

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 3 september 2020

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Het is vandaag 3 september. Zijn er nog berichten van verhindering? Niet? De heer IJsbrandy komt wel, maar die komt iets later, heeft hij laten weten. Dan heb ik nog een mededeling: donderdag 10 september is de volgende bijeenkomst van de raadsgroep 'Omgevingswet dichterbij'. Deze bijeenkomst wordt voorbereid met de raadsleden de heren Van den Doel, Bruch en Aynan, en is bedoeld voor alle raadsleden. De Omgevingsvisie voor gemeente Haarlem staat op de agenda, een lijst voor aanmelding ligt hier aan het eind van deze tafel, misschien kunnen de heren die hier zitten dit even doorgeven naar achter.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we over naar het vaststellen van de agenda. Kan de agenda worden vastgesteld zoals die nu staat gepubliceerd? Ja?

3. Mededelingen voor leden en collegeleden

De voorzitter: Zijn er nog commissieleden met een mededeling? Dan gaan we over naar de mededelingen van het college.

De heer Van den Raadt: Voorzitter?

De voorzitter: Ik geloof dat wethouder Snoek een mededeling heeft. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ik heb één mededeling. Rondom de discussie van het Rekenkamercommissierapport over onder andere Spaarnelanden heeft het college toegezegd om de twee rollen die ik als opdrachtgever voor Spaarnelanden en SRO heb, zowel aandeelhouder als opdrachtgever, te ontvlechten. Dat betekent dat we ergens in de komende weken in het college een besluit nemen dat ik wel de opdrachtgever wordt, maar dat de aandeelhoudersrol voor Spaarnelanden overgaat naar de heer Roduner en voor SRO naar de heer Berkhout.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

4. Transcript van de commissie d.d. 11 juni, 18 juni en 24 juni 2020. (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Het transcript van de commissie van 11 juni, 18 juni en 24 juni – het is een tijdje geleden – zijn daar nog opmerkingen over? Ja, mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ik had mijn vinger opgestoken toen u vroeg: zijn er nog mededelingen. Een punt van de orde eigenlijk. We hebben nu tegenwoordig vragenhalfuurtje, daarvan is daarnet gebleken dat je als politieke partij gemiddeld 0,5 vraag per commissie kan stellen. Dus het verzoek of dat of naar een uur kan, of dat het weer terug kan komen in de oorspronkelijke vorm. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. We zullen dit bespreken, denk ik, in het presidium en daar komen we later op terug.

5. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: De agenda voor de komende vergaderingen. De volgende nota zijn ontvangen voor de volgende vergadering: de jaarverslagen 2019, Deelnemingen gemeente Haarlem. Deze nota's hebben wij ter kennisname aangeboden gekregen, maar wij kunnen ons wel voorstellen dat deze commissie deze meteen ter bespreking wil agenderen. Klopt dat? Meestal is dat het geval. Het gaat over de jaarverslagen 2019, Deelnemingen. Ja? Die gaan we agenderen. Ter advisering de nota 'Mijn Haarlem fase 2' over een eigen Mijn-omgeving en bijbehorend krediet. Voor het reces heeft u gevraagd de ter kennisname aangeboden nota 'Voortgang Stappenplan Duurzaamheid Centraal' ter bespreking te agenderen. Het presidium zal op 11 september aanstaande beslissen, dat zal gebeuren in de commissie Beheer of Bestuur, dat is een punt van discussie. Heeft deze commissie nog ter kennisnamestukken die nu op de agenda staan die ze wil agenderen voor een volgende vergadering? Mijnheer Trompetter?

De heer Trompetter: Dank u wel. Dat is – even erbij pakken – stuk 1.3, 'Onderzoek verzakelijking subsidiesystematiek'. Daar wilt u ook een argumentatie bij, neem ik aan?

De heer Smit: Mag ik daar een opmerking bij maken, mevrouw de voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u. U noemde een paar punten op die voor de commissie zijn aangebracht. Het lijkt me toch een automatisme dat de uitkomsten van 213a-onderzoeken automatisch naar de commissie gaan en dat we dat niet hier hoeven aan te melden.

De voorzitter: Over welke stukken heeft u het, mijnheer Smit?

De heer Smit: 1.3 ook, uitkomst rapportage 213a-onderzoeken. Het lijkt me toch logisch dat die automatisch naar de commissie gaan?

De voorzitter: 1.3 wordt wel geagendeerd, maar in de commissie Samenleving, proactief. En die andere die u zei ...?

De heer Smit: Nee, we hadden het allebei over 1.3.

De voorzitter: Bij deze.

De heer Smit: Dank u.

De voorzitter: Is dat een bevredigend antwoord?

De heer Smit: Nee, want ik heb het ook, sorry, over 1. ... Nee, 1.3, bevredigend antwoord. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Wat mij dan wel bevreemdt is dat het alleen in Samenleving wordt geagendeerd, terwijl het over een bredere subsidiesystematiek lijkt te gaan.

De heer Smit: Ja, het is wellicht beter bij Bestuur.

De heer Trompetter: Dat lijkt mij ook.

Mevrouw ...: Nee, het wordt altijd in Samenleving besproken.

De voorzitter: Het wordt altijd besproken in Samenleving. Ik stel voor dat we dat nu ook doen, tenzij er een zwaarwegend bezwaar tegen is wat door een merendeel van deze commissie wordt gedragen, dan kunnen we alsnog in het presidium besluiten waar dit thuishoort. Dus als u nu zegt, in meerderheid: we zijn het daar niet mee eens, dit dient in ... Wethouder Snoek zegt: het wordt nooit in Bestuur besproken, altijd in Samenleving. Dat zegt de wethouder niet, wat zegt de wethouder dan?

Wethouder Snoek: De wethouder geeft aan dat hij er nog niet van op de hoogte is dat het op Samenleving geagendeerd zal gaan worden, maar daar neem ik hier kennis van en verder gaat u over uw eigen agenda.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dat is nou precies de reden waarom ik daar ernstig bezwaar tegen maak dat het in Samenleving wordt behandeld, omdat het nog niet eens duidelijk is dat het in Samenleving wordt behandeld. Dus ik bemerk vaak dat stukken gewoon dan ertussendoor glijpen. Ik weet het niet, maar het lijkt mij echt iets voor hier. Maar goed, daar moeten mijn collega's ook iets van vinden.

De voorzitter: Hij wordt in ieder geval geagendeerd ter bespreking, vooralsnog in Samenleving. Nogmaals, mocht deze commissie zeggen: wij vinden absoluut dat het bij ons thuis hoort, dan hoor ik dat graag nu, niet alleen van mijnheer Smit en niet alleen van de heer Trompetter, maar ...

De heer Garretsen: De SP is het met OPH en met de Actiepartij eens.

De voorzitter: Goed. Met uw welnemen, dan nemen we dat mee naar het presidium. Is dat in orde? Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik had het in dat Seniorenconvent ook even op de tafel gelegd, maar kunnen wij een technische sessie houden over de coronamaatregelen? Dat hebben ze in Amsterdam ook gedaan. Veiligheidsregio's kunnen een regio afsluiten, dat heeft ook gevolgen voor de naastliggende regio. In Samenleving heb ik gevraagd: kunnen we niet een vast onderwerp doen over de anderhalvemetersamenleving? Want wat betekent het allemaal, die coronamaatregelen? Mensen gaan niet meer met de bus, maar die willen allemaal op de fiets, dat soort zaken. Dus moeten we daar niet een keer over gaan praten, of hebben we daar geen interesse in?

De voorzitter: Dat is inderdaad een vraag aan deze commissie, lijkt mij. Nogmaals, de commissie gaat over zijn eigen agenda, dus als daar inderdaad interesse in is om het daarover te gaan hebben, de coronamaatregelen – de lokale wetgeving wat betreft de coronamaatregelen, neem ik aan waar het over gaat – dan hoor ik dat graag en dan ... Ja, mevrouw Verhoeff?

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Eerlijk gezegd denk ik dat de oproep wel terecht is, maar dat we in het presidium ook moeten kijken hoe we dat het beste vorm kunnen geven. Want misschien moeten we dat toch wel weer in de vorm van een acturaad, of op een andere wijze invullen. Dat is eigenlijk ons voorstel.

De voorzitter: Ja, mijnheer Trompetter?

De heer Trompetter: Ik ben het eens met mevrouw Verhoeff.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Wienen heeft zojuist toegezegd bij het vragenuurtje dat hij, als de nieuwe maatregelen in werking zijn, dat hij zoveel mogelijk de raad daarbij wil betrekken. Dus ik denk dat het in elk geval regelmatig aan de orde moet komen.

De voorzitter: Oké, dan is nu even de vraag in welke vorm we dat zullen gieten. Ik hoor een duidelijk verzoek van de heer Van den Raadt om daar een speciale technische sessie misschien aan te wijden. Daar hoor ik niet heel veel bijval voor. U zegt, mijnheer Garretsen, dat het misschien voldoende is in de ...

De heer Garretsen: Een acturaad dan inderdaad als die noodverordening, de nieuwe verordening in werking is getreden, om daar een acturaad over te houden.

De voorzitter: Oké. Zullen we dat zo doen dan? Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Hoe precies dan? Want dat ontgaat mij nu.

De voorzitter: Ik denk dat we dat ook weer meenemen naar het presidium en dat we het daar even over moeten hebben hoe we dat vorm gaan geven. Maar dat we iets gaan doen, dat we dat bij deze afspreken, hetzij in de vorm van een acturaad, of een technische raadssessie.

De heer Rutten: De technische raadssessie in Amsterdam was ter voorbereiding op het debat in de raad daar. Alleen een technische sessie lijkt mij wat overbodig, dan zitten we te luisteren naar uitleg van dingen, dus het heeft wel zin als het in combinatie is ook met een discussie met het college vervolgens.

De voorzitter: Ja, mijnheer Rutten, dat ben ik met u eens. Zijn er leden van deze commissie die mee willen denken over de vorm waarin we dit kunnen gieten? Mijnheer Van den Raadt. Mijnheer Linder? O nee, ik wil niet helpen. Ja, mijnheer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Het lijkt me sowieso handig om wat meer mogelijkheid te hebben om uiteindelijk vragen te stellen, vooral gezien je in een vragenuurtje sowieso al heel weinig vragen kan stellen, lijkt het mij dus echt belangrijk dat we nou ook met het college en met Wienen zelf in discussie kunnen gaan, dat er ook vragen gesteld kunnen worden.

De voorzitter: Eigenlijk wat de heer Rutten ook zei, dus dat zou kunnen in de vorm van een ...

De heer Rutten: ...

De voorzitter: Sorry?

De heer Rutten: Wel een voorkeur om dan technisch en het debat met de burgemeester te scheiden en dat we ons technisch goed laten informeren, zodat we een zinvol debat kunnen voeren, en dat niet volladen met technische vragen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Wij zijn ook voorstander van, als de nieuwe wetgeving komt, om een acturaad te houden, want dan hebben we de nieuwste wetgeving, dan kunnen we daar onmiddellijk op geïnformeerd worden en dan kunnen wij eventueel, als we dat wensen, een gesprek aangaan met het college of de burgemeester.

De voorzitter: Ik hoor hier ook een verkapte vraag of u mee mag helpen met het organiseren hiervan, of in ieder geval ... Mijnheer Van den Doel staat genoteerd.

De heer Van den Doel: Nee, staat genoteerd.

De voorzitter: U hoeft niet zoveel te doen, denk ik. Op zich spreekt het allemaal redelijk voor zich, alleen het is wel fijn als leden uit deze commissie daarbij meedenken. Dus mijnheer Van den Raadt, mijnheer Van den Doel staan genoteerd. Dank u wel.

De heer Van den Doel: Dat het weinig werk is, zo wordt het altijd geïntroduceerd, ja. Dank u.

De voorzitter: Goed. Zijn er verder nog stukken die ter kennisname staan aangeboden die geagendeerd dienen te worden? Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dat is even een vraag, punt 2.5 over de behandeling van de P&C-stukken van Cosensus. Daarin heeft de wethouder toegezegd dat er een vergelijking wordt opgenomen tussen de juridische procedures tegen Cosensus met juridische procedures in andere steden. In de uitleg daarvan gaat het alleen over de parkeerbelasting en de juridische procedures. Dat lijkt mij niet helemaal, het zijn twee ongelijke dingen. Het gaat of over alle procedures, of niet. Volgens mij hadden we alles gevraagd, maar goed. Misschien kan de wethouder daar toelichting op geven en dan weten we of we het moeten agenderen of niet.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: De achtergrond waren de vragen van Jouw Haarlem die heel specifiek gericht waren op die verkeersboetes. Dat was ook de aanleiding van waar men dacht een groot verschil te zien. In mijn beeld heb ik ook de toezegging op dat deel gedaan, dat is ook wat ik bij Cosensus heb uitgevraagd. Als de raad in meerderheid zegt: wij willen dat een volgende keer ook weer uitgebreider hebben. Alles kan, maar het kost ook capaciteit, et cetera. Ik denk dat deze vergelijking heeft laten zien dat we, op het punt waar er zorg was dat er iets geks gebeurt in Haarlem, dat dat niet het geval is. Als u concrete aanwijzingen heeft en zegt: maar op dat punt maken we ons zorgen. Dan zou ik dat willen uitvragen, maar omdat nu generiek op alle punten te gaan vergelijken, dan denk ik: zijn we dan niet met een schot hagel aan het schieten?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Op zich kan ik me daarin vinden, maar als je het leest, dan lees je dat het alle juridische procedures zijn. Als dan de uitleg komt, de verduidelijking, dan gaat het nog maar alleen over die parkeerboetes, dus dan sta je op het verkeerde been. Dus dan zou ik wel vragen om dat wat zorgvuldiger weer

te geven, want ja, dan komen dit soort vragen. Op zich is GroenLinks niet heel erg voor om alles maar te doen, dus voor nu zijn we daar tevreden mee en mochten wij aanleiding zien om wat anders te willen, dan komen we daar uiteraard gewoon mee. Maar voor dit moment is uw uitleg voldoende.

De voorzitter: Prima. Toch?

Wethouder Snoek: Ik wil toezeggen dat ik dat een volgende keer dus ook zorgvuldiger zal doen, want ik begrijp het misverstand ook.

De voorzitter: Fijn. Goed, dat was het wat betreft de agendering van de ter kennisname aangeboden stukken? Ja? Dan is er nu de mogelijkheid om wat te zeggen over de jaarplanning en de actielijst. De reden van agendering van jaarplanning en actielijst is om aan de wethouders de vraag te kunnen stellen naar aanleiding van de actualisering van de actielijst en de jaarplanning, of na te gaan of er actiepunten zijn die voor de commissieleden niet meer actueel zijn en van de lijst kunnen worden geschrapt, en na te gaan of er nog zaken in de planning staan waar u opmerkingen over heeft. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ik was iets te laat omdat ik op de verkeerde locatie was, maar zijn de mededelingen al voorbij?

De voorzitter: Allang.

Mevrouw Verhoeff: O, nou ja, dan wil ik nog heel stiekem ...

De voorzitter: Heeft u nog een mededeling?

Mevrouw Verhoeff: Ja, dat mevrouw Leitner aangegeven heeft dat ze later pas in deze commissie zal participeren.

De voorzitter: Prima, dank u wel, staat genoteerd. Goed, wil iemand wat zeggen over de jaarplanning en actielijst? Nee?

Ter advisering aan de raad

7. 17.25 - 17.55 uur Regeling Grote en Risicovolle Projecten (MS)

De voorzitter: Oké, dan gaan wij nu door naar agendapunt 7, de 'Regeling Grote en Risicovolle Projecten'. De raad heeft bij motie 'Blijven leren van het RKC-rapport Waarderhaven' aangegeven behoefte te hebben aan een regeling 'Verzwaard regime van de raad' voor een specifiek aantal projecten die bijzonder risicovol zijn. De voorliggende 'Regeling Grote en Risicovolle Trajecten' voorziet in de door de raad gewenste extra toetsende en kaderstellende rol bij grote en risicovolle projecten. Daarnaast stelt de raad de lijst van projecten vast die na het vaststellen van de regeling onder de regeling vallen. Dit stuk staat ter advisering op deze agenda, de commissie zal vanavond dus bepalen of dit voorstel rijp is voor behandeling in de raad. Wie wil een eerste termijn? Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel. Even wennen aan de plek, wij vonden het namelijk wel bijzonder dat dit stuk nou net hier bij Bestuur geagendeerd staat, omdat de kenners van deze problematiek zitten bij Beheer en Ontwikkeling. Maar daarom zit ik er even om het namens onze fractie in ieder geval te doen. Prima dat er nu een voorstel ligt, want het is best belangrijk dat wij de risicovolle projecten, en zeker de risicovolle aspecten,

beter in deze commissie aan de orde krijgen, maar vooral dat we hier heel goed op tafel krijgen de momenten waarop een risico erger wordt, het feit dat er een risico is, of dat een risico afneemt, of dat een risico gewoon gepasseerd is en dat er niks gebeurd is – want gelukkig gebeurt dat ook, dat onderkende risico's niet doorkomen. Alleen, wat wij nu missen in het stuk – en daarmee is het geen slecht stuk – maar zijn de conclusies wat ons betreft onvoldoende uitgewerkt. We hebben niets als raad aan extra risicosessies. Waar we wel wat aan hebben is dat gevonden risico's, of in ieder geval risico's waarvan je denkt: hé, die gaan optreden en die hebben een grote impact. Dat die ons gemeld worden en dus die stappen waar ik het net over had ons worden teruggemeld, zodat wij goed geïnformeerd raken over dat wat er speelt en of het erger wordt, beter wordt, of dat het opgelost is. Extra dikke rapporten, daar worden we alleen maar chagrijnig van. Door de bomen gaan we het bos niet zien, dus liever niet nog meer risicosessies, niet nog meer rapporten, maar gewoon helderheid over die risico's die er zijn, of plots uit de lucht komen vallen, want helaas kan dat ook. Daarbij komt dat de keuze voor een financiële grens van 4 miljoen, er zijn projecten van 2 ton die uiteindelijk 3 miljoen kosten. Er zijn projecten, met name als er één op één vervangingen zijn van ergens een wegvak, waar bijvoorbeeld het reuze meevalt en toch, omdat daar wat kunstwerken en grappen inzitten, hele dure projecten zijn, maar geen groot risicoprofiel hebben. Dus alleen het feit van het bedrag vinden wij als PvdA niet relevant om op te nemen, maar vinden wel dat als er gewoon grote risico's zijn – en even, wij vertrouwen de wethouder dat het er niet om gaat of het er twee of drie of vier zijn – maar gewoon als er politieke risico's zijn, of risico's waar je weet dat het budget wel eens over de kop zou gaan of gehalveerd gaat worden, bij wijze van spreken, meld het ons tijdig. Dat is het allerbelangrijkste. Dan nog één punt en dan ben ik klaar – anders hebben de sprekers na mij helemaal niks meer te vertellen van onze partij, want dan heb ik de spreektijd opgemaakt – de roze olifant blijft staan. De roze olifant in de kamer wordt hier niet over gesproken en dat heeft iets te maken dat, ook al vind je werken in regie een topoplossing – dat is het ook voor heel veel problemen – er zitten ook een aantal risico's in. Dat is met name dat, omdat maar vaak één aannemer of een combinatie van aannemers met een prima aanbieding komt, want anders zouden we niet gunnen, die werkt met heel veel onderaannemers en ingenieursbureaus. Omdat iedereen door de hoofdaannemer – terecht hè, want wij willen graag een goede prijs voor een goede oplossing – worden we financieel onder druk gezet en dus wordt bij iedereen de risicomarge uitgeknepen. Als er risico op risico op risico komt, dan weet je één ding zeker: dat de opdrachtgever uiteindelijk, als er maar een zandkorrel verkeerd ligt, ineens een lekkende wand heeft, of een muur die schuin gaat hangen. Er zit dus ergens een soort toetsingsgebrek in. Een producttoets, ook al hoort het eigenlijk niet bij het proces, blijkt toch – en ik ken meerdere opdrachtgevers, ik vertegenwoordig zelf ook vaak een opdrachtgever in infrastructuur bijvoorbeeld – een opdrachtgever is het haasje. Zorg dus gewoon dat je kritische momenten in je proces, ook al blijf je in regie, producttoetsen uitvoert. Dat is echt een warm pleidooi, want dat is de enige manier om aan het RKC-rapport wat hieronder ligt, daadwerkelijk handen en voeten te geven, waar wij blij van worden, gecombineerd met een goede rapportage, ook op dit soort aspecten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. We zijn blij met dit plan, omdat het voor grote projecten eindelijk momenten geeft waarop je nog eens een keer gaat kijken: wat zijn de risico's, waar staan we, wat gaat er gebeuren? Het is inderdaad zo, ik ondersteun het pleidooi, dat je zegt: we hoeven niet voor elke fase een uitgebreid rapport, maar als er risico's zijn die uit de band lopen, dan willen we dat heel graag weten. Maar goed, we kunnen erop vertrouwen dat dat binnen die grote projecten nu goed gemonitord wordt. Voor de kleine projecten zou ik toch zeker willen dat, voor tussen bijvoorbeeld 2 en de 4 miljoen, het is een beetje arbitrair, maar dat er met die RISMAN-methode goed gewerkt wordt, want dat geeft toch je risico's meer inzichtelijk. Onder de 2 miljoen zou fijn zijn als we daar in ieder geval een hele duidelijke en goede

risicoparagraaf hadden, want soms ontbreekt die nog wel. Dan lees je het soms terug in de begroting dat er een risico zit, of in de jaarcijfers, dus dat we daar op letten. Wat we ook overigens belangrijk vinden, dit vinden we heel goed, een hele grote stap waar we blij mee zijn, maar waar we op aan willen dringen is: we hebben niet alleen maar dit, maar we hebben ook hele grote projecten op niet het fysieke domein, het sociale domein. Misschien is het ook wel handig dat deze methode niet alleen geldt voor dit, maar voor alle grote projecten. Dat je daar dus je risico-inventarisatie steeds op orde hebt en dat je die stappen volgt, zodat je al die projecten op de juiste manier volgt en daar de raad, mocht het uit de hand lopen, daarop tijdig kan informeren. Want het gaat natuurlijk niet alleen maar over dit, het gaat eigenlijk over veel meer. Vanavond in Bestuur hebben we het hierover, maar ik zou er toch zeker op willen aandringen dat ook voor alle andere projecten die van die grootte zijn, dat daar goed naar gekeken wordt en dat daar deze methode toch wordt ingebreed, als dat zou kunnen. Want dan voelen wij ons prettiger, omdat we dan weten dat er vaste momenten zijn waarop wij geïnformeerd worden: jongens, het gaat goed, of nee, er is een probleem. Dat was het, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Waardering voor het stuk in zijn algemeenheid. Er is goed over nagedacht en dat is denk ik de basis. Een paar opmerkingen daarbij wel. Pagina 2 van de voorgestelde regeling: "Indien het voldoet aan het merendeel van de onderstaande indicatoren". Ik hoop dat we soepel omgaan met het woord merendeel, want dat is de helft plus één of meer. Dat hoeft niet, het gaat erom waar je de vinkjes herkent. Dan maak ik daarbij een opmerking voor ... Stop, ik wacht even.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Smit, bent u het met me eens dat soms, als er echt een politiek of een risico voor het democratisch gehalte en de besluitvorming is, ook wel eens één voldoende kan zijn?

De heer Smit: Een halve.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dat doet mij komen met een voorstel, en ik hoop dat de wethouder dat in de uitvoering meeneemt. Dat is een vast format voor het inzichtelijk maken van de vinkjes van de risico's. We hebben sinds een aantal jaren die korte risicoparagraaf bij raadsstukken, enzovoort. Ik denk dat het uitgebreid moet worden en dat je er een vast format van maakt, zodat je meteen kunt zien of het stuk behandeld is conform de regeling en hoe het stuk behandeld is. Dan kun je meteen in één keer zeggen: ja, het is een risicovol project, of niet. Voor de tijd ook ambtelijk lijkt me dat het handigste. Want ik geef er een voorbeeld bij, bij die halve of die hele of twee vinkjes die op een project kunnen slaan. We praten op dit moment over de oprichting van een warmtenetwerk. Het is geen investering, het is maatschappelijk misschien, het is technisch, maar je gaat als gemeente wellicht financiële risico's aan, investeringen doen. Nou ...

De heer ...: '...'.
[Yellow square icon]

De heer Smit: Wat zeg je?

De heer ...: '...'.
[Yellow square icon]

De heer Smit: Ja, dat kan dus een groot risico zijn ...

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Smit: ... en daarbij aangevend ook dat deze vinkjes in mijn ogen nog niet helemaal limitatief zijn. Dan heb ik ook nog een opmerking bij de tussenrapportage. Daar staat geen termijn genoemd van tussenrapportage. Ik neem aan dat we af kunnen spreken dat het in ieder geval één keer per half jaar gebeurt voor projecten die onder deze regeling vallen. Als laatste zou ik willen vragen om een evaluatie binnen uiterlijk twee jaar, want dan hebben we ermee gewerkt en dan weten we of wij kinderziektes uit de regeling moeten halen. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb samen met mevrouw Van Loenen van de Partij van de Arbeid het Waarderhaven-onderzoek gedaan. Ik heb mede als gevolg van die ervaring grote waardering voor het stuk van het college. Met mevrouw Verhoeff en de heer Smit wijs ik op punt 1, financiële lasten investering tenminste 4 miljoen. Ik wijs erop dat oorspronkelijk was geraamd voor de Waarderhaven, ik geloof dat het de helft was, of zelfs minder van de helft dat het zou kosten. Uiteindelijk werd het veel meer dan 4 miljoen. Dus het gaat niet zozeer om de financiële lasten, maar om de financiële risico's. Dat is mijn enige opmerking. Voor de rest mijn complimenten.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Excuus dat ik mij net even liet meeslepen in het moment. Ik sluit mij volledig aan bij de woorden van mijnheer Garretsen, dat is ook hoe ik het mij herinner. Volgens mij ging het er destijds bij de Waarderhaven de eerste aanvang over 1,8 miljoen, dus die zou door de zeven van deze regeling door de begrenzing op 4 miljoen heen gezakt zijn. Dat moeten we voorkomen, dus dat is het aandachtspunt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijn fractie kan zich aansluiten bij het betoog van GroenLinks over alle grote projecten meenemen, ook bij het betoog van OPH als het gaat om prudent omgaan met het aantal halve of hele, en ook met wat de SP heeft gezegd. Ik heb nog wel een vraag. Ik ben nogal op taal en zo. In het raadsstuk op pagina 2 staat: "De aanvullende besluiten worden opgenomen in de P&C-cyclus." Of nee, "die worden genomen", staat er, "in de P&C-cyclus". Maar ik had daar liever gelezen "opgenomen", want dat zou betekenen dat in de P&C-cyclus al een voorstel wordt gedaan, zonder dat de raad daarover besloten heeft. Dus mijn vraag is of de commissie eerst erover spreekt, voordat het in de P&C-cyclus terechtkomt, of dat het gewoon in de P&C-cyclus als vast gegeven staat. Ik heb een interruptie, geloof ik.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, u heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Trompetter, bent u niet met me eens dat het sowieso belangrijk is dat als er een risico is onderkend en het treedt op, of het is gepasseerd, dat het sowieso gemeld moet worden? En wat vindt u van de roze olifant, want u haalde mij even niet aan, ik hoop toch dat u ook met mij eens bent dat we naar het proces moeten kijken wat niet in dit stuk staat.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik ben het geheel met u eens, mevrouw, dank u wel voor uw toevoeging. Ik was het even vergeten te zeggen, sorry. Maar dus, ik hecht er toch aan dat het eerst in de commissie wordt besproken, voordat het wordt opgenomen in de P&C-cyclus en dat het niet genomen – het is heel erg belangrijk om het Nederlands goed te formuleren, is mijn ervaring. Bij pagina 3 staat een dubbele vermelding van het criterium van drie of meer risico's, en er is nog ergens een woord 'dat' vergeten, in de een na laatste zin van de tweede alinea van het raadsstuk. Het raadsstuk oogt daarmee wat rommelig. Dan het stuk zelf. Het is goed dat ieder risicovol project de RISMAN-methodiek krijgt en wordt gebruikt. De intentie van dit voorstel is goed, maar de effectiviteit valt of staat bij de zorgvuldige naleving van de regeling, schrijft de ambtenaar zelf. De fractie van de Actiepartij hoopt en verwacht dat dit zo zal zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik ben op zich heel blij met het stuk, ook die indicatoren, dat is duidelijk. Alleen, ik denk dat we inderdaad moeten waken dat we niet blind alleen maar op die indicatoren varen en zeggen: alleen als er zo en zoveel, dan is het waar. Daar ben ik het ook met de PvdA eens dat we bij wijze van spreken als maar één belangrijk genoeg is, of een halve, dat het ook goed is. Maar ik wil ook waken voor dat we niet checklists maken waar uiteindelijk, in die zin dat we blindelings gaan vinkjes zetten zonder erover na te denken wat er eigenlijk aan het gebeuren is en wat voor impact dat heeft. Als laatste vind ik ook belangrijk bij de eindrapportage, bij het evalueren van zo'n project, of er ook in die zin door een tweede partij gekeken wordt als dingen opgeleverd worden, optisch opgeleverd worden als het afgesproken is. Want wat vaak gebeurt, vooral als je een groot project hebt, je bent de hele tijd met de opdrachtgever bezig en op een gegeven moment krijg je een blinde vlek en ga je kijken naar het eindproduct en zie je op een gegeven moment het eindproduct niet meer zoals het eigenlijk zou moeten. Dan ben je misschien niet meer zo kritisch en denk je: dat is wel goed, joh, Henk, het komt goed. Dan verwijt ik niemand ergens kwade bedoelingen, maar ik denk dat het als bijvoorbeeld bij opleveren goed is als een ambtenaar die hetzelfde doet bij wijze van spreken mee gaat kijken: vind ik dat nou eigenlijk wel ook? Dat was het.

De voorzitter: U heeft een interruptie op de heer Linder? Gaat uw gang, mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Linder, begrijp ik nou goed dat u het eigenlijk met ons eens bent dat sommige producttoetsen, dat is dus ook een oplevertoets, of tussentijds, als er bijvoorbeeld een damwand geslagen is, of een constructietekening, toch nog een keer tegen het licht gehouden wordt?

De heer Linder: Ja, zeker.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Welkom, mevrouw Leitner. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, Trots Haarlem verbaast het ook een beetje dat dit in deze commissie komt. Maar goed, als het hier komt, dan inderdaad ook de gedachte: zou dit niet op meer projecten moeten gelden? Bijvoorbeeld aanbesteding van de jeugdzorg, dat lijkt me ook wel een groot risicoproject. Dat bedrag van precies 4 miljoen, dat spreekt ons niet zo aan. Je kan inderdaad beter kijken of er een risico is, in plaats van te kijken of iemand precies 3,9 miljoen invult. Een vraagje dan bij het vinkje 'Politiek bestuurlijk'. Grote politieke en bestuurlijke gevoeligheid, betekent dat dat als de coalitie voor is en alle oppositie tegen, dat er dan geen politieke gevoeligheid is, of waar is precies die grens? En bij een lange doorlooptijd, je zou maar eens bijvoorbeeld met een project bezig zijn en er komt corona aan en je doorlooptijd wordt langer. Komt er dan wel een vinkje bij het risico te staan, terwijl dat bijvoorbeeld eerst niet was?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Het CDA kan kort zijn, wij kunnen ons goed vinden in dit stuk en sluiten ons aan bij de complimenten die al gegeven zijn. Vanuit ons verder geen opmerkingen. Ik kan me op zich wel vinden in de vragen die gesteld zijn. Waarom precies drie vinkjes, dat staat inderdaad niet uitgelegd. Ik kan me wel voorstellen dat daar een goede reden voor is, maar dat gaan we dan zo horen. Tellen twee halve vinkjes als één vinkje? Nou ja, ik zou de wethouder daar wel over willen horen. Als laatste de vraag van GroenLinks inderdaad of dit ook voor wat betreft het sociaal domein kan worden gebruikt, daar zijn we ook wel benieuwd naar. Maar vanuit ons verder geen opmerkingen, en complimenten.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Jouw Haarlem sluit zich aan bij de opmerkingen van de PvdA en complimenteert het college met het stuk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mevrouw Leitner, wilt u nog iets zeggen? Goed, mevrouw Leitner is net gearriveerd, die is nog even orde op zaken aan het stellen, dus dan geef ik nu het woord aan wethouder Snoek over roze olifanten en halve vinkjes. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Dank u wel. En over complimenten, waarvoor dank en die uiteraard de organisatie toe komen, maar in dit specifieke geval ook de heer Van Leeuwen, die ook vanuit zijn ervaring in Amsterdam bijgedragen heeft aan de ontwikkeling van dit instrument. Dus ik dacht, dat is ook leuk om die een keer expliciet te benoemen. De PvdA zegt: ben helder over die risico's. U krijgt dadelijk bij de bestuursrapportage de eerste voortgangsrapportage op deze drie projecten die nu geselecteerd zijn. Dat is dan ook mijn antwoord op de OPH die zegt: kom dan met een vast format. Dan krijgt u dus het format waarin we dat doen en ik denk dat dat een goed moment is waarop u nog een keer zegt: ja, dit werkt dus voor ons. Of dat u aangeeft: we zouden dat nog graag wat anders willen zien. Want dat eerst dan de eerste proeve, ook van lopende projecten, want uiteindelijk wil je dit natuurlijk aan de voorkant gaan doen. Maar ik denk dat dat het juiste moment is om dat gesprek ook verder aan te gaan: wat vindt u prettig aan die rapportage en wat niet? Alleen dat bedrag is niet relevant, het valt of staat niet met die 4 miljoen. We hebben aan de voorkant een aantal criteria proberen op te nemen waarlangs je dan tot een select aantal projecten komt. Want de andere kant is ook waar, stel als we nu vijftig projecten zouden opnemen als groot en risicovol, dan is precies het risico wat de ChristenUnie benoemt, dan ben ik bang dat het weer een checklist wordt en afvinken. Je moet zorgen dat het niet te veel projecten worden, want deze projecten moeten die extra aandacht krijgen, deze projecten moeten hier dan in die P&C-cyclus extra besproken worden. Als er dat te veel zijn, wat is dan het verschil tussen de grote, risicovolle projecten, en wat niet? Vandaar een aantal criteria, maar geen daarvan is per definitie een knock-out, want dat staat er ...

De heer Smit: Wat is het per definitie?

Wethouder Snoek: Een knock-out, heb je daar een mooi Nederlands woord voor?

De heer Smit: Nee, maar ik verstond het even niet, sorry.

Wethouder Snoek: Een knock-out. Want, dat staat hier ook, u als raad heeft ten alle tijden het recht om te zeggen: maar dit project hoort ook op die lijst. En het college kan ook te allen tijde een project aan u voorstellen en zeggen: laten we die dan ook op die lijst opnemen. Dat gesprek kan altijd, wegende de

elementen die hier staan. Hetzelfde geldt dan ook, van het sociaal domein, dat staat er ook: een sociaal domeinproject kan hier ook op staan. Maar het sociaal domein kenmerkt zich vaak wel, niet door projectmatige grote financiële projecten, dat is vaak lopende stroom. Deze hele systematiek heeft natuurlijk wel iets te maken met projecten, met een begin en een eind en een projectbudget en waar je op stuurt. Dan, GroenLinks zegt: zou je nou ook niet, die projecten die tussen de 2 en de 4 miljoen zitten ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Van den Doel. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ik begrijp dat u zegt over het sociale domein, dat dat langlopende projecten zijn. Maar waar we dan af en toe tegenaan lopen is dat we te laat geïnformeerd worden, of niet geïnformeerd worden. Deze cyclus geeft de verplichting tot het informeren en het geeft ook voor de ambtenaren en het college de momenten om gewoon hun boodschap te brengen. Dat hoeven ze niet meer te timen, want dat is er gewoon op een gegeven ogenblik. Dus dat is wel iets wat voor het sociaal domein belangrijk is, dat je gewoon vaste, waarin je bewust je risico's gaat communiceren, want dan weten we wat er komt. Nu worden we met een zekere regelmaat achteraf geïnformeerd dat er iets loos is geweest. Dat is jammer natuurlijk en dat wil je met dit soort projecten juist voorkomen. Plus, het houdt de organisatie ook scherp, en ons overigens ook. Maar dat is de bedoeling en dat is waarvoor we het vragen over het sociaal domein. Kunt u daar nog wat over zeggen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Wethouder.

Wethouder Snoek: Mijn antwoord is: ja, als het dus over projecten in het sociaal domein gaat. Stel, in het verleden hadden we de zoektocht naar een unilocatie. Politieke aandacht: check. We zaten daar met wat budget in: check. Dus ik had mij voor kunnen stellen dat die op deze lijst was gekomen. Het was een project met een begin en een eind. Maar als u het zegt, bijvoorbeeld de Wmo is ook iets waar we continu mee bezig zijn, continu met elkaar alert op moeten zijn, waar ontwikkelingen zijn, maar dat is geen project. Deze regeling richt zich vooral echt op projecten, daar is ook de hele systematiek van verantwoording en risicomanagement op ingericht. Daar sluit ik het sociaal domein niet op voorhand op uit, maar we moeten niet alles wat u hier in deze raad belangrijk vindt in deze regeling voor grote projecten proberen te krijgen. Bijvoorbeeld warmtenet wordt ook genoemd. Ja, volgens mij zou je die ook weer langs die lat kunnen leggen, dus ik neem die even mee terug, als we zo dadelijk in de fase komen dat je, want je kunt er ook op verschillende manieren instappen, maar dat we dan weer eens een keer kijken: als we daar bijvoorbeeld met eigen geld in gaan zitten, dat je hem weer langs deze regeling legt. Ik kan me goed voorstellen, maar ik wil daar niet op vooruitlopen, dat die dan ook in die regeling zou vallen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: '...'.

Wethouder Snoek: Ja, hoor. Dat gaf ik eerder aan, het staat de raad altijd vrij om projecten hier onder te brengen en het college kan ook altijd projecten daarvoor voordragen. U gaat er uiteindelijk over.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank, voorzitter. Wethouder, ik zou het heel graag heel helder en simpel willen hebben. Ook als er een startnotitie wordt opgesteld, dus bij voorbereiding van een project, een goede projectorganisatie – en daar ga ik even van uit dat u die voert – die zorgt dan al dat de grootste risico's – er kunnen er altijd later nog meer onderkend worden – ook dan al op tafel liggen. Dus het lijkt mij dat altijd in

elke startnotitie staat wat college vindt of hier grote risico's in zitten, toetsend wat de raad belangrijk zou kunnen vinden, zodat we op dat moment beslissen: dit is er eentje die ja of nee daarvoor in aanmerking komt. Dat is een makkelijke, werkbare regel en kunnen we niet overal halverwege nog een keer geconfronteerd worden met alle projecten die erin geschoven zouden kunnen worden.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja en nee, denk ik. Ja, ook bij projecten onder de 4 miljoen – ook in antwoord op uw vraag: gaan we ook bij projecten van 2 tot 4 miljoen risicomanagement doen? Ja dat gebeurt, die risicosessies worden ook op projecten gedaan die kleiner zijn. Wij werken ook gewoon met risicomanagement binnen deze organisatie, maar deze regeling is, naar aanleiding van het Rekenkamercommissierapport, et cetera: soms zijn er projecten waar je met een vergrootglas bovenop moet gaan zitten, nog meer aandacht moet geven dan reguliere projecten. Daarvoor is deze regeling, dit is het vergrootglas daarop. Dat was mijn nee, of mijn ja. Begrijp ik uw vraag nou goed als u zegt: ik vind eigenlijk dat bij iedere startnotitie aangegeven moet worden of dit project wel of niet aangedragen wordt voor de regeling Risicovolle Projecten. Ik denk: ja, dat gebeurt. Als het er niet staat, wordt hij dus niet voorgedragen en als het er wel staat, wordt hij dus voorgedragen voor de regeling Risicovolle Projecten. Als het er niet staat en u vindt dat hij wel voorgedragen moet worden, dan doet u dat voorstel bij de bespreking van de startnotitie.

Mevrouw Verhoeff: Ja, ...

Wethouder Snoek: Dus dan zijn we het met elkaar eens toch?

Mevrouw Verhoeff: Dus, ja.

Wethouder Snoek: Twee keer ja, dus. Even kijken. De evaluatie binnen twee jaar, zegt OPHaarlem. Volgens mij is dat een redelijke termijn, je sluit het af en dan moet je het ook geen jaren laten liggen. U zegt: twee keer per jaar rapporteren. Dat is ook ons voornemen, in de P&C-cyclus bij bestuursrapportage en voortgangsrapportage. Dan zegt de Actiepartij: dus die voortgangsrapportages maken onderdeel uit van die P&C-cyclus.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Ik begrijp het aansluiten aan de Planning & Control-cyclus. Ik neem aan dat het college zo wijs is dat als er redenen zijn om tussentijds bij een risicovol project de raad te informeren, dat er niet gewacht wordt op voorjaar of najaar.

Wethouder Snoek: Volgens mij was dat precies ook eigenlijk wat de heer Trompetter vroeg. Als binnen die voortgangsrapportages besluiten aan u voorgelegd moeten worden, kunnen die denk ik prima onderdeel van die P&C-cyclus uitmaken. Als er op één van deze projecten iets gebeurt, dan ga ik natuurlijk zo snel mogelijk – als het een project van mij is – naar de commissie Beheer, of et cetera toe, om daar melding van te doen, of een besluit te vragen. Dus ik denk: het kan onderdeel uitmaken van die voortgangsrapportages en de bijbehorende P&C-stukken, maar evengoed kan het tussentijds gebeuren en nodig zijn om, als het zo majeur is, om het daaruit te trekken. Dan zegt de ChristenUnie: bij die eindrapportage, komt er dan ...

De voorzitter: Wethouder, sorry. U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Nog heel kort. Er staat dus nu dat er besluiten worden genomen in de P&C-cyclus, maar dat kan dus ook zijn dat die vooraf, dat zaken worden gemeld '...' zoals ik vroeg. Dus dat klopt, dat staat er niet helemaal, maar daar gaan we dan vanuit dat het zo is. Ja, oké.

Wethouder Snoek: Ja. De ChristenUnie zegt: heb je dan een extra check aan het eind van oplevering van zo'n project in die evaluatie? In onze reguliere systematiek, dat hebben we los ook van dit proces, hebben we partners die voor ons het werk bewaken, vaak de partijen die de ingenieursbureaus en de uitvoerders. Dus daar zit bewaking op en dat maken we ook regelmatig mee, dat een aannemer iets oplevert en dat we nog eens een keer rondgaan en zeggen: dat is niet zoals we het hebben afgesproken. Dan ga je de discussie met elkaar aan. De vraag is of de evaluatie die dan bij deze grote projecten behoort met die partners uitgevoerd kan worden, of dat u zegt: daar zou je nog eens een keer vreemde ogen bij moeten hebben. Interpreteer ik uw vraag dan zo goed? Want ik zie aan uw blik dat misschien de vraag wel anders is. Dus dan vraag ik u om in uw volgende termijn nog even een korte toelichting te geven, want ik heb een antwoord aan de voorkant eigenlijk niet.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff en daarna nog een interruptie van de heer Rutten. Mevrouw Verhoeff, gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Wethouder, ik heb expres nog een keer aan de heer Linder gevraagd of hij het eens was met ons dat het niet alleen aan het eind zit, maar ook tussentijds. Zonder in de techniek te gaan, de UAV-GC methode is wat nu in den lande overal wordt uitgevoerd, de gemeente Haarlem doet dat ook. Maar je ziet dat tussentijds een aantal belangrijke stappen worden genomen die je aan het eind niet meer kunt controleren. Een te korte heipaal ga je echt niet zien als het klaar is, maar je ziet wel een jaar of tien later dat iets scheef staat. Dus daarom de vraag, en daar help ik hoop ik ook de heer Linder mee: er zijn een aantal momenten, onderken nou in het proces, blijf in regie werken, maar onderken bij risicovolle projecten waar momenten van een producttoets noemt men dat dan – en dat kan zijn op papier of buiten, maar niet alleen zoals UAV-GC normaal werkt – zijn alle processtappen doorlopen? Ik kan u een voorbeeld geven bij mijn werkgever waar braaf is afgevinkt dat een fietspad rood was en het voetpad grijs, of zwart asfalt. In de praktijk was het andersom, want degene die het kruisje op het lijstje zet, die denkt het goed te hebben uitgevoerd. Als dan niemand buiten gaat kijken tussentijds, heb je een groot probleem bij oplevering van het project. Dat is mijn vraag en volgens mij is dat ook wat de heer Linder onderstreepte: zorg dat op tijdige momenten iemand buiten of ter plekke, dat kan soms op het kantoor van het ingenieursbureau zijn, onderken die tussenstappen die we nu onvoldoende onderkend hebben, blijkt in de praktijk.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ik ben in de eerste instantie niet op deze opmerking van u ingegaan, omdat die voor mij generiek is voor alle projecten en niet dan weer voor deze regeling Grote en Risicovolle Projecten. Maar met de toelichting die u nu geeft, zegt u: zorg nou bij deze grote, risicovolle projecten dat je die momenten aan de voorkant dan ook in die startnotitie benoemt en daar specifiek ingaat, en laat zien hoe je daarop organiseert. Ik kijk even naar de organisatie, volgens mij moet ik dat gewoon toe kunnen zeggen, omdat het onderdeel is van het proces en u zegt: benoem dat dan aan de voorkant ook hier.

De voorzitter: De heer Linder.

De heer Linder: Nog even toelichten wat ik ... Even als voorbeeld, bijvoorbeeld toen ik bij de kermis mensen ben gaan spreken, toen kwam ik er pas laat erachter dat ik met iemand van de gemeente heb gesproken, maar

die werken zo jaren samen met die mensen van de kermis dat je op een gegeven moment dacht: ben je nog in staat om objectief naar te kijken wat daar allemaal gebeurt? Maar ook met projecten, als je jaren met een project bezig bent, met de aannemer en daar constant, ben je dan nog zo objectief genoeg om uiteindelijk bij oplevering, of bij een tussenrapportage te kijken: klopt dit hier allemaal, is dit ook dat wat wij echt willen? Daarom in die zin: is er iemand, dat hoeft niet ergens weer dure, externe bureaus of zoiets, maar een collega die op een ander project zit, ga jij even dat controleren wat daar gebeurt, of kom jij bij het opleveren ook meekijken?

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, helder. In mijn beeld is dat goed ingeregeld en zie ik in de praktijk ook dat bij een oplevering van een project daar stevige gesprekken plaatsvinden, dus dat dat niet altijd, de relaties niet zo zijn dat we alles maar slikken. Maar ik probeer u goed te begrijpen, ook in relatie tot deze regeling, dat bij die eindevaluatie, een beetje zoals in de regeling zelf ook die tegenspraak wordt georganiseerd, zorg dat bij die eindevaluatie niet alleen de partijen die al bij dat proces betrokken zijn met elkaar allemaal zeggen: nou, wat hebben we het allemaal lekker gedaan met elkaar. Maar dat ook daar vreemde ogen weer een keer meekijken. Ik denk dat dat een zinvolle opmerking is en ik interpreteer dat als: trek die tegenspraak door tot en met de evaluatie. Trots vraagt: waar ligt dan de grens van de politieke gevoeligheid? Is dat als de coalitie akkoord is en de oppositie niet? Nee, volgens mij liggen hier zaken soms ook binnen de coalitie heel gevoelig, soms tussen coalitie en oppositie, soms bij de oppositie onderling. Ik denk dat we daar met elkaar bij zijn, dat uw college getuige moet geven van politiek gevoel, dus ook met de juiste thema's en op het juiste moment hier te komen. Het zal best af en toe ook nog een keer fout gaan dat u zegt: daar had u eerder mee moeten komen. Dus ik kan u niet zeggen dat het altijd goed gaat. En zoals ik eerder ook aangaf, ook u als raad kan zeggen: college, dit punt willen we hier evengoed onder deze regeling hebben. Het CDA, ik hoop dat ik ook al heb aangegeven dat die vinkjes niet af te vinken zijn, dat het niet om een halfje van die en één van die gaat. Je probeert op hoofdlijnen tot een schifting te komen, zodat niet te veel projecten eronder vallen. Dan kom je met een voorstel, dat ligt hier nu, drie grote projecten, maar als wij morgen met elkaar vinden dat een ander project ook hieronder moet vallen, dan kan dat. Het enige waar ik met u voor wil waken is dat we niet te veel projecten erin doen, want dan doet het af aan de systematiek, denk ik, want dan ligt er te veel onder het vergrootglas en dan zien we weer niks.

De voorzitter: U heeft twee interrupties, van mijnheer Van den Raadt en van mevrouw De Raadt. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Of dames eerst, dat kan ook.

De voorzitter: Nee, gaat u vooral eerst.

De heer Van den Raadt: Goed zo, dank u. Ik begrijp dus dat als er straks een project is waarvan de hele oppositie zegt: dit is geen risicovol project en er komt toch een vinkje. Dat er dan in ieder geval een signaal is onenigheid binnen de coalitie. Dat is mooi, dank u. En wij kunnen ook aangeven dat een project dan wel op de lijst moet komen. Nou, goed. Stel, Trots Haarlem zegt: een project moet op de lijst komen. Hoe gaat het dan in de praktijk, gaan we dan toch bij meerderheid stemmen of dat zo is? Dus ik vroeg daarnet eigenlijk: is gewoon de meerderheid die beslist? Maar u zei: het ligt misschien een beetje anders. Maar hoe werkt dat dan in de praktijk?

De voorzitter: Gaat uw gang, wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, meeste stemmen gelden. Ik leg dat hier af en toe uit aan kinderen die ik een les geef over de gemeenteraad. U kiest hier steeds met elkaar en de meerderheid beslist.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Begrijp mij niet verkeerd, hoor, wethouder. Het was ook geen kritiek: waarom drie vinkjes? Maar het was gewoon puur: het stond niet uitgelegd waarom het er drie waren. Ik kan me voorstellen dat dat bij deze systematiek hoort, bij deze – hoe heet het – RISMAN-categorieën, dus dat was eigenlijk enkel de vraag. Maar u heeft hem eigenlijk voldoende beantwoord.

De voorzitter: Wethouder. Was u klaar met uw beantwoording? Is er nog behoefte aan een tweede termijn? Mijnheer Linder?

De heer Linder: Ik had eigenlijk alleen nog een korte opmerking voor, misschien niet alleen voor de grote projecten, maar is het bijvoorbeeld niet ook een idee als er iets opgeleverd wordt in een bepaalde wijk of zo, dat je de wijkraad vraagt: kunnen we er ook eens doorheen lopen samen, wat vind jij ervan? Omdat soms bij wijze van spreken de gemeente zelf: hoe zat het erbij toen het nog niet begonnen is, hoe zit het er nu bij, is het echt zo weer hersteld? En dat soms aanwoners veel beter kunnen zien: maar hier klopt er niks van. Of dat eventueel een mogelijkheid is om daarin de wijkraden bij wijze van spreken, ook in de vorm van democratie, bij te betrekken.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ik heb dus wel eens meegemaakt dat dat gebeurt. Niet per se georganiseerd, maar omdat een wijkraad er bovenop zit en dan lever je een project op en meestal, ook u als raad, hoor, komt nog vaak voor dat we de oplevering echt af hebben en dan gaan we met elkaar kijken: hoe staan die lantaarnpalen en ligt het er allemaal precies zoals we hebben afgesproken? Soms zelfs lopende het project of we wel de juiste stoepband hebben gebruikt. En terecht. Echter, de wijkraad is geen contractpartner, weet dus ook niet wat er in die opdracht zit. Dus ik denk dat het goed is dat wijkraden, maar ook een Fietsersbond, of '...' -fracties, of andere bewoners input kunnen geven bij de projectmanagers, of aan de gemeente dingen kunnen aangeven. Bijvoorbeeld bij HOV-Noord, lopende het project vanuit verschillende bewoners zorgen geuit over een entree, of over de afwikkeling van een kruispunt, dan ga je dat gesprek met elkaar aan. Om samen met een wijkraad na oplevering daar doorheen te gaan lopen, ik ben bang dat dat leidt tot meer wensen dan dat er contractueel afgesproken zijn.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ten eerste wil ik even wat correctie. Volgens mij zijn ze wel contractpartner, gezien namelijk dat de gemeente waar zij wonen de opdrachtgever is. Dus wat dat betreft, en wat mij betreft bedoel ik niet dat nu gewoon een comité van vijftig mensen uit de wijk daar moeten rondlopen, maar is het bij wijze van spreken: wijkraad, luister, kan iemand van u komen bij de overname? Goed, gaan we doen. Wat vindt u ervan? Zo kan het vrij simpel en het hoeft niet alleen maar bij grote, het kan ook bij kleinere projecten, maar goed.

De voorzitter: Mijnheer Linder, we gaan het nog hebben over lokale democratie, misschien is het iets om mee te nemen bij dat onderwerp. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Volgens mij is het ook een beetje staand beleid. Bij de Waarderhaven zijn gedurende de hele periode van projecten de woonbootbewoners betrokken en bij de Zuid-Schalkeweg worden de direct belanghebbenden, die bewoners ook betrokken. Dus als het gaat om direct belanghebbenden is het staand beleid, denk ik. Je kunt niet zeggen: wij gaan iets op uw grond doen, zonder dat je ermee gaat praten. Neem De Boer, neem die andere bewoners.

Wethouder Snoek: Nee hoor, maar dat gebeurt ook niet. Maar de suggestie van de ChristenUnie gaat volgens mij verder, dat bij de oplevering van het project, waarbij je als gemeente soms met onze partners de check doen: is het werk opgeleverd zoals afgesproken? Dat je in die ronde de wijkraad meeneemt. Zo heb ik uw suggestie geïnterpreteerd. Ik denk dat dat in de praktijk ook best nog wel eens een keer plaatsvindt, bij projecten waar de wijkraad intensief betrokken is. Dat verschilt ook nog erg per wijk, de betrokkenheid van de wijk bij civiele projecten is heel wisselend per wijk, dus ik ben een beetje bang als ik dit standaard als werkwijze toezeg, dat ik dat gewoon niet overal kan waarmaken. Ik merk dat daar waar wijkraden betrokken zijn, goed georganiseerd zijn, dat zij lopende het project ook echt wel hun input geven. Je merkt ook dat gewoon bewoners dat doen en dat je dat ook betreft. Maar de vraag of bijvoorbeeld er een lantaarnpaal staat zoals die afgesproken is, dat is niet aan de wijkraad, want die weet niet welke lantaarnpaal we nou eigenlijk precies hebben afgesproken. Maar als er een lantaarnpaal staat waarvan ze weten: maar die stond niet in het DO. Dan trekken ze ook bij hem aan de bel. Dat is allemaal casuïstiek van de afgelopen jaren. Dus het gebeurt wel, maar ik vind de suggestie dat je bij een oplevering standaard dan met de wijkraad er doorheen loopt, dan ben ik bang dat ze vooral gaan zeggen: ik had nog veel meer gewild. En dat wij dan moeten zeggen: maar dat heeft niet in het contract met deze aannemer gezeten, dus dat kunt u nu niet vragen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mijnheer Van den Raadt, u had nog een nabrander? Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, een kleine. U maakte wel een heel grappig voorbeeld, want als u vraagt over lantaarnpalen en wijkraden, dan moet u toch eens nazoeken hoe het bij de Scheepmakersdijk-wijkraad is geweest, die precies wist welke lantaarnpaal er wel en niet terugkwamen.

De voorzitter: U mag daarop reageren, maar het hoeft niet.

Wethouder Snoek: Volgens mij precies mijn punt. Dus in de praktijk zie je dat die wijkraden, en zeker de goed georganiseerde wijkraden, bij zo'n project dan heel betrokken zijn en ook hopelijk tijdig aan de bel kunnen trekken en zo hun input kunnen geven.

De voorzitter: Goed, is dit onderwerp hiermee voldoende behandeld? En zo ja, hoe gaat dit naar de raad? Wordt dat een hamerstuk, een hamerstuk met stemverklaring, wordt dat nog een uitgebreid bespreekpunt, komen er nog moties?

De heer Garretsen: Hamerstuk.

De voorzitter: Of gewoon een hamerstuk?

Mevrouw ...: Met stemverklaring.

De voorzitter: Met stemverklaring? Dat is jammer, ik had ... O, prima, maar we waren er bijna.

Mevrouw Verhoeff: Het is goed dan wel, en dan vertrouw ik erop dat de wethouder de dingen die hij hier gezegd heeft ook daadwerkelijk gaat uitvoeren. Goed, dan mag het als hamerstuk.

De voorzitter: Ik vind het zo mooi om te beginnen hier na het reces met een hamerstuk gewoon, dat we dat ook kunnen. Prima, het wordt een hamerstuk en ...

De heer Smit: Voorzitter?

De voorzitter: ... met de belofte dat inderdaad de ... U wilt er toch een stemverklaring bij geven?

De heer Smit: Ja, ik zal het u proberen even uit te leggen. Het is op grond van een onderzoek van de RKC, er is vervolgens hard aan gewerkt en de Waarderhaven staat nog op veel netvliezen gegrift. Dan vind ik het te weinig eer om het als een hamerstuk er doorheen te jassen en dan zou ik in ieder geval de behoefte hebben, en die heb ik ook, om daar toch even een paar waarderende woorden aan te zeggen, maar ook aan te geven waarom dit stuk hier in de raad ligt. Dat horen de Haarlemmers toch ook even te horen.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Voorzitter, mag ik dan een suggestie doen? Ik ben namelijk bang dat als het als een hamerstuk met stemverklaring staat, toch nog iemand ineens bedenkt: goh, laten we er eens tijd in stoppen en het opwaardeert. Als we gewoon hamerstuk zeggen, dan kunt u toch ter plekke nog zeggen: ik wil graag een stemverklaring geven?

De heer ...: Prima.

De heer Garretsen: Daarom was ik ...

De voorzitter: En mijnheer Smit, ik moet wel eerlijk zeggen dat als een stuk zo goed is dat het direct door kan als hamerstuk, dat zegt toch ook heel veel, lijkt mij, toch?

De heer Smit: Dat hoort u mij ook eigenlijk wel zeggen, maar dat neemt niet weg dat het stuk een omgeving heeft die het stuk bijzonder maakt.

De heer Garretsen: Als we het opwaarderen, '...'.

De heer Smit: Prima.

De voorzitter: Oké we doen het voorlopig als hamerstuk en mocht dat nog anders worden na onderlinge discussies, dan kan het altijd nog opgewaardeerd worden. Tweemaal zelfs. Goed, dank u wel.

8. 17.55 - 18.10 uur Vaststellen Tweede wijzigingsverordening belastingen 2020 (MS)

De voorzitter: Dan gaan we nu snel door naar het volgende onderwerp. We lopen ietwat achter op schema, maar niet veel. Het 'vaststellen van de Tweede wijzigingsverordening', dat is agendapunt 8 overigens, het 'vaststellen van de Tweede wijzigingsverordening belastingen 2020'. Het onderhavige voorstel betreft aanpassing van een aantal tarieven die voortvloeien uit de voorstellen die de raad op 1 juli 2020 heeft vastgesteld, 'Steunmaatregelen coronacrisis'. Door middel van de aanpassing van de tarieven wordt dit raadsbesluit geformaliseerd. Dit stuk staat ter advisering op de agenda, de commissie zal vanavond bepalen of

dit voorstel rijp is voor behandeling in de raad. Wie wil een eerste termijn? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijn microfoon heeft de neiging naar beneden te vallen, ik denk dat het nu goed gaat. Prima dat met name de MKB-ondernemers hiermee geholpen zijn. Het is een goede uitwerking van het raadsvoorstel wat de Actiepartij betreft. Ik heb nog wel één vraag: wordt er naast deze verlaging ook rekening gehouden met de betaalbaarheid ineens van opgelegde belastingen? Oftewel, zijn er ook betalingsregeling mogelijk voor ondernemers als het gaat om gemeentelijke belastingen, bijvoorbeeld andere zoals deze? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Hamerstuk, voorzitter.

De voorzitter: Die is lekker kort. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Keurige uitwerking, goed dat we de ondernemers zo kunnen helpen. Hamerstuk.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Mijnheer Van den Doel. O, ik dacht dat u wat wilde zeggen.

De heer Van den Doel: Ja, hoor. GroenLinks vindt het ook een hamerstuk en we zijn blij dat het nu zo duidelijk geregeld is.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rutten? Nee? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik deel de lovende woorden die gemaakt zijn, maar wat mij opviel in het stuk, er staat: "Hier doet zich eveneens het ..." – pagina 5 – "... generieke regime gelden ..." O nee: "Opnieuw geldt dat winkels weinig van de crisis hebben gemerkt ..." – dat gaat over de Cronjéstraat – "... en er zijn winkels die tijdelijk gesloten zijn." Nou, dan weet ik één ding wel, daar is een inkomensdip. Als de wethouder kan zeggen dat dat echt waar is dat de Cronjéstraat, dus ook de schoenwinkels en kledingzaken, er nauwelijks wat van gemerkt hebben, mag die zin blijven staan, maar als dat niet zo is, dan zou ik hem graag uit het stuk weg hebben. Want overal wordt pijn geleden en de Cronjéstraat zou die pijn niet hebben. Dat verbaast ons. Dus even een toelichting van de wethouder, graag.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, Trots Haarlem is blij met de precarioverlaging naar nul euro en wij willen ook dat de BIZ naar nul euro gaat. Onze vraag is: wij hebben ondernemers gesproken, maar die krijgen dus nu het verzoek om de BIZ van 2020 te betalen en nog die van 2019. Hoe is dat zo kunnen gebeuren?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Mijnheer Ijsbrandy, welkom overigens, gaat uw gang.

De heer Ijsbrandy: Dank u wel. Ik was iets verlaat, sorry daarvoor. We zijn akkoord met de voorstellen zoals ze er nu liggen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is nu het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Eerst even de zin van de OPH. Als ik die zin erbij leg, dan denk ik: die gaat heel snel. Ik veronderstel ...

De heer Smit: '...'.

Wethouder Snoek: Ik veronderstel dat hier bedoeld is: opnieuw geldt hier dat er winkels zijn die weinig van de crisis hebben gemerkt, en anderzijds er winkels zijn die gesloten zijn. De argumentatie gaat erover dat er in zo'n winkelstraat, dat er een breed spectrum is. Er zijn winkels die meer omzet hebben gedraaid – ik gun het iedereen dat ze er goed doorheen komen – en er zijn winkels die diep geraakt zijn, het andere uiterste van het spectrum. Zo heb ik bij de eerste lezing die zin geïnterpreteerd en ik denk dat dat aansluit ook bij hoe u kijkt naar de situatie. In antwoord op de Actiepartij: betalingsregelingen, ja, binnen Cosensus zijn die altijd mogelijk, dus die mogelijkheden zijn er voor de ondernemers. Dan heb ik nog de casuïstiek van Trots. Ik vind het lastig, want ik kan dus vanaf hier dan niet precies overzien. Ik ga aannames doen en dan vraag ik aan u, dat doe ik om met u mee te denken even wat hier aan de hand is, maar als ik het mis heb, dan moet u mij dat vergeven. Als u zegt: dat doe ik niet. Dan ga ik het niet doen. U doet dat wel, hè? Ja.

De heer Van den Raadt: '...'.

Wethouder Snoek: Ja, daarom. Ik veronderstel dat Cosensus mogelijk de aanslag 2019 verzonden heeft en dat wij hier dit voorstel nog moeten vaststellen, en dat daarna de bijstelling gestuurd wordt. Sluit dat aan bij de casus die u heeft?

De heer Van den Raadt: Nee, het was echt gewoon het tarief van 2019, wat normaal eind 2019 betaald moet worden. We leven nu al in 2020 en er kwam dus nu 2020 en 2019 tegelijkertijd. Dus 2019 is gewoon, misschien komt dat dan ook door de coronacrisis, maar helemaal nooit op tijd verstuurd.

Wethouder Snoek: Dat overzicht heb ik nu niet, maar als u mij de casus wil toesturen, dan kan ik ook zorgen dat u daar nog een inhoudelijke reactie op krijgt.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik neem aan dat dit stuk, ik heb het al een paar keer gehoord, als een hamerstuk door kan naar de raad. Zijn we het daarmee eens? Hij gaat lekker, goed zo. Hamerstuk.

Overige punten ter bespreking

9. 18.10 - 18.40 uur Werkpas Holding B.V.: Jaarrekening 2019 en Tussentijds resultaat 2020 (MS)

De voorzitter: Dan gaan we door naar een bespreekpunt, agendapunt 9. Dat gaat over de 'Werkpas Holding B.V., de Jaarrekening 2019 en Tussentijds resultaat 2020'. De commissie heeft verzocht de jaarstukken van verbonden partijen ter bespreking te agenderen. De verwachting is dat er sprake zal zijn van een negatief resultaat in 2020 en deze wordt veroorzaakt door omzetverlies als gevolg van de coronacrisis. Voor Haarlem zal dit verlies samen met Zandvoort moeten afdekken, boven op de huidige aanvulling aan het eigen vermogen van de holding. Bij de gemeenschappelijke bestuursrapportage 2020 wordt de actuele inschatting van het negatieve jaarresultaat bepaald en zal ook worden opgenomen. Tevens zal in deze rapportage ook de toedeling naar noodfonds of herstelplan worden bepaald. Wie kan ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Het is onvermijdelijk dat er middelen moeten worden vrijgemaakt om de sociale werkvoorziening in stand te houden, zeker vanwege de coronacrisis en het al eerder wegvallen van de ESF-gelden. Ik heb nog wel een vraag: betaalt Zandvoort haar deel direct, of schiet Haarlem dat deel van Zandvoort voor? Dat wil ik heel graag weten. Als dat laatste waar is, hoe kijkt het ... Nou goed, ik heb er daarnet al een rondvraag over gesteld bij het vragenhalfuurtje. Als dat laatste waar is als Haarlem dat voorschiet, hoe kijkt het college dan naar de betalingsmoraal van Zandvoort en wat daarover in de media is verschenen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Onverwacht negatiever afgesloten, op zich natuurlijk om wel bekende redenen. Dit jaar ziet er vanwege corona nog wat grimmiger uit. Qua proces betreurt D66 het dat wij begin september dit stuk bespreken, dat op 7 juli in het college is besproken en tussentijds het resultaat tot en met mei bevat. Wat is dan de stand van zaken per 31 juli? Hier mag de gemeenteraad wel beter over geïnformeerd worden. We vinden het ook opvallend dat het jaarverslag van Werkpas, dat kennelijk al in maart is vastgesteld, nu pas in de commissie wordt besproken. Wat we ook toelichting van de wethouder graag op willen, is dat het ons wel bevreemdt dat de aandeelhouders het voorwoord van een jaarrekening schrijven. Waarom doet de bestuurder dat zelf niet? En wat gaat de gemeente als aandeelhouder ervoor doen om te zorgen dat de bestuurder juiste maatregelen neemt om weer zwarte cijfers te gaan schrijven?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: De SP heeft een vraag en dat gaat over de ESF-subsidie. Los van de corona is Werkpas in het rood gekomen door het wegvallen van de ESF-subsidies. Dat is structureel. Waarom is die weggefallen, kunt u daar wat over zeggen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Conform de opmerkingen van mevrouw Leitner.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: De verliezen worden geleden door corona, maar er is ook de NOW 2 en de NOW 3, en is daar de status al van bekend? Dat zouden we wel interessant vinden. Ook naar aanleiding van dit stuk natuurlijk, even over corona heen kijkend: hoe staat het met de transitie van budget naar een commercieel bedrijf? Ik begrijp dat die verandering plaats moet vinden in een hele moeilijke tijd, maar wat is de status daarvan, hoe gaat dat op dit moment? Dat zijn voor ons de vragen, naast de al gestelde. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: We sluiten ons graag aan bij de vragen van de heer Van den Doel. Inderdaad, de langetermijnvooruitzichten, we hebben nu twee jaar flinke verliezen gezien. Er is natuurlijk ook een transitieproces gaande vanuit het participatiedenken, dus wat is het langetermijnvooruitzicht van deze holding voor de gemeente Haarlem?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Dat waren de bijdragen? Dan geef ik nu graag het woord aan wethouder Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Eerst even de Actiepartij, hoe zit dat dan met dat voorschieten? Dat weet ik niet, kijk, op het geheel van onze financiering is dit in de marge. Anders dan u suggereert, heb ik niet de ervaring dat Zandvoort niet de rekeningen betaalt die we aan elkaar sturen. We zijn in gesprek met elkaar over afspraken voor de toekomst, maar de suggestie alsof de financiële afspraken zoals die gemaakt zijn niet nagekomen worden, die wil ik van mij werpen. Maar ik wil hier ook niet woordvoerder van dit dossier worden, u kunt daarover met de heer Botter, gaat u denk ik nader het gesprek aan over de afspraken met Zandvoort. D66 zegt: waarom schrijft de aandeelhouder de jaarrekening? Uiteindelijk is het onze verantwoordelijkheid ook om die vast te stellen en wij danken daarin ook bijvoorbeeld het bestuur voor het geleverde werk. Volgens mij ziet u deze vorm ook in andere stukken wel eens terug, volgens mij ook weer niet altijd. Ik hecht er verder niet aan, maar het is een formeel besluit uiteindelijk van die aandeelhoudersvergadering om de jaarrekening vast te stellen. Dus ik denk dat dat ook verantwoordt dat we daar ons over uitspreken, ook in de stukken als we die aan u aanbieden. De SP vraagt ook nog over die ESF-subsidie ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Zei de wethouder dat het de verantwoordelijkheid is van de aandeelhouders om de jaarrekening samen te stellen?

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw ...: '...'.
[Yellow square icon]

De heer Smit: O, bedoel ik ja, sorry.

Wethouder Snoek: Dat wij in de aandeelhoudersvergadering de jaarrekening vaststellen.

De heer Smit: Ja, maar dat staat los van het voorwoord.

Wethouder Snoek: Eens, maar ik geef aan dat ik vind dat daarbij passend is dat je ook een voorwoord kunt schrijven waarin je reflecteert op het door het bestuur geleverde beleid.

De heer Smit: Als het ...

De voorzitter: Maar natuurlijk, mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik kan me wel voorstellen, maar het is wettelijk niet logisch. De B.V./N.V. biedt aan, heeft de jaarrekening vastgesteld, de accountantsverklaring is gemaakt en de aandeelhoudersvergadering kan de jaarrekening goedkeuren, punt. Maar eigenlijk eindigt daar de rol, hier is in het verleden iets gegroeid, maar volgens mij eindigt in principe de rol daar.

De voorzitter: Mevrouw ...

Wethouder Snoek: Ik zit hier heel ontspannen in, hoor. Als u zegt: dat doen we niet meer zo. Dan niet.

De voorzitter: Mevrouw Leitner, u wilt ook nog wat zeggen?

Mevrouw Leitner: We hadden dit misschien wel eens eerder kunnen zeggen, maar het valt nu zo op en het is eigenlijk best een gekke figuur. Je stelt hem inderdaad vast, maar je stelt hem niet samen. Wij stellen hem ook vast, zou je bijna kunnen zeggen, maar ook in onze begroting zit geen voorwoord van de gemeenteraad.

De voorzitter: Is misschien wel een optie, mevrouw Leitner, dan mag u hem schrijven de volgende keer. Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, hoor. Nee, en wat ik zeg, mensen, ik zit daar heel ontspannen in, dus ik neem dat ...

Mevrouw Leitner: Wij ook, hoor.

Wethouder Snoek: ... ter reflectie mee terug en de volgende keer zullen we eens kijken welke stijlform we dan gebruiken.

De voorzitter: Mevrouw Leitner, ik neem aan dat u het voorwoord bij de begroting wilt schrijven bij dezen?

Mevrouw Leitner: Wij zitten hier ook heel ontspannen in, maar we vinden dit een vreemde figuur.

De voorzitter: Duidelijk. Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Over de ESF-subsidie, dat is natuurlijk met name in relatie tot het onderdeel Perspectief. Belangrijk onderdeel ook voor de toekomst daarvan. Ik word – we hebben binnenkort ook weer een aandeelhoudersvergadering – ook weer geïnformeerd over de stand daarvan. Er is zicht op voortzetting van de ESF-subsidie, mogelijk in andere omvang dan in het verleden. Daar kan ik nu niet op vooruitlopen. We zijn ook met elkaar, met het onderwijsveld en anderen in gesprek over: hoe kunnen we structureel toekomst bieden voor Perspectief en financiering, ook met een schommelende ESF-subsidie, welk type afspraak heb je dan nodig? Daarover zijn we in gesprek. Uiteraard als daar veranderingen uit voortkomen, kom ik ook daarmee weer bij u terug, maar het kan zijn dat dat dan ook weer juist in de commissie Samenleving vanuit de inhoud gebeurt. Maar u wordt daar als raad over geïnformeerd. Ik denk, de belangrijkste vraag als je naar deze stukken kijkt, naar de onderdelen die positief draaien, de onderdelen die in het verleden ook tekorten hebben laten zien, zoals het Participatiebedrijf, wat is dan de toekomst? We hebben destijds heel bewust de knip gemaakt van het Paswerk, daarvan zijn we eigenaar en dat is dan van een aantal gemeentes, en we hebben in Werkpas een aantal voorzieningen die ook meer marktachtig kunnen werken, vandaar deze inrichting ook. Ondertussen zijn we met elkaar een proces in, maar dat is dan ook weer wat in de commissie Samenleving iedere keer besproken wordt, over het Participatiebedrijf, waar ook deze onderdelen van Werkpas weer wel of niet onderdeel van uit gaan maken. De wijze waarop zij daarin wel of niet geïntegreerd worden en wat er dan, als niet alles geïntegreerd wordt, overblijft, is ook weer onderdeel van dat proces van het Participatiebedrijf. We hebben binnenkort ook een gesprek waarin we daarin bijvoorbeeld met de opdrachtgever van het Participatiebedrijf – de heer Roduner trekt dat bestuurlijk – het gesprek hebben en de leden van de GR Paswerk als aandeelhouders het gesprek hebben over hoe we naar die toekomst kijken. Ik kan en wil daar hier dan nu niet op vooruitlopen, anders dan dat het perspectief is dat verschillende onderdelen weer in dat Participatiebedrijf een plek krijgen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. U heeft nog een aantal interrupties. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dat laatste wat u zegt, dat ze dus bezig zijn om dat te doen. Maar ik begreep niet helemaal, wat is de status dan op dit moment, waar zijn we? En vooral, ik stel ook de vraag, omdat we nu met

corona natuurlijk toch in een hele rare situatie zijn beland en dat het van belang is om nu keuzes te maken: wat doen we wel en wat doen we niet, en wat schuiven we gewoon twee jaar voor ons uit? Want ik denk dat dat heel veel duidelijkheid geeft. De vraag is, een achterliggende vraag is: is de organisatie op dit moment toegerust om zo'n tegenvaller als de corona doet, om daarmee om te gaan? Hoe wordt die organisatie daarop gemonitord? Want het is nogal wat. Een commercieel bedrijf zou de helft van het personeel naar buiten zetten, maar volgens mij hebben wij een ander doel met Werkpas en dan willen we mensen juist weer re-integreren. Dan is een tegenvaller van het nieuwe beschut werk dat de doelstelling voor de helft nog niet is gehaald. Ik kan niet zien of dat nou een gevolg is van corona, of gewoon gevolg is van dat er ergens iets is misgegaan. Tot slot nog een vraag, maar dat is een beetje technisch. Het contract met Argos is opgezegd en dat levert een verlies van 150k op, terwijl er één fte meer op staat op dat project, als ik het goed lees. Dan denk ik: hoe kan je opeens zo'n tekort krijgen, kan je niet verder vooruitkijken, en hoe komt het dat opeens die tegenvaller zich voordoet? Dat heeft volgens mij, dus ik zou het graag los zien van die coronaverliezen, maar ik zou wel de wethouder willen vragen om in het bedrijf goed te monitoren, want het is nogal wat, wat er gebeurt. Is de organisatie daarop toegerust, wat moet er gebeuren om er goed uit te komen – behalve een dot met geld, want dat is denk ik niet voldoende – en hoe kijk je naar de toekomst van het bedrijf? Want dat zijn de vragen die we nu moeten stellen en daar hoor ik graag wat meer op, of op termijn.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Wil de wethouder in dit licht van corona en ook wegvallen van subsidies nogmaals kijken naar de aangenomen moties 'Probeer Prohef' en 'Revolverend werkgelegenheidsfonds', in samenspraak met mijnheer Roduner? Daar hebben we ook een gesprek mee gehad, die vond de uitvoering niet nodig, want het ging immers zo goed met de economie vorig jaar. Nu is dat niet meer het geval. Het gaat dus om het systeem waarbij werkgevers een loonkostensubsidie krijgen die ze op basis van hun brutowinst weer terugbetalen, waardoor je een revolverend element krijgt en daardoor veel meer mensen duurzaam aan het werk kan houden. Op het moment dat een werkgever iemand ontslaat, dan vervalt ook de subsidie, of het wordt zelfs teruggevorderd. Maar goed, wilt u nog even nakijken of die twee aangenomen moties uit 2009 en 2016, uit m'n hoofd, nog nu wel tot uitvoering zouden moeten komen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Nog even op mijn vraag qua proces, wat de wethouder nou kan doen om te zorgen – het is natuurlijk een raar jaar – maar dat de gemeenteraad niet zo achter de feiten aanhobbelt. Het is al in maart vastgesteld, we zitten nu in september, u bespreekt een voortgangsrapportage in juli die gegevens tot en met mei bevat. Het is alweer bijna half september en dan komt de gemeenteraad nog een beetje er achteraan hobbelen. We zouden er graag wat dichter op zitten.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik zie in de rapportage veel – of veel, dat is overdreven – maar regelmatig dat er op een gegeven moment onderdelen of activiteiten worden gestopt, niet doorgegaan zijn en ook niet meer opgepakt worden. Ik kan me niet voorstellen dat die mensen er plotseling niet meer zijn, of die hulp niet meer nodig hebben. Dus ik zou graag willen weten in hoeverre dat men ook weer van plan is om die dingen weer op te pikken, zodat die mensen ook echt geholpen kunnen worden, is het aan banen, of gewoon aan activiteiten.

De voorzitter: Wethouder, het woord is aan u.

Wethouder Snoek: Laat ik eerst even met de heer Van den Doel inderdaad, wat meer perspectief geven op het type gesprekken wat we ook als aandeelhouder dus met Werkpas hebben. Werkpas bestaat uit verschillende onderdelen en we kijken dan naar de resultaten van die verschillende onderdelen. Er zitten elementen in waarvan je zegt: die draaien goed. Er zitten elementen in waarvan je tijdelijk ziet dat dingen minder gaan. Dat gaat dan bijvoorbeeld over een opening van een nieuwe locatie voor kringloop. Dan ga je met elkaar het gesprek aan: denken we dat het levensvatbaar is? Het bestuur legt dan verantwoording af over waarom ze dit soort zaken doen. De belangrijkste discussie, en het grootste verlies, dat hebben we de afgelopen jaren gezien op het onderdeel Perspectief. Daar hebben we moeilijke keuzes moeten maken, waarbij bijvoorbeeld een van de lijnen, het metaalbewerkingsbedrijf op dat schip ook van gezegd is: gegeven de financiële situatie moeten we daar op een gegeven moment ook mee stoppen. Dat zijn lastige gesprekken. De inzet daarop is steeds geweest: de gezonde onderdelen laten bloeien. We voeren hier maatschappelijke taken uit, dus je zit als aandeelhouder ook niet alleen maar je dividend eruit te knijpen, maar je kijkt ook naar het maatschappelijk resultaat wat er gerealiseerd wordt. Ik denk dat dat recht doet ... We hebben die gesprekken wel eens vaker hier: hoe ziet je daar als aandeelhouder aan tafel? Dan stuur je dus bij dit soort onderdelen aan twee kanten. Het is het resultaat wat je als dividend krijgt, maar het is vooral ook het maatschappelijk resultaat wat we met elkaar bereiken. Zo hebben we ook steeds naar Perspectief gekeken. Puur uit economisch oogpunt had ik mij kunnen voorstellen dat de aandeelhouder op een gegeven moment zegt: dat onderdeel, dat gaan we dan maar dicht doen. Maar als je ziet dat we voor die kwetsbare kinderen, die eigenlijk geen ander type voorziening is, dan wil je je blijven inspannen om zo'n voorziening overeind te houden en dan kijk je met het bestuur van die organisatie: hoe kun je dat zo goed mogelijk doen? Dat is onze inzet de afgelopen jaren geweest, waarbij na de ontvlechting tussen Werkpas en Paswerk, enige tijd daarna de discussie opkwam van dat Participatiebedrijf. Voorzien was – volgens mij, maar dan ga ik even naar de ambtelijke ondersteuning kijken – de start Participatiebedrijf 1 januari 2020 zelfs, ooit eens.

De heer ...: Ja, '...'.

Wethouder Snoek: Ooit eens, heel ver geleden. Voor de corona was het perspectief 1 januari 2021, dus dan kijk je bijvoorbeeld bij de afwegingen die we hebben gemaakt ten aanzien van het weerstandsvermogen wat we vinden dat de organisatie moet hebben, dan kijk je niet eens meer met de blik van de horizon, maar kijk je: oké, dan is het 2021 en dan moet je zorgen dat er dan bij de poort gezonde organisatieonderdelen staan die op eigen kracht kunnen instromen weer in dat Participatiebedrijf. Dat is het type gesprekken, pre-corona, die we hadden als aandeelhouders. Toen kwam corona, daar zien we effecten op verschillende onderdelen. Daar zijn we tussentijds over bijgesproken, daar bent u ook over geïnformeerd. Binnenkort hebben we daar ook weer een gesprek over en ook bij de bestuursrapportage, waar we met elkaar het gesprek aangaan over de tweede fase van het noodfonds, zal dit ook weer onderdeel van de discussie zijn. Ik kan daar nu nog niet op vooruitlopen, want als aandeelhouder ben ik daar nog niet over geïnformeerd. Dat is ook een beetje nog naar mevrouw Leitner: zo'n aandeelhouder zit op wat afstand. Anders dan de dingen die je als wethouder heel de dag doet en iedere maandag in je staf bespreekt, heb ik denk ik drie keer per jaar aandeelhoudersvergadering. Drie keer per jaar. Dus er wordt aan zo'n jaarrekening gewerkt, de accountant gaat daar overheen, en dan vervolgens is de aandeelhoudersvergadering. Ik wist het niet meer uit m'n hoofd, maar heb me net laten vertellen, op 1 juli was de aandeelhoudersvergadering waarin we de jaarrekening besproken hebben en daarna gaat die zo snel mogelijk naar u. Ik hoor u zeggen: probeer die doorlooptijden korter te maken. Dat betekent, kijk, ik kan niet de accountant harder laten werken bij Werkpas, maar ik kan wel proberen de aandeelhoudersvergadering mogelijk korter op het definitief af zijn van de jaarrekening te brengen. Maar ook bij SRO, ook bij Spaarnelanden zie je dat we best wel laat jaarrekeningen bespreken, dat we eerder de begroting van het jaar daarop bespreken dan de jaarrekening van het jaar daarvoor. Dat hadden we hier bijna

ook in onze eigen organisatie, maar dat is soms wat gek. Dan, de Actiepartij, u zegt Prohef. Ik weet dat u periodiek hier naar de status van die moties vraagt, dat u daar ook over in gesprek bent met de heer Roduner. Ik heb daarop nu voor u geen antwoord, anders dan dat ik kan zeggen dat ik uw signaal nog een keer overbreng naar wethouder Roduner, zodat hij weet dat u wil weten hoe het daar nu mee staat. Of daar voortgang te melden is, weet ik niet.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Wethouder, GroenLinks is natuurlijk heel erg voor Werkpas en voor alles wat ze doen, want wij zien ook dat het duidelijk een doelgroep heeft en duidelijk mensen helpt, dus daar zullen we nooit aan twijfelen. Maar dat is ook waarom we de vragen stellen, dat is ook waarom we bezorgd zijn, omdat we willen dat het blijft. Nu lopen we aan tegen een ongekend iets, de coronacrisis, wat dat voor de bedrijfsvoering heeft, dus willen we ook vooral oproepen om daar vooral bovenop te zitten, maar ook ons tijdig te informeren over wat er gebeurt. Allemaal vanuit het idee dat we hebben wat we hebben, maar we willen graag meer in de toekomst, want het vervult een belangrijke functie en dat moet sowieso blijven, volgens GroenLinks. Dus dat wil ik wel even benadrukken. U maakte daar een mooi betoog van, maar dat was eigenlijk ook ons betoog daarin.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Is dit agendapunt voldoende besproken op deze manier? Het was een besprekingspunt, het gaat niet door naar de raad. Ja? Dank u wel. Het is tijd voor voedsel. Ik zie u graag ... Het is iets vroeger dan gepland, maar ik stel voor dat we gewoon dan wat langer doen over ons eten en dan zie ik u graag om tien over zeven hier weer terug.

Schorsing

10. 19.10 uur Terugkoppelen en vaststellen vervolgacties Quick Scan Lokale Democratie (JB)

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom terug bij deze vergadering van de commissie Bestuur. We hebben net gegeten en we gaan nu verder met agendapunt 10. Dat betreft 'Terugkoppelen en vaststellen vervolgacties Quick Scan Lokale Democratie'. Het college biedt de uitkomsten van de Quick Scan Lokale Democratie aan ter bespreking en dit betreft – die quick scan, daar gaat het dus over – een soort van nulmeting, het is een soort van snapshot van het moment waar wij stonden wat betreft die Lokale Democratie en hoe daarover gedacht werd. Het college vraagt de commissie met name voor wat betreft de aanbevelingen op het gebied van samenwerking tussen raad, college, ambtelijke organisatie en bewoners om haar mening te geven of en hoe we hiermee aan de slag gaan. Wie kan ik het genoeg van een eerste termijn aanbieden? Mijnheer Van Reenen, gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Ik vond bij lezing van de stukken dat met name het hoofdrapport slaapverwekkend helder opgesteld was – dat schijnt ook nog te kunnen, blijkt ook nog te kunnen. Storend was verder dat de verwijzingen naar onderliggende stukken bijna allemaal niet werkten, die gingen allemaal naar de bedoelde website waar ik op een enorme lading 404's stuitte. Ik heb sommige ervan alsnog kunnen achterhalen via Google, maar dat was lastig. Daarvan akte. Jouw Haarlem zegt: het is goed om zo'n quick scan te maken natuurlijk – het is ook belangrijk te beseffen dat het een momentopname is waarbij lang niet iedereen betrokken is, dat verbaast ons overigens ook enigszins – maar een aantal dingen valt op. Waar de raad, voorzitter, erg tevreden is over de ambtenaren, is dat helaas niet wederzijds. Hier ligt voor ons als raad een uitdaging. Waar raad en college erg tevreden zijn over de ambtenaren, geldt dat helaas niet voor onze inwoners. Leven wij hier in dit stadhuis in een bubbel, is de vraag die wij stellen naar aanleiding hiervan. We

moeten doordrongen zijn van het besef dat we als bestuur en ambtelijke organisatie ten dienste staan van onze burgers, daarom hebben wij als Jouw Haarlem een dienstbare gemeente als speerpunt. Dan is het pijnlijk om te zien dat er een kloof bestaat tussen wat we hier in het stadhuis van ons eigen functioneren vinden en hoe de burgers dat beoordelen. Daar ligt wat Jouw Haarlem betreft de grootste uitdaging: hoe gaan we het functioneren van de ambtelijke organisatie verbeteren, vooral wat communicatie betreft? We hebben de hand ook in eigen boezem gestoken, afgelopen zaterdag hebben we bij de raadsconferentie uitgebreid over ons eigen functioneren gesproken. Daaruit kwam onder andere naar voren dat mensen die bij ons inspreken een helder antwoord op hun vragen moeten krijgen. Daar hopen we binnenkort slagen in te kunnen maken en wij stellen er meteen één voor: koppel altijd naar de burger terug waarom wel of niet en wat met zijn input gedaan is. Verder denken wij dat eenduidige communicatie vanuit het ambtenarenapparaat zou helpen en dan bedoelen we: voer templatedocumenten in die tot een eenvormige indeling leiden. Voor de communicatie van ambtenaren naar de raad – zie het stuk van de gemeente Zaanstad dat ik u allen heb doen toekomen via de griffie als voorbeeld – maar ook en vooral voor die van ambtenaren naar de inwoners van Haarlem. Te denken valt bij de start van een participatietraject aan een opbouw als deze: wat is het op te lossen probleem, wat moet er in dat verband beslist en is dus on-onderhandelbaar, wat is daarnaast bespreekbaar, wat zijn daarbij de mogelijkheden? Bij al deze vragen: waarom, en een vrij inputveld. Verder zouden wij graag een helder keuzemenu op de gemeentelijke website zien voor klachten en initiatieven. Een soort van boomstructuur die ervoor zorgt dat de bewoner helder is bij wie hij waarom uitkomt met zijn ideeën en wat ermee gedaan wordt. De infographic die het college voorstelt per participatietraject voor de burgers te maken is wat dat betreft een goed idee, maar we zien liever ook een generieke overkoepelende, die samenhangt met het traject op de website van de gemeente. Hartelijk dank, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Dank u wel, voorzitter. Het gaat ook over die aanbevelingen. Wat ik daarin mis is ook de conclusie die mijnheer Van Reenen ook aanstipte, die 24 procent van de ambtenaren die aangeeft ontevreden te zijn over de raad. Dat heeft op zich niet zo heel veel met Lokale Democratie te maken, of het werk van wethouder Botter daarop, het ligt misschien meer in het domein van de gemeentesecretaris. Maar wat gaan we daarmee doen? Want het ambtelijk apparaat werkt natuurlijk in het dualisme zowel voor het college als voor ons. Als wij zo weinig vertrouwen krijgen van het gemeentelijk apparaat, vraag ik mij ook daar wel wat verbeterpunten af, welke acties daarop worden genomen. We hebben in de fractie wel een beetje moeten lachen om hoe het in de krant ook was samengevat en ook in het rapport weer terug te vinden is, dat alle collegeleden die ondervraagd zijn vinden dat de gemeente goed luistert naar de mening van de inwoners. Ik noem een rijtje op van dingen waarvan ik denk: dan heeft u niet in de gaten gehad hoeveel weerstand daar is geweest. De herijking van het coalitieakkoord is niet doorgegaan, de Domuswoningen aan de Nieuweweg 2, de ontwikkelvisie van de Orionzone heeft toch tot heel veel tumult in de stad geleid, insprekers et cetera – de ambtenaren schrijven overigens in het rapport dat ze met vrede en vreugde en geluk terugkijken op hoe dat proces verlopen is – de Koepel, de gymzalen aan de Sportweg, de bushaltes aan de Rustenburgerlaan. Soms heb ik wel eens het idee dat het college oorlog voert met de stad, maar wat lezen we: dat eigenlijk het college vindt dat de gemeente goed luistert naar de mening van de inwoners. Nou, een heel groot gedeelte van die kloof is daar zichtbaar in die onderdelen en die projecten die ik heb genoemd. Los daarvan, de aanbevelingen: ja, daar kunnen we mee verder. Ik heb ook wat dat betreft geen enkele twijfels daarover en het programma draait, ondanks onze aanvankelijke bezwaren daartegen, is het wel de goede weg die we ingeslagen zijn. Maar een aantal van de uitkomsten deden ons de wenkbrauwen fronsen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Even een interruptie op mijnheer Rutten. U haalt inderdaad aan een aantal trajecten waarbij wij veel mensen inderdaad op de been hebben gezien. Dat in zichzelf zegt natuurlijk niks over de kwaliteit van het proces natuurlijk zelf. Het feit dat mensen het niet eens zijn met wat de gemeente doet, zegt natuurlijk niets over de mogelijkheden die er zijn om te participeren en je stem te laten horen.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Dat klopt helemaal, daar heeft u gelijk in. Alleen, wat we hier natuurlijk zien en daar ging het ook in de raadsconferentie zaterdag over: het is het sluitstuk van het participatieproces. Mensen zijn dan al in dat participatieproces geweest, de Koepel en de Orionweg, de Orionzone, die mensen zijn natuurlijk al daarbij en die komen in het laatste stadium nog deze kant op. Terwijl, is er dan geluisterd? Ik bedoel, iedereen snapt dat luisteren is iets anders dan doen wat er geroepen wordt, dat staat buiten kijf, dus dat is een definitie ...

Mevrouw Leitner: Laten we het daar dan over eens zijn.

De heer Rutten: Nou, mooi.

De voorzitter: Waarvan akte. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. We zijn tot dezelfde conclusie gekomen als Jouw Haarlem en de VVD. Het lijkt erop dat de uitnodigingen ook niet helemaal goed zijn gegaan, want er zijn veertig raadsleden uitgenodigd. Ik vraag me af: zijn de schaduwen er ook bij betrokken? Ik denk het niet. Dan ook inderdaad dat de collegeleden van mening zijn dat de inwoners goed bediend worden. Nou, het zal. Hoe leest het college dan de cijfers over het gestelde vertrouwen in het gemeentebestuur? In het stuk wordt melding gemaakt van een zeer laag vertrouwen van inwoners in het stadsbestuur, wat nog boven het landelijk gemiddelde ligt. Wat ons bevreemd heeft, is dat het overgrote deel van de ambtenaren geen vertrouwen heeft hoe de raad werkt en hoe de raad en het college en met de ambtenaren samenwerken. De raad heeft het meeste vertrouwen als je naar de uitkomsten kijkt. Het zijn wel grote verschillen. Dan voor de suggesties en de doelen heb ik ook wat vragen over. Wat wordt bedoeld met de fundamentele andere rol van de raad en het college? Gaat dit over bevoegdheden, over het gebrek aan dualisme? En waar wordt aan gedacht als er over beloning wordt gesproken? Het is mij niet duidelijk geworden. Mijn fractie mist het woord intervisie in dit stuk, wat onder andere zou kunnen leiden tot reflectie op het eigen handelen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Opvallend is hoe ontevreden de inwoners van Haarlem zijn over hoe er naar ze geluisterd wordt en wat er met hun mening wordt gedaan. We hebben zaterdag een hele goede raadsconferentie gehad, er was van alle partijen zelfkritiek op onze werkwijze, op hoe wij omgaan met bewoners en buurtinitiatieven. Ik hoop dat dat leidt tot een verbetering. Dan heb ik nog een vraag over de actielijst. Ik heb, ik geloof een jaar geleden een keer aan de heer Botter gevraagd of het geen idee is om bij de komende gemeenteraadsverkiezingen het mogelijk te maken dat de inwoners van Spaarndam op hun dorpsraad gaan stemmen. Dat kan dan in één moeite door, dat kan op hetzelfde stembiljet. De heer Botter had toen een positieve grondhouding, dus mijn vraag aan de heer Botter is: heeft hij dat nog steeds, en zo ja, wil hij helpen mogelijk maken dat voor de dorpsraad van Spaarndam gestemd wordt? Door de bewoners en niet door de algemene ledenvergadering.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Je went misschien aan alles en je went ook aan je eigen rol als raadslid, maar toen ik dit las, toen dacht ik: weet je, waar ligt nou eigenlijk de kern van de democratie in Haarlem? Licht in de gemeenteraad. Dan verbaast het je dat een organisatie die het natuurlijk fysiek beter aankan ook waarschijnlijk, de ambtelijke organisatie, druk bezig is met de Quick Scan Lokale Democratie en even druk bezig is met de Nieuwe Democratie. Maar als je er nou eens over nadenkt, dan zou je wellicht kunnen constateren dat de raad juist die activiteiten tot zich moet nemen en moet uitvoeren. Daar moet je natuurlijk budget voor hebben, maar dat wordt nu op een andere plek uitgegeven. Want we lijken een soort lijdend voorwerp te zijn van de democratie, maar in feite zijn wij toch hier de democratie, gekozen door in ieder geval een ruime 70.000 mensen, en proberen wij hier de rol als volksvertegenwoordigers in te vullen. Ik blijf dus iets krampachtigs vinden. Dat doet niet af aan het feit dat ik een aantal aanbevelingen herken, een aantal uitkomsten erg weinig mee kan doen – mijnheer Van Reenen heeft dat goed uitgelegd, daar kun je niet veel mee. Wat mij verbaasde – maar dat heb ik gehoord en dat kon ik zelf even niet meer checken – dat van de vier wethouders die meegedaan hebben aan de enquête, er twee vonden dat de samenwerking college goed is en twee niet. Nou, dat is ook weer interessant. En dat de ambtelijke organisatie misschien niet altijd blij is met ons, is misschien ook een deel van onze rol, want als we onszelf opheffen en nog twee keer per jaar koffiedrinken hier, dan kan wellicht de waardering van de ambtenaren naar 99 procent stijgen, maar ... Stop.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft een interruptie van de heer Van Reenen. Gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Mijnheer Smit, bent u het met Jouw Haarlem eens dat eigenlijk, er hebben 1421 burgers meegedaan aan dit ding, dat eigenlijk wat zij zeggen, gelet op het geringe aantal raadsleden en leden van het college dat meegedaan heeft, het enig zinnige is dat in dit stuk staat?

De heer Smit: Laat ik voorzichtig zeggen: het meest zinnige. Dat ben ik met u eens.

De heer Van Reenen: Dank u wel.

De heer Smit: Nogmaals, dat ambtenaren niet altijd blij zijn met de raad, dat vind ik iets, dat mag je constateren, maar ieder zijn eigen weging en ik vind dat niet zo'n ramp. Ja, soms staan wij wat tegenover ambtelijke lijnen die uitgezet zijn en corrigeren wij. Ja, als men dat vervelend vindt, kan. Maar we hebben ook een eigenstandig rol. Dus kortom, dit passeert, dit wordt gelezen en we zullen er vermoedelijk niet zo erg veel mee doen. Ik geef de gedachte mee aan deze raad: ga eens nadenken over je eigen rol en ga eens nadenken over initiërende aspecten die je ook vanuit je eigen democratische rol kunt hebben. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft nog een interruptie van mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Een beetje in dezelfde lijn met mijnheer Rutten. Als ik u goed begrijp, het feit dat de ambtenaren kritisch zijn over de rol van de gemeenteraad in dit rapport, interpreteert u als het feit dat we het niet met ze eens zouden zijn. Ik denk dat u dan de professionaliteit van de ambtenaren echt tekortdoen, want die weten echt wel hoe politiek werkt. Denkt u ook niet?

De heer Smit: Ja, nog sterker. Ik heb het gevoel dat ik ook weet hoe ze met de politiek omgaan en hoe ze op dit moment politieke processen voor in de toekomst proberen te sturen, zoals bijvoorbeeld door Nieuwe Democratie. Ja, dat zie ik.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Rutten. O, mijnheer IJsbrandy, een termijn of een interruptie?

De heer IJsbrandy: Termijn.

De voorzitter: Oké, dan eerst mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Mijnheer Smit, bent u het met mij eens dat u nu wel heel erg de term tevredenheid reduceert tot uw eigen interpretatie? Terwijl het heel erg duidelijk is uit het rapport dat het gaat over dat de ambtenaren vinden dat de cultuur in de raad te weinig gericht is op het algemeen belang en op de lange termijn. Dus daar wordt het wel veel steviger geduid dan tevredenheid zoals u hem nu interpreteert: het is fijn dat er af en toe wat wrijving is, want dat is eigenlijk goed.

De heer Smit: Daar kan ik nog graag een keer met u over discussiëren. Ik geef u geen ongelijk, ik geef mezelf geen gelijk, maar ik noem iets en achter deze percentages en getallen zit te weinig informatie om op dit moment daar echt denk ik concreet op door te gaan.

De heer Rutten: Maar ontevredenheid is bij u een teken dat het goed zit? Dat betekent dat u het thuis heel goed heeft.

De heer Smit: Andersom, thuis kan ik ontevredenheid soms ook positief vertalen. Ontevredenheid hoeft niet altijd te betekenen dat er in de relatie tussen de raad en de ambtelijke organisatie iets verkeerd zit. Dat is het enige wat ik probeer te zeggen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. Het was een interessant rapport. Wat we ook toch wel interessant vonden om te zien is dat eigenlijk de scores – wat je daar individueel ook van kan vinden – niet zover afwijken van het gemiddelde van de referentiegemeentes. Dus kennelijk zijn we niet zo heel bijzonder als Haarlem in wat we hier doen. Wat er uitkomt is vaak zelfs ietsje beter, maar in ieder geval, het wijkt niet heel sterk af van het gemiddelde. Op het moment dat je echt een project ervan maakt en zegt: we hebben hier een probleem en we moeten hier wat aan gaan doen, we gaan er mensen voor vrijmaken, we gaan er budget voor vrijmaken. Dan doet zich natuurlijk onmiddellijk de vraag voor: wat is dan ons streefniveau? Dus we hebben nu een quick scan, een nulmeting neergelegd. Wanneer zijn we dan tevreden? Het kan natuurlijk altijd beter en daar kun je natuurlijk altijd onbeperkte hoeveelheden geld en tijd tegenaan gooien, en dan zul je toch nooit 100 procent trouwens bereiken. Maar ja, wat vinden we dan, wanneer zijn we zelf tevreden met hoe de democratie functioneert hier in Haarlem, en hoeveel bereid zijn we daar dan voor in te zetten?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Uiteraard natuurlijk ook complimenten dat zo'n quick scan is uitgevoerd. Maar dat geeft ons wel toch de mogelijkheid om even te reflecteren op de verschillende rollen. Dus dat gezegd hebbende, zijn wij ook wel positief over de aanbeveling van de begeleidingscommissie, ook dank voor het werk dat daar is gedaan. We nemen die aanbevelingen over. Wat wij vernieuwend vinden aan deze quick scan is ook dat de ambtenaren hierbij betrokken zijn. We hebben het natuurlijk wel vaker met elkaar over participatie en democratie, maar dan hebben we het eigenlijk nooit over de ambtenaren en dat geeft ons toch wel een vernieuwend inzicht. Ze zijn zeer kritisch op onze rol. Wat dat nou precies betekent, er wordt wel duiding gegeven in het rapport, maar dat is gelukkig ook een van de aanbevelingen van de begeleidingscommissie, het zou ons een lief ding waard zijn om dat wat beter te onderzoeken. We zijn allemaal mans genoeg om te begrijpen dat als het inderdaad om ontevredenheid gaat over de besluiten die we nemen, dan gaat ieder zijns

weeg, maar ik vermoed dat daar meer onder ligt waar we echt ook wel misschien onszelf mee kunnen verbeteren. Democratie gaat over de wil van het volk. Dat betekent niet dat de manier waarop wij dit nu hebben ingevuld hier in Nederland en in de westerse wereld met gemeenteraden en parlementen, dat het daarmee af is. Het is een project en dat geeft deze scan ook maar weer aan, dat er zijn vele manieren om te zorgen dat de wil van het volk bij het bestuur terechtkomt. Dit is een mooi startschot.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. U heeft een interruptie, mijnheer Van den Raadt heeft een interruptie op mevrouw Leitner. Gaat uw gang, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, mevrouw Leitner, u zegt daar hele mooie dingen. Vindt u dan ook bijvoorbeeld als lid van D66 dat burgers dan via een referendum extra invloed kunnen hebben op het beleid?

Mevrouw Leitner: Dat is heel goed dat u dit vraagt. Als lid van D66 hoor ik te antwoorden dat wij voor een collectief bindend referendum zijn. Ik kan u wel vertellen, als persoon ben ik toch wel zeer kritisch op referenda. Ik zie ook – en dat gaat de wethouder straks ook toelichten – dat er gewoon zeker lokaal gezien ook andere vormen zijn waarop je dat gewoon beter kunt doen en je beter kunt begrijpen wat mensen nou echt willen.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft een interruptie op mevrouw Leitner? Gaat uw gang.

De heer Smit: Mevrouw Leitner, vindt u niet dat wij als raad een meer initiërende rol in dit proces moeten hebben?

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Als u bedoelt dat dit betekent dat de rol van de raad verandert: ja. Dat kan soms meer initiërend zijn en ik denk dat het soms ook betekent dat we misschien juist meer iets bescheidener moeten zijn.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Zo bedoelde ik het niet, maar ik bedoel in het proces naar elke keer weer een nieuwe democratische vorm. Vindt u dat wij daar niet iets meer initiërend moeten zijn, in plaats van een van de volgers in dit traject, een van de partijen?

Mevrouw Leitner: Ja, dat vind ik wel interessant. Maar dat zou betekenen dat wij meer moeten samenwerken.

De heer Smit: Ik bedoel met initiëren niet zozeer samenwerken – uiteraard samenwerken – maar met initiëren bedoelde ik zelf meer het initiatief nemen om deze processen sturing te geven.

Mevrouw Leitner: Ja, als de raad namelijk daarin leidend wil zijn, dan zal de raad samen dat met elkaar doen en moeten samenwerken. Ja, ben ik voor.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Ik wil u er graag op attenderen, u heeft nog drie minuten spreektijd ongeveer, dus ga daar wijs mee om. Mijnheer Drost, gaat uw gang.

De heer Drost: Dank u wel, voorzitter. Die nulmeting dus waar we het over hebben, als onderdeel van het actieprogramma Nieuwe Democratie. Het is natuurlijk een programma om nog beter de Haarlemmers te

betrekken in de lokale democratie en ook om beter de kennis te gebruiken. Hij is gehouden om te kijken in hoeverre de acties uit het actieprogramma aansluiten bij de resultaten uit de meting. In ieder geval qua algemeen beeld sterkt het mij GroenLinks wel dat het actieprogramma wel echt om een reden is en kunnen we ook de aanbevelingen ondersteunen die de commissie heeft gedaan. Algemeen, op flink wat punten zijn de cijfers gewoon echt laag en het klopt inderdaad dat Haarlem het net ietsjes beter deed dan een referentiegemeente, maar dat deed mij een beetje denken aan hoe ik vroeger een slecht cijfer thuis vertelde. Dan zei ik: ik had een 5,5 maar de rest van de klas had een 3, dus nou ja.

Mevrouw Leitner: Dat doen de jongeren nog steeds.

De heer Drost: Nog altijd beter dan gemiddeld, maar dat laat onverlet dat je nog steeds gewoon een te laag cijfer hebt gehaald. Dat gezegd hebbend, twee punten. Even kijken. Wat valt nou op, sluiten de acties nou aan bij de resultaten? Dan is er in ieder geval wel één punt die ik zou willen benoemen, want ik kan me nog herinneren dat toen we het actieprogramma bespraken in december 2018, geloof ik, toen viel er iemand nogal over dat, er stond in dat de houding en gedrag van raadsleden en niet per se moest veranderen. Dat is volgens mij toen ook uit het stuk gehaald. Als je dan dus cijfers kijkt, dan denk ik dat het toch ook wel misschien wijs is dat we ook naar onze eigen houding natuurlijk kijken. Mijnheer Garretsen noemde het al, die bijeenkomst van afgelopen zaterdag, ik denk dat dat ook een hele goede aanzet was tot ook naar onze eigen rol kijken.

De voorzitter: Mijnheer Drost, u heeft een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Dat vind ik interessant, want u heeft het dan over houding en gedrag van raadsleden. Ik denk dat het hier ook gaat over houding en gedrag van ambtenaren. We moeten niet ins Blaue hinein interpreteren, maar daarom denk ik dat het ook goed is om daar met de gemeentesecretaris over te praten, want het ambtelijk apparaat is er ook voor ons. Dus daar zit kennelijk iets helemaal niet zo goed in elkaar, maar dat heeft dan denk ik – it takes two to tango – misschien ook met hun houding ten opzichte van de gemeenteraad te maken.

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ik kan u alleen maar gelijk geven in die zin dat, er staat in het actieprogramma: we gaan actief aan de slag met veranderen van houding en gedrag van ambtenaren, college, initiatiefnemers, belangenorganisaties en partners. Wie staat daar nou niet bij? Dat zijn wij, dus ik ben het wat dat betreft gewoon met u eens. Verder, wat er heel duidelijk in het rapport stond was echt het duidelijker maken wat de resultaten van gemeentebeleid zijn, om maar eens wat te noemen. Haarlem.GroenLinks.nl is denk ik de meest actieve site van alle GroenLinks-sites in het land, maar los daarvan, je ziet Haarlem.nl, wat Jouw Haarlem net ook al noemde, je kan op sommige plekjes wel wat vinden over initiatieven of welke grote projecten er zijn in de stad, maar ik zou er toch wel voor willen pleiten dat je gewoon op één centrale plek super simpel, helder hebt: hoe werkt nou de politiek, wat is nou de rol van het college, hoe kan ik inspreken, hoe kan ik in een project meedoen? Echt nog makkelijker en nog toegankelijker.

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. En dank u wel, mijnheer Gün, hartelijk welkom. Ja, mijnheer Van Reenen, u heeft een interruptie?

De heer Van Reenen: Ik had een interruptie op mijnheer Drost, ja. Is mijnheer Drost het met ons eens dat naast de uitlegfunctie van de gemeentelijke website het ook goed zou zijn als je als indiener van een initiatief als ingezetene een duidelijk traject krijgt op die website? Dus dat je een soort van meerkeuzemenu hebt eigenlijk: komt u met een klacht, of met een idee, enzovoort, enzovoort. Zodat je wordt uitgelegd waar je waarom uiteindelijk heen gaat, wat er gebeurt met dat wat je verzint.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Drost, wilt u daar nog op reageren?

De heer Drost: Ja, ik denk dat dat in aansluiting is op wat ik zei.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: Daarop aanvullend wilde ik aankondigen dat mevrouw Van der Windt bezig is met een initiatiefvoorstel annex motie precies op dat punt.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: In aanvulling dat mevrouw Otten dit voorstel van u zaterdag heeft verdedigd en het geen enkele tegenstem kreeg.

De heer ...: Zeer verheugend.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Wisse, gaat uw gang.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Mooie actieprogramma, goede scan. Wij zijn het ook helemaal eens met de aanbevelingen, althans, we kunnen ...

De voorzitter: '...'? Dank u.

Mevrouw Wisse: Wij zijn ook positief over de aanbevelingen. Een paar losse dingen. Mooi dat het wijkbegrotingproject nu gestart is in Schalkwijk, leuk filmpje ook op sociale media. Inhakend op mijnheer Garretsen, over de dorpsraad van Spaarndam. Ik weet niet in hoeverre die zaak nu gedaan is, dat die verkiezing gewoon over is en de dorpsraad nu is zoals die is, maar ik weet wel dat de mensen in West niet blij zijn dat er geen enkele inwoner uit West, dus uit het Haarlemse deel, in die dorpsraad nu vertegenwoordigd is. Dus als daar nog iets veranderen kan, heel goed. Dan de Digipanelen. Het ging net ook eventjes over referenda. Ik zie die Digipanelen eigenlijk als een soort vervangende referenda. Daar zou wat ons betreft veel meer gebruik van gemaakt kunnen worden. De resultaten daarvan moeten niet alleen naar de raad gaan, maar dan dus ook weer teruggekoppeld worden naar de mensen die meededen, denk ik dat nu duidelijk hier uit dit stuk blijkt. Eventjes kijken of ik nog een ander punt had. Er werd ons vooral gevraagd hoe wij de verbeterde samenwerking tussen college, raad en ambtenaren voor ons zien. Ik denk meer informeel contact, misschien aan de hand van actuele thema's, korte brainstormsessies of zo, maar misschien kunnen we dat meenemen in de uitwerking van de raadsconferentie zaterdag. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Goed, wie mag ik het woord geven?

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik had een interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u had een interruptie op mevrouw Wisse, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: U ziet het Digipanel als een substituut voor referenda. Ziet u dat dan als een bindend Digipanel of een raadgevend Digipanel?

Mevrouw Wisse: Wat mij betreft dan raadgevend.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Wie kan ik het woord geven?

De heer Garretsen: '...'.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, Trots Haarlem is natuurlijk hartstikke blij met deze nulmeting. We zijn een partij die sinds 2014 het partijprogramma laten bepalen door de bevolking van Haarlem, dus hoe meer democratie en inbreng van de bewoners, hoe beter. Je ziet natuurlijk inderdaad wat opmerkelijke zaken, dat dan zo'n, met al die leuke balkjes. Trouwens, ik vind het wel dat, er wordt nou een beetje schamper gedaan dat het in Haarlem weer niet allemaal zo goed ging, maar het viel mij nou juist op dat die gemiddelde percentages en dan wat je kijkt dat er dan in Haarlem gezegd wordt, dat dat toch wel stukken hoger lag dan in andere referentiegemeenten. Dus daar juist complimenten hoe we er nu voor staan, het kan natuurlijk veel beter. Dan wat leuke anekdotetjes die je dan ziet is dat zo'n college voor 100 procent zegt: de gemeente luistert naar de mening van haar inwoners. En dat de inwoners zelf daar 35 procent geven. Dat soort grappige dingen zie je dan, dus je denkt: er is nog wel wat werk aan de winkel. Wij zijn natuurlijk ook een groot voorstander van referenda. We hebben er eentje proberen in te dienen, die werd afgeschoten. Dan liggen er nog twee in de week, we hopen dat er eentje het op zijn minst gaat halen. Het lijkt me altijd goed voor de democratie dat de burgers het laatste woord krijgen. Als je dit stuk goed leest, dan is – dat valt me op dat helemaal niemand het daarover heeft, want dat was voor mij eigenlijk wel het meest opvallende, misschien ook omdat ik nog kan weten hoe de afschaffing was. Maar de afschaffing van de Stadskrant, daar werd dan van gezegd: dat maakt niet uit, want straks heeft iedereen internet en dat gaat niemand missen. Maar ik zie – nou, niet op elke pagina – maar toch wel dat heel veel mensen die Stadskrant missen. Ik merk het zelf ook toen ik het Haarlems Dagblad nog gewoon in de papieren vorm had. Toen las ik het in ieder geval af en toe nog eens, maar nu ik het digitaal heb, dan denk ik een maand later: ik heb het helemaal niet bekeken. Dus misschien is digitaal niet altijd beter, dus we zouden er eigenlijk voor pleiten of de Stadskrant weer terug kan. Dat is in ieder geval een vraag aan de wethouder en anders willen we daar nog wel een motie voor indienen als we daar de wethouder mee kunnen helpen. En dan een interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, u heeft een interruptie op de heer Van den Raadt?

De heer Trompetter: Dank u, voorzitter. Mijnheer Van den Raadt, bent u het met de Actiepartij eens dat heel veel mensen ook helemaal geen beschikking hebben over snel internet thuis? Die dat ook niet hebben en er ook dus geen toegang toe hebben.

De heer Van den Raadt: Ja, nee, dat klopt ook. Dat staat ook geloof ik dat het een van de argumenten is dat niet iedereen internet heeft. En ook al heb je internet, ik heb ook internet, maar ik vind het toch handiger om even een krantje te pakken en dat even door te lezen als ik buiten in de tuin zit. Dan ga je niet met je laptop zitten, omdat het scherm dan niet meer zichtbaar is. Dus ja, laten we dat misschien dan toch weer terugdraaien, die Stadskrant. En ja, voor de rest, wat kan ik er nog meer over zeggen? Ik was uitermate tevreden. Dank iedereen die hieraan meegewerkt heeft en ook inderdaad heel goed dat die ambtenaren natuurlijk nu gezegd hebben wat ze vinden, want we gaan vaak de democratie verbeteren, en dat zie je hier in

Haarlem ook, dat er dan meer geld beschikbaar wordt en er worden meer ambtenaren aangenomen. Maar ik heb daar wel een interessant artikel over gelezen en daar staat dan: vaak worden er ambtenaren aangenomen om het college te helpen. Maar de gemeenteraad is natuurlijk het hoogste orgaan, maar dan zou je dus ook moeten zorgen dat er meer ambtenaren komen die echt voor de gemeenteraad werken en niet voor het college. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Linder, u had een interruptie?

De heer Linder: Bedankt. Over die Stadskrant, hoe ziet u dat in verhouding met de duurzaamheidsdoelen die we ons gesteld hebben, als het weer op papier moet?

De heer Van den Raadt: Ja, nou, gerecycled papier. Ik bedoel, ja, dan moet u natuurlijk een keuze maken wat u belangrijker vindt: of dat de helft van Haarlem iets niet weet, maar dat het super duurzaam is. Kijk, dan krijg je afwegingen en dat zijn dan politieke keuzes, dus daar zou je moeten kijken wat de politiek daarvoor kiest. Maar ik denk dat gewoon op dit moment als ik dit lees en je vindt democratische vernieuwing en interactie van de bevolking bij het proces en alles wat je doet, als je daarmee bezig bent dan zal je misschien niet helemaal de voorrang aan duurzaamheid moeten geven. Maar je moet het wel meenemen, dus misschien is daar iets geniaals op te bedenken.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van Reenen. Gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Mijnheer Van den Raadt, vindt u het geen beter idee om vooruit te werken dan terug? En het dus geen beter idee om, als we constateren dat sommige mensen geen snel internet hebben, daarvoor te zorgen, in plaats van een krant, die we afschaften uit bezuinigings oogmerk, weer terug te brengen?

De heer Van den Raadt: Dan gaat u ervan uit dat het terugbrengen van die krant duurder is dan iedereen in de gemeente Haarlem snel internet geven.

De heer Van Reenen: Nee hoor, geenszins. Maar wel een beter plan.

De heer Van den Raadt: Dat weet ik niet, ik denk niet dat iedereen nog in staat is om met internet overweg te gaan. Die mensen zullen sowieso een alternatief moeten hebben. Als ik gratis snel internet van de gemeente kan krijgen, prima, dan wil ik die Stadskrant, die hoef ik dan persoonlijk niet te hebben. Maar andere mensen misschien wel, we zitten hier natuurlijk voor meer mensen.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb een vraag. Ik hoop dat u hier een motie over gaat indienen, Stadskrant terug. Dan kunt u het logo van de SP erop doen.

De voorzitter: Dat was geen vraag, dat was een opmerking.

De heer Garretsen: Mijn vraag is: gaat hij die motie indienen?

De heer Van den Raadt: Ik ga die motie indienen en ik ben heel blij met uw steun, want er zijn inderdaad meer mensen die daar last van hebben. Dat lezen we hier in dit stuk duidelijk terug, dus daar zal toch in ieder geval een oplossing voor moeten komen.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven voor nog een eerste termijn? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat het goed is om inderdaad ook de hand in eigen boezem te steken voor wat betreft de kritiepunten die uit deze quick scan naar voren komen voor wat betreft de raad. Voor de rest kan ik inderdaad stellen dat wij ons kunnen vinden in de gegeven aanbevelingen. Ik vond ook dat er een aantal hele interessante bij zaten, misschien toch wel iets om voor ons ook als raad over na te denken, vooral wat er bijvoorbeeld gezegd is over de standpunten met betrekking tot de verkiezingen. We schrijven natuurlijk allemaal onze eigen verkiezingsprogramma's, maar omdat iedereen heeft wel uiteenlopende dingen natuurlijk, maar dat is voor een burger best wel lastig vergelijken, dertien partijen, en als iedereen dan over iets anders spreekt. Dus ja, ik vond het wel een leuke, dan heb je een soort kieswijzer, maar dan iets uitgebreider en dan zetten we allemaal onze standpunten op een rij over dezelfde onderwerpen. Maar goed, dat wellicht voor volgend jaar. Een aantal andere aanbevelingen die ook gegeven waren, dan denk ik inderdaad, een ambtenaar die zegt: er is eigenlijk helemaal geen mogelijkheid om met een wethouder te sparren over een opdracht. Dat vond ik eigenlijk echt wel vreemd. Dus zij wilde graag weten wat de vraag achter de vraag is en ik was wel verbaasd dat dat nu helemaal niet gebeurt. Want ik kan me dan voorstellen dat je dan eerst een aantal stukken krijgt die helemaal niet aan de vraag beantwoorden en dan moet het weer terug, of dan komt het hierheen en dan is het weer incompleet. Dus ik denk dat dat zowel voor het college als voor de raad alleen maar positief kan werken, en voor de ambtenaren zelf natuurlijk. De laatste die ik ook wel opvallend vond, en dat werd gezegd: maak duidelijk wat de resultaten van het gemeentebestuur zijn. Ik denk dat we dat ook gewoon moeten doen, en dan vooral ook de positieve resultaten gewoon moeten communiceren. Want wat mij altijd opvalt is dat veel mensen, als je kijkt op social media, zijn vaak veel negatiever over overheden dan bijvoorbeeld dat ze zijn over bedrijven. Ik kan het niet helemaal onderbouwen, maar mijn idee is wel dat daar natuurlijk achter zit dat bedrijven, die zijn natuurlijk veel beter in PR, die zijn veel beter in marketing, in reclame, dat soort zaken. Dat zou misschien wellicht ook iets kunnen zijn voor deze gemeente: benoem maar gewoon wat er goed gaat, benoem maar gewoon welke positieve resultaten je hebt gehaald. Dan als allerlaatste, ook de Stadskrant. Het viel mij op dat er wordt aangegeven dat dat een groot gemis is. Wij zijn ook wel kritisch geweest op het verdwijnen van de Stadkrant. Uit m'n hoofd kan ik zeggen dat daar een bezuiniging van, dacht ik, zo'n 40.000 euro mee gerealiseerd is toentertijd. Het zou wel iets kunnen zijn om over na te denken of dat een bezuiniging is geweest, dat het uiteindelijk onder de streep positief is geweest. Daar kan je wel over debatteren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Linder.

De heer Linder: Ik vraag me af: zou het niet interessanter zijn of we echt ook inderdaad die mensen missen die die krant dus anders zouden lezen. Want ik heb namelijk eerder het gevoel dat wij een heleboel jongeren missen die echt helemaal geen flauw idee hebben wat wij hier aan het doen zijn, en we misschien eerder moeten gaan kijken: kunnen we niet zorgen dat we die jongeren gaan bereiken? In plaats van dat we ik weet niet hoeveel geld in de Stadskrant gaan investeren. Wat denkt u daarvan?

Mevrouw De Raadt: Misschien kan dat wel allebei. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Heeft iedereen gesproken? Dan geef ik nu het woord aan de wethouder. Gaat uw gang, mijnheer Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ben in ieder geval heel erg blij om te horen dat u in ieder geval ook het nut inziet van een dergelijke quick scan. Dit had je natuurlijk het allerliefste willen doen helemaal aan het begin van het proces, want dan had je ook eventueel fouten die in je actieprogramma

zouden zitten nog kunnen aanpassen, maar gelukkig lijkt het erop dat dat vrij goed op elkaar aansluit. Dat getuigt ook van het feit dat we eigenlijk ook wel voor een deel wisten en weten waar de schoen wringt. Wat ik positief vind aan de discussie van vanavond is dat iedereen eigenlijk wel zegt: ik vind het positief dat dit er ligt. Want dat is natuurlijk in het kader van de discussie over het programma Nieuwe Democratie ook wel eens anders geweest. Als we nu kijken naar dat programma, dan zie je dat dat ook eigenlijk niet zo hoogdravend is als dat sommige mensen misschien de angst hadden, dat we afscheid zouden nemen van de oude democratie en dat alles anders moest. Dat is geenszins het geval. Alleen, wil je een democratie laten werken, dan vergt dat onderhoud. Dan vergt dat nieuwe aanpassingen. Dan moet je af en toe even terug naar de pitstop om te zorgen dat er nieuwe banden onder komen en dat je gaat kijken of in ieder geval de motor nog goed loopt en dat er voldoende olie in de wagen zit. Sorry voor dit voorbeeld, dat is misschien niet zo GroenLinks of heel erg duurzaam, maar ik kon even geen andere verzinnen. Als je kijkt naar de situatie zoals u daarnaar kijkt. Het klinkt misschien heel erg zelfgenoegzaam, als vier wethouders zeggen: wij luisteren naar de stad, maar staat ook vervolgens in een van de vragen: vindt u dat er altijd wat gedaan wordt met dat luisteren of bent u van mening dat het altijd wordt overgenomen? En dan zie je gewoon dat die twee dingen met elkaar samen moeten worden gebracht en ik ben ook erg blij dat mevrouw Leitner dat ook aangeeft, want echt waar, er is geen participatietraject geweest waarbij mevrouw Meijs en ik zo de bladen '...' door hebben gesproken, als bij de Nieuwe Weg. Wij zijn daar meerdere keren geweest, wij hebben met de mensen gesproken, wij hebben aangegeven dat wij op zichzelf heel veel waardering hebben voor hun inbreng en ook hun begrijpen, maar wij moeten ook kijken naar het algemeen belang en wij hebben ook zorg te dragen voor een specifieke groep, die daar, zeg maar, ook een plekje moet hebben op deze wereld. En als je dan kijkt dat wij ook nog eens een keertje een heel spreekuur hebben gehad, waarbij het hele college met wel 40 of 50 mensen vanuit rondom de Nieuwe Weg ook het hele spreekuur hebben gebruikt, dan denk ik: ja, wij hebben geluisterd, wij hebben gehoord, wij weten het, ik begrijp het ook, ik kan me de zorgen ook voorstellen en datzelfde geldt voor een aantal andere trajecten, die door de VVD zijn genoemd, maar wij hebben soms een andere afweging te maken. En daar wringt hem de schoen. Daar wringt hem echt de schoen, want wij zijn eigenlijk te onduidelijk of wij nou mensen willen horen of wij ze inspraak willen geven, of dat wij het idee hebben van: nou ja, wij willen horen wat u zegt en dat wegen wij af in het hele geheel, dat doen wij ook niet duidelijk naar wijkraden toe. Wij hebben een heel traject afgelopen periode gehad om een beeld te krijgen van wat wij van de wijkraden verwachten en hoe wijkraden zichzelf zien, maar wij zijn nu bezig met de volgende fase om ook aan te geven van: ja, wijkraden, wat verwacht u eigenlijk van ons als gemeente? Communiceren wij wel helder? Zijn wij op een betrouwbare manier aanwezig? En u moet begrijpen dat wij soms een andere afweging maken, dan dat soms heel specifiek in een bepaalde straat of in een bepaalde wijk wordt gedaan, omdat wij ook een ander belang hebben af te wegen. En dat is denk ik soms hetgeen van als je met ambtenaren spreekt ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Reenen. Gaat uw gang, mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Voorzitter, ik vraag mij af: als bewoners initiatieven indienen en u zegt: wij vertellen ze van tevoren te slecht wat zij daarmee kunnen bereiken, maar daar zou je je ook mee aan handen en voeten binden omdat je niet weet wat zij inhoudelijk gaan voorstellen, dus bent u niet met mij eens dat je als daar een deficit ligt zou moeten proberen om ze ná aanhoren te vertellen wat er precies gebeurt met hun inbreng.

Wethouder Botter: Ja, maar kijk, je moet van tevoren moet je duidelijk maken wat de kaders zijn en hoe ver wel of niet de inspraak grijpt, in hoeverre de participatie reikt en daarna en dat ben ik met u zeker eens, maar dat heb ik ook andere partijen mogen zeggen en dat staat ook in het rapport: je moet duidelijk maken van welke keuzes je hebt gemaakt en hoe je tot die keuze bent gekomen. Want ik vind dat je als vertegenwoordigend orgaan van de raad, want dat zijn wij, wij zijn uw dagelijks bestuur, wij voeren uit wat u

bedenkt en goedkeurt, maar wij moeten zorgen dat dat ook dan gewoon duidelijk wordt gemaakt hoe die afweging heeft plaatsgevonden en daar is nog een wereld in te winnen. En als je dan kijkt, want dat wil ik toch wel echt, OPH gaf aan van: ja, dit is een nieuw speeltje van de ambtenaren en wij worden, het is een nieuw project en wij hebben het nakijken, dat vind ik niet fair. Want wij hebben bij elke stap eerst met, zeg maar, de startnotitie aan u gevraagd van: hoe kijkt u ernaar, wat wilt u daar in hebben, hoe moet het vormgegeven worden? Vervolgens bij het uitvoeringsprogramma en de activiteiten en nu ook weer, ik vind, juist dat wij proberen omdat ik weet dat ik niet zonder u kan, dat wij moeten zorgen dat wij het ook met elkaar doen en ik heb er ontzettend, ja, ik was niet uitgenodigd, maar ik heb ontzettend veel spijt dat ik afgelopen zaterdag niet ergens in een hoekje heb kunnen kijken wat u allemaal heeft gedaan en hoe u bent bezig geweest, want dat is, denk ik, hetgeen wat ook een van de adviezen is: ga nadenken, als raad zelf, hoe je, zeg maar, met inspraak, participatie, burgerinitiatieven en andersoortige initiatieven omgaat en dan heb ik er geen enkel probleem tegen als u zegt tegen mij: het moet anders of het moet zus of het moet zo, nee, want ik voer uit wat u graag wil, maar het is wel goed als u zich daar zelf een beeld over vormt hoe u zich daartoe verhoudt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, ik stak in feite de hand in eigen boezem. Om maar charmant zeggen, niet in de uwe, omdat ik vind dat de raad hier zich in deze processen veel te passief opstelt en veel actiever moet zijn. Niet alleen natuurlijk in de wens om als raad goed te functioneren, maar ook in het proces om die analyse van het functioneren van de raad van de stad, van de burgerij, van het college, om daar veel meer initiërend in te zijn. Dat was mijn opmerking.

Wethouder Botter: Dat is dan voor uw rekening als u zegt: de raad, maar ik wil gewoon ook u persoonlijk aanspreken, want ik ben niet de opmerking vergeten dat u zei van: dit is een intercity, een rijdende trein, u bent, al lang heeft u het station verlaten en wij lopen er als raadsleden achteraan. Dat kunt u zich misschien nog wel herinneren, dat u dat heeft gezegd.

De heer Smit: Ook dan weer constateer ik dat wij er achteraan lopen en niet in feite op de bok van de trein zitten. Is de rol die wij moeten spelen, maar ik kijk ons allen aan in de raad, wij doen dat niet.

Wethouder Botter: Wat ik dus, kijk, u kunt mij daarom echt om de oren slaan en dat heel vervelend vinden dat ik dat doe, maar kijk, deze discussie is eigenlijk ook best wel weer vrij traditioneel, hè, wij zijn een discussie aan het voeren over een stuk, waar wij kijken hoe alle actoren en wat wordt er gedaan? Er wordt eerst even gebashed naar het college om te zeggen van: ja, jullie denken dat je goed luistert. Nou, haha, kijk eens even, de bevolking vindt dat helemaal niet. Dat vind ik niet een manier wat aansprekend is voor de burger, dat vind ik persoonlijk, vind ik wij zitten hier als stadsbestuur om te praten van hoe het beter moet en dat is de reden, waarom ik u ook heb gevraagd in dit stuk: ga ook kijken naar de toekomst of u het eens bent met die aanbevelingen die er liggen en dat is soms ook hetgeen wat, denk ik, ambtenaren een beetje tegen de borst stuit, dat die het gevoel hebben van: ja, eigenlijk zitten ze allemaal heel dicht tegen elkaar aan, maar er moet heel lang met elkaar gesproken worden, voordat het hoge woord eruit is en dat het toch door mag gaan. Want als je op de keper beschouwd kijkt naar alle stukken die er in deze raad gepresenteerd worden, ja, er zijn heel veel kanttekeningen en kritiekpunten en het wordt zeker op een aantal punten zeker heel goed bijgescherpt, aangescherpt en verbeterd, maar heel veel van de stukken gaan gewoon door, in heel veel gevallen zijn wij het gewoon met elkaar eens. In ieder geval de meerderheid.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Prachtige woorden met de meerderheid, het is hier een dichtgetimmerd model van coalitie - oppositie, dus u heeft gelijk. Nee, het is zo. Het is wel zo. Dat ziet iedereen buiten Haarlem en u ziet het niet.

Wethouder Botter: Ik heb nog een paar heel specifieke ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft nog een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Ja, dan is het inderdaad ook jammer dat mijnheer Botter daar niet is geweest zaterdag en ik hoop dat hij nog bijgepraat wordt door iemand, want het ging daar ook over de stukken en informatie die we aangeleverd krijgen vanuit het ambtelijk apparaat via het college naar ons toe. Nogal wiesde dat die, nou ik denk heel even 90% nogal ongewijzigd worden overgenomen, want ook daar kwam zaterdag aan de orde van: waarom werken wij niet veel vaker met alternatieven die, scenario's of alternatieven, dit is het voorstel wat geoperationaliseerd is, de alternatieven zouden zijn, dan krijg je ook in dit gremium andere discussies dan dat wij het obligate rondje doen, iedereen even ventileert wat hij erover te zeggen heeft en wij gaan door.

Wethouder Botter: Wij worden allemaal, zeg maar ook beheerst door de afspraken die wij met elkaar maken in de jaarstukkenreeks. Soms krijgen wij ook op het allerlaatste moment een stuk waarvan wij zelf ook in het college denken: nou ja, dat zou nog hier en daar best moeten worden aangescherpt, maar wij willen in ieder geval de fracties nog de gelegenheid geven om het in de fractie te kunnen bespreken, dus laten wij het maar doorgaan. Wij zitten allemaal gevangen in datzelfde systeem en het zou heel, heel erg fijn zijn als wij in het kader van de nieuwe democratie ook daar eens met elkaar naar gaan kijken. Hoe kunnen wij nou zorgen dat dat vergadersysteem op een manier gaat, dat wij ons daar allen wel bij voelen, want het is voor het college ook niet prettig hoe het gaat en het is ook voor de ambtenaren niet en het feit dat er ambtenaren zijn, die zeggen dat zij niet aan tafel genood worden om bij de wethouders te zitten, ja, ik heb dat ook gelezen. Ik kan daar echt niets aan doen. Ik kan daar gewoon echt niks aan doen, dat is echt iets van afdelingshoofden, die op een gegeven moment zoiets hebben van: ik wil dat zelf. Dat is niet goed, er zal ook een heleboel, een hele grote cultuurverandering nog moeten plaatsvinden bij de ambtenaren, daar zijn wij ook mee bezig, ook in de bejegening van de burgers, dat het allemaal plaats in het kader van het programma Dienstverlening. Ik kom binnenkort ook naar toe met het programma Dienstverlening van hoe daar de uitgangspunten in zitten. Gelukkig is dat door dezelfde projectleider als de projectleider van de Nieuwe Democratie, waardoor een aantal zaken beter op elkaar worden afgestemd dan in het verleden. Wij zijn bezig met het spiksplinternieuwe idee of concept over een veel betere website, zodat dat veel intuïtiever en veel duidelijker kan. Mijn Haarlem gaat geïnteresseerd worden, net zoals je dat bij Mijn Ziggo hebt of bij, ik mag geen reclame maken, maar Mijn KPN, als ik dat geloof ik zich is dat geen probleem en als je dan kijkt naar de situatie van het hele, de hele aanpak van de communicatie: ja, wij zullen op een gegeven moment rekenschap van moeten geven dat het veel digitaal kan en ik kan niet beloven, want u krijgt echt nog wat voor uw kiezen tijdens de begrotingsbehandeling, als het gaat over de noodzaak die er is tot bezuinigingen. Ik kan hier niet gaan beloven dat wij die krant terugbrengen, kan ik gewoon echt niet beloven, want het wordt heel erg zwaar weer. Ik heb dat vorige week ook in de commissie Samenleving al gemeld, wij kunnen echt niet meer allerlei van dit soort dingen permitteren, want anders kunnen wij niet zelfs de basistaken doen. Dus dan gaan wij echt, echt nat, als wij dit soort projecten alsnog erbij willen gaan doen. Dan hebben wij het template van Zaanstad. Ik heb daar met belangstelling kennis van genomen.

De voorzitter: Wethouder, u heeft nog een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dan toch even over, was aan u de vraag: hoe duur denkt u dat die stadskrant precies was?

Wethouder Botter: Bedragen van tussen de 40 en 80.000 euro.

De voorzitter: Gaat u verder, wethouder.

Wethouder Botter: Ik heb het template gezien, maar het is mij nog niet heel erg duidelijk wat daar nou een voordeel aan zou zijn, als wij dat zouden gaan invoeren.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Nou, dat is Jouw Haarlem wel duidelijk, als u goed gekeken heeft naar dat document, dan ziet u dat het onderverdeeld is in een aantal vetgedrukte subkoppen, die standaard zijn voor elk daar ingediend document. Dat maakt ze een stuk leesbaarder omdat ook het schrijven daarnaar gevormd wordt. En dat zouden wij heel graag in Haarlem ook zien. Dank u wel.

Wethouder Botter: Betekent dat gewoon in feite een andere indeling voor de raadsstukken, want wij hebben in feite ook een template, maar u vindt het template van Zaanstad vindt u beter dan dat van Haarlem?

De heer Van Reenen: Aanzienlijk en wij stellen ook zo'n template voor in communicatie naar de burger vanuit de ambtenarij.

Wethouder Botter: Wij gaan, hoe heet dat, daarnaar kijken, als het gaat over een andere opmerking die u maakte om het begeleiden van nieuwe projecten, dat is heel goed, zeg maar, in Haarlem georganiseerd. Je moet alleen wel weten en dat geef ik u toe van waar de ingang is, maar het op moment dat je eenmaal binnen bent, dan is er volledige begeleiding voor allerhande initiatieven. Wij hebben ook een versnelde procedure dat initiatieven direct bij het college komen nog zonder dat ze helemaal te hoeven uitgewerkt door ambtenaren, dat heet Bestuur op Maat. Die worden elke dinsdagochtend, komen die in het college en dan wordt er aangegeven of het wel of niet haalbaar is en dan hebben wij nog het Initiatievencafé, wij hebben crowdfunding trainingen, wij hebben subsidietrainingen voor burgers die bezig zijn, er is van alles.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Ja, maar dan moet ik u toch even melden dat ik naast schaduwraadslid, commissielid moet ik zeggen, ook nog burger ben en als burger ben ik momenteel zelf bezig met een initiatief en ik heb werkelijk geen flauw idee waar ik heen moet in de gemeente en ik was mij, van het Initiatievencafé had ik helemaal nog nooit gehoord zelfs.

De heer Garretsen: De spreektijd van het college is op en wij lopen een half uur achter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen, het is precies mijn tekst. Gaat u verder, wethouder.

Wethouder Botter: Schaduwraadsleden, dat klopt, die zijn niet uitgenodigd om mee te doen. Als het gaat over het vernieuwende inzicht, wat door verschillende partijen is genoemd, ja, dat zal verder ook worden uitgewerkt in de acties die wij hebben voorgesteld. Ik heb begrepen, in de meerderheid, dat daar ook, zeg maar, ondersteuning voor is. Ik denk dat informatiemarkten, in raadsinformatiemarkten wel degelijk heel erg goed tussen de ambtenaren en de raadsleden wordt samengewerkt, ook in de voorbereidingen, dat dat heel erg goed gaat en misschien is het aan te bevelen om zo nu en dan eens ook in een wat breder verband met ambtenaren kennis te maken. Ik heb daar geen enkel bezwaar tegen. Wat mij betreft is een ambtenaar iemand die het scharnierpunt is tussen de samenleving en het stadsbestuur. Het stadsbestuur, dat bent u ook.

Ik heb ook niets te verbergen als het gaat over van dat u dingen mag vragen of communiceren met ambtenaren, omdat ik dat gewoon, ja, zo zit ik niet in elkaar. En mijn collega's ook niet. Dus in die zin is het denk ik veel verstandiger, de ambtenaren werken ook voor u en dat is ook een opmerking die net werd gemaakt van: ja, ambtenaren werken voor het college. Ja, ook voor het college, maar ook voor u en alles wat het college doet, doet ze in principe om uw taken en opdrachten uit te voeren. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen. Wij zijn niet een zelfstandig clubje, die leuke dingen bedenkt en coûte que coûte het probeert om u hier dienen voor te schotelen, waar u het niet mee eens bent. Zo is het niet. Maar soms zit er wel verschil van mening en dat komt omdat u, naast uw drukke banen dit voor een aantal dagen per week bij doet en wij zitten daar gewoon, 24 uur per dag zitten wij er middenin. En natuurlijk heb je daardoor ook een informatievoorsprong en heb je een andere kijk op dingen. Ik gun het iedereen om eens een keertje een dag mee te komen lopen. Iedereen is van harte welkom om te kijken van hoe dat gaat. Nou, mijnheer Van den Raadt, u bent van harte welkom.

De voorzitter: O, oké, dan heeft hij nog een vraag van. Ho, stop, stop. Ho. Ho. Foei, mijnheer Garretsen. U spreekt via de voorzitter. Ik geef eerst even mijnheer Trompetter nog het woord, want daar was ik mee bezig.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, mijn eigen ervaring met ambtenaren is prima en heel goed. Ik ben er ook heel blij mee. Maar dan over die punten, die niet zo nader ingevuld, en ik heb al iets gehoord over de andere rol van de raad in het college, heb ik wel iets over gehoord, maar het is mij nog iets onduidelijk. En mijn vraag was ook of dit iets te maken had met bevoegdheden of met de staat van het dualisme. Ik had nog een vraag gesteld wat er met beloning wordt bedoeld, wat er overal als aanbeveling in staat. En ik had nog gezegd dat het misschien mij goed lijkt, dat er ook wat intervisie hier en daar plaatsvindt, zodat men kan reflecteren op het eigen handelen volgens een formaat. Dat is eigenlijk mijn dingen of dat er nog meer dingen zijn, dan ik net gehoord heb. Over de fundamenteel andere rol van de raad en het college, fundamenteel zegt ook iets, dus kunt u daar nog iets over zeggen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wij zijn, stiekem zijn wij gewoon de tweede termijn in geglipt, dus ik geef nu mijnheer Garretsen ook de mogelijkheid om te zeggen.

De heer Garretsen: Nou, ik wou graag dat mijn vraag over de Dorpsraad beantwoordt.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Nou, eerst maar even die Dorpsraad. Ik moet u zeggen dat ik het afgelopen jaar met verschillende situaties ben geconfronteerd geweest met wijkraden, maar ook met de dorpsraden, dat ik niet echt precies meer goed wist waar ik naar toe was, ook als het ging over verkiezingen, die wel en niet werden gehouden en wie daar wel en niet bij betrokken werd. Dus ik heb daar weinig of geen tijd aan besteed verder meer in Spaarndam, dus ik zal mij daar opnieuw in verdiepen en op het moment dat het daar verder nu wat rustiger is, zal ik kijken wat mogelijk is, maar ook daarin, ik beloof niks, want het moet wel ook een stabiele situatie zijn en het moet bijdragen tot iets en het moet niet opnieuw weer tot conflicten of polarisatie leiden. Dus dat is het antwoord.

De heer Garretsen: Een korte reactie, voorzitter.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Het gaat mij met name ook dat van verkiezingen zijn voor de Dorpsraad gewoon gestemd wordt door iedere inwoner, bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen in maart 2022, is dat.

Wethouder Botter: Dan krijg je dus inderdaad al meteen de discussie van: moet dat dan in beide delen? Moet het een gezamenlijke dorpsraad worden? Wil de gemeente Haarlemmermeer wel of niet meedoen? Er zitten nogal wat haken en ogen aan. Ja.

De heer Garretsen: Weet u, u zou de informatie kunnen inwinnen bij de gemeente Haarlemmermeer.

Wethouder Botter: Ga ik doen. Dan naar mijnheer Trompetter. Ja, ik heb op een aantal vragen geen antwoord gegeven, omdat ik gewoon niet heel erg goed begrijp wat u bedoelt. Als u het heeft over intervisie, ja, intervisie is altijd goed en het is goed als er gesproken wordt tussen clubjes, zoals wij dat hebben gedaan in de begeleidingscommissie, waarin en ambtenaren zaten en de raad en het college. En als u dat bedoelt met een vorm van intervisie en reflecteren op elkaar staken, dan vind ik dat heel erg waardevol en kan ik mij voorstellen, dat dat kan helpen als wij een kleine afvaardiging maken om zoiets te doen. Als het gaat over de vraag: heeft het college een verborgen agenda om meer mandaat weg te halen bij de Raad? Nee, dat hebben wij niet. Zijn wij ook niet van plan, willen we ook niet. Vinden wij ook niet wenselijk. Zal niet gebeuren. In ieder geval niet in deze periode. Dus dat is, ja nee, nee, maar ik kan alleen over deze periode, ik kan er alleen over deze periode praten. Daarom zeg ik dat. Ik zeg het bewust. Het was geen slip of de tong, ik zeg het bewust. Zolang ik er ben, in ieder geval, zal het niet veranderen. Nou, dan was er ook nog een vraag over die vergoeding. Ja, er komt op verschillende plekken, komt vergoeding terug en dat gaat soms, misschien is het voorbeeld van Groningen, waar de gelote wijkraad zit, het meest uitgesproken. Daar staat een vergoeding tegenover en dat kan soms helpen. Wij vinden de vergoeding die in Groningen wordt geboden, vinden wij veel te hoog, maar soms kan een kleine vergoeding wel ertoe bijdragen, want als mensen heel veel tijd en energie in iets steken, dan willen ze misschien soms ook op een andere manier wat terugzien. En dan is soms een cadeaubon al genoeg.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Maar die vergoeding heeft dus niets te maken met ons als raad en college, ambtenaren, dit stuk, maar het gaat meer over het participatie van die modes. Dat vind ik prima. Nee, dan is het mij duidelijk. Het was niet dat ik daar kritiek op had, maar in dit stuk was het niet helemaal duidelijk waar het op terugsloeg.

Wethouder Botter: En soms is er ook wel discussie over schaduwraadsleden, dat dat maar een heel beperkte vergoeding is, die ze krijgen. Dus daar zit soms wel, maar daar gaan wij dus gewoon naar kijken, wat daar wel en niet mogelijk is en daar beslist u uiteindelijk zelf over natuurlijk.

De voorzitter: Waren dat de opmerkingen voor in de tweede termijn? Zijn er nog mensen? Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, in mijn eerste termijn heb ik aangegeven dat duidelijk uit het rapport kwam dat inwoners graag willen weten hoe besluiten worden genomen. Ik had er opmerkingen over gemaakt op de site, leg nog eens duidelijk goed uit hoe daar het democratisch besluitvormingsproces werkt en hoe dat je daar invloed op kan hebben, of dat op de site kan worden toegevoegd.

Wethouder Botter: Dat mag als actiepoint worden opgenomen voor op de nieuwe gemeentesite op te nemen, die gebouwd gaat worden. En wij doen natuurlijk al het een en ander met Haarlemmer in de Raad, met

voorlichting geven. Als het gaat om jongeren- en jeugdparticipatie en jongeren beter betrekken, wij hebben nu de jeugdraad, wij hebben de kinderburgemeester, de kinderraad en op scholen zijn wij heel vaak aan de slag. Wij hebben een kinderraden kortom, wij proberen op allerlei fronten in het kader van het programma Nieuwe Democratie te zorgen dat er een heel scala van verschillende activiteiten is om mensen meer en beter te interesseren voor de besluitvorming in onze stad.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Zeker niet, zeker niet. Integendeel. Zijn er nog, ja, mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Ik wilde nog even zeggen dat Jouw Haren toch geschrokken is van het feit dat er maar 1421 burgers waren die meededen aan dat ding, dat er zoveel zijn die onze communicatie gewoon slecht noemen, naar buiten toe, dus dat wij daarom ook blij zijn met de opmerking van de wethouder, dat er een nieuwe website gaat komen. Dat vinden wij zeer verheugend nieuws, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik waardeer de bevoegenheid van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik ben nu eigenlijk wel nieuwsgierig hoeveel geld er nou beschikbaar is voor dat hele project Nieuwe Democratie, want als zich stadskrant, hè, mijnheer Van Reenen zich net hoe schokkend het is dat mensen zo slecht vinden dat er gecommuniceerd wordt. Nou, 40.000 euro voor de stadskrant, dat begrijp ik, is dus heel erg moeilijk, want wij raken in zwaar weer, maar dan wil u misschien gaan digitaliseren, websites gaan bouwen en dat soort dingen, dat zal toch ook geld kosten en over de wijkraad van Groningen, de Gelote Wijkraad, hoe staat het er eigenlijk mee? Komt hij binnenkort dan in Haarlem? En daar kunt u dus nog niet eens de normale vergoedingen, zoals in Haarlem eens uitbetalen, omdat wij daar waarschijnlijk geen geld voor hebben. Dan wordt het wel heel weinig geld voor dit fantastische project.

De voorzitter: Mijnheer, mag ik even een ding zeggen? Ja, en het staat u ook vrij om dit soort vragen technisch aan te vragen, mijnheer Van den Raadt. Ook wat betreft de stadskrant, als je dat precies wilt weten, kunt u dat ook technisch aanvragen. Ik denk niet dat wij kunnen verwachten van de wethouder dat hij dit soort informatie, ook, die heeft hij onmiddellijk paraat. Nou ja, in dat geval ...

De heer Van den Raadt: Deze wethouder weet dat wel hoor.

De voorzitter: Gaat uw gang, wethouder. Dan zit ik vliegen af te vangen.

Wethouder Botter: Nee, kijk, wij hebben keurig netjes een begroting ingediend bij het programma, het uitvoeringsprogramma. Ik heb toen ook aangegeven dat het voor het grootste gedeelte komt uit het leefbaarheid en initiatieven, initiatieven en leefbaarheidsbudget, een van die twee, en dat is via de begroting allemaal keurig netjes verantwoord. Bij de gelote wijkraad, dat hebben wij afgesproken, dat gaan we in zuidwest doen. De wijkbegroting is in Schalkwijk en het wijkcontract, dat is in de buurt van de Koepel, de Burgwallen. Dus volgens mij is het en dat staat allemaal uitgeschreven wat het kost.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Is dit, wij lopen behoorlijk uit. Is dit onderwerp voldoende besproken op deze manier? Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Nee, ik deed thumbs up. Ik wens de wethouder veel succes.

De voorzitter: Thumbs up. Veel succes. Dank u wel wethouder, u bent dismissed. En dan hoop ik dat de burgemeester klaar zit om uw plek in te nemen.

12. 19.45 uur Opinienota Dataverzameling in de openbare ruimte (JW)

De voorzitter: Want dan gaan wij namelijk door met het volgende agendapunt, agendapunt 12, opinienota dataverzameling in de openbare ruimte. Er is een schriftelijke inspraakbijdrage, die is toegevoegd aan de stukken, dus ik hoop dat u die allemaal in goede orde heeft ontvangen en kunnen lezen en die inspraakbijdrage is van de wijkraad Vijfhoek, Raaks en de Doelen. Het college vraagt de commissie om een oriënterend gesprek over de twee volgende vragen. Heeft de gemeente een taak ten aanzien van sensoren en camera's in de openbare ruimte? Daar waar het gaat om sensoren en camera's, van anderen is de belangrijkste vraag: of je vindt dat het een taak is van de gemeentelijke overheid om daar toezicht op te houden en hoe die taak zich verhoudt tot taken en verantwoordelijkheden van andere overheden en vrijheden van burgers? Pas als die vragen beantwoord zijn, komen waar nodig rollen en instrumenten in beeld. Dat was het eerste punt. Punt 2: hoe te sturen op het gebruik van sensoren en camera's door de gemeente zelf? Daar waar de gemeente zelfsensoren en camera's gebruikt, is de belangrijkste vraag: hoe daar grip op te houden en welke waarden je daarbij het allerbelangrijkst vindt? Daar gaan wij nu over praten. Wie wil de eerste termijn? Ik geef graag het CDA als eerste het woord. Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, wat mij betreft behandelen we vanavond eigenlijk twee onderwerpen bij dit agendapunt, namelijk de casus wifi-tracking in de binnenstad, zoals aangedragen door de wijkraad en de opinienota van het college, die weliswaar is opgesteld na vragen van de SP en het CDA over deze casus, maar die wel duidelijk breder is opgevat. En op zich is dat ook niet erg, want vraagstukken van hoe om te gaan met data die zullen in frequentie alleen maar toenemen en enkel maar indringender worden. En vandaar alvast een tipje van de sluier oplichten. Het CDA zal dus ook gaan vragen om een sensorregister en bijhorende vergunningsplicht. Maar laat ik beginnen met de casus van de binnenstad. Wat ons betreft moet daar nu wel echt duidelijkheid komen van over de wifi-sensoren, die er dus blijkbaar, als ik het verhaal van de wijkraad goed heb gelezen, dus al enkele jaren geleden zijn opgehangen door een aantal grote winkelketens. En wij willen graag duidelijkheid hebben over de plek, de hoeveelheid en hoelang ze er precies al hangen. Want ik kan mij net als de wijkraad niet voorstellen dat de privacy van deze commerciële bedrijven zwaarder weegt dan de burgers, de kans is groot, al jarenlang, in hun privacy worden aangetast. En blijft het college desondanks bij het standpunt dat deze commerciële bedrijven wel die privacy gegund wordt, dan ontvang ik daar graag de juridische onderbouwing bij. Want ja, als het echt zo is dat deze sensoren er al zeven jaar hangen ja, dan zij deze winkeliers in ieder geval sinds de invoering van de AVG, wat mij betreft in overtreding. Immers het argument van City Traffic, dat zij de data behalve pseudonimiseren, ook anonimiseren, en die is pas van heel recent. Als het überhaupt al klopt. Maar daarvoor zullen wij dan, zoals het college ook schreef in de eerdere raadsinformatiebrief, het onderzoek van het AP moeten afwachten. Goed, daarnaast is denk ik ook nog even goed om scherp te krijgen wat de stand van zaken nu is met betrekking tot de aanbesteding van de wifi-sensoren door de Biz, is die aanbesteding nou wel of niet al gedaan. Hangen deze sensoren er wel of niet al? En ofwel heeft de Biz dus de boodschap van de gemeente goed begrepen van: ja, er zijn wel degelijk twijfels over hoe privacy proof de methode van City Traffic is? Goed en omdat de Biz deze aanbesteding feitelijk doet met gemeenschapsgeld, zouden die twijfels, wat het CDA betreft er ook niet mogen zijn. Goed, dit even tot zover over de casus binnenstad. En dan voor wat betreft de opinienota, ja, het CDA heeft een, samen met SP weer een groot aantal vragen gesteld. Die zitten ook bij de stukken. Die zijn niet allemaal

beantwoord en wij snappen ook wel dat dat moeilijk is. Zonder eerst uitspraken van de hele raad te weten en daarom dat het college waarschijnlijk heeft gekozen voor een discussienota in plaats van zelf al de keuzes te maken. En daarom willen wij graag, als CDA, het college alvast wat meer richting geven. Wat ons betreft gaat halen gaan er alles aan doen om de principes digitale samenleving, waar de leden van de VNG zich in november al over hebben uitgesproken ook daadwerkelijk te gaan uitwerken in lokale en praktische richtlijnen. En wat ons betreft houdt het dus in: het opstellen van een lokaal manifest, een sensorregister, een sensorverordening met die bijbehorende vergunningsplicht, expliciete aandacht voor data bij ons inkoopbeleid en een ethische datacommissie. En die ethische datacommissie, die bestaat dan uit experts en vertegenwoordigers van de stad. En waarom willen wij dit nou allemaal? Ja, dat is wat je minimaal nodig hebt om uitvoering te geven aan het principe data-kill-switch. Dat is de, data-kill-switch. Dat is een kill switch, die burgers kunnen omzetten. En dat is op de enige manier waarop je, als burger, regie kan houden over je eigen gegevens. Als jij je anoniem wil wanen in deze stad, ik vind dat je daar als burger recht op hebt, dan moet dat kunnen en dan moet je dus kunnen zeggen van: ik kies ervoor om niet gevolgd te worden. Dus eigenlijk een soort bel-me-niet-register, maar dan hopelijk eentje die wel goed werkt. En die data-kill-switch, die kan je dus alleen maar implementeren op het moment dat je zo'n sensorregister hebt, want dan weet je waar alle sensors zijn en dat er bijbehorende vergunningsplicht is. En dan als allerlaatste wil ik nog toevoegen en dat slaat ook, denk ik, terug op het onderwerp net hiervoor, Lokale Democratie, dat ik ook echt hoop, het CDA hoopt dat het college ook in het geheel en zo transparant en publiek mogelijk technologiebeleid wil nastreven. Want alleen zo kan deze raad, maar ook de wijkraden, actieve burgers en non-profits in dit domein die waakhond rol ook gaan vervullen. En geloof mij, dat is absoluut geen overbodige luxe. Dat is broodnodig. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Dank u wel. Ik wou ook beginnen met de zaak van de wifi-tracking in de Vijfhoek. Autoriteit Persoonsgegevens heeft heel duidelijk uitgesproken dat, mensen mogen niet gevolgd worden voor commerciële doelen, in elk geval niet dat zij herkenbaar zijn. En ja, daar heeft de wijkraad een aantal opmerkingen over gemaakt. Ik zal niet herhalen wat mevrouw De Raadt heeft gezegd, maar de wijkraad vraagt zich ook af of, zij hebben een beroep gedaan op de Wet Openbaarheid van Bestuur of ze alles te kunnen hebben gekregen, want de wijkraad constateert dat zij niet het stuk hebben gekregen dat de wethouder heeft besloten om die 50.000 euro subsidie te geven. En daaropvolgend toch nog even de vraag: is het nu juist dat de gemeente die subsidie heeft opgeschort of bestaat hij nog? Daar wil de SP echt 100% duidelijkheid over hebben. En dan het algemene stuk. De gemeente is beheerder van de openbare ruimte en de gemeente zorgt ervoor dat er in de openbare ruimte geen onrechtmatigheden plaatsvinden, dat er geen strijd is met wet- en of regelgeving. Dat is een plicht van de gemeente. Neem de Verkeerswet, binnen de bebouwde kom mag er niet harder dan 50 km worden gereden, de gemeente handhaaft dat. Nou, het is dus mogelijk dat op grond van de privacywetgeving, de AVG, overtredingen plaatsvinden in de openbare ruimte. Dus ik vind wel degelijk dat ook de gemeentelijke overheid een taak heeft. En de gemeentelijke overheid heeft dan op zijn minst twee taken, namelijk een meldingsplicht dat iedereen die sensoren, elke commercieel bedrijf wat sensoren in de openbare ruimte heeft, dat dat meldt en ten tweede ook een onderzoeksplicht, namelijk, als die melding plaatsgevonden heeft of er inderdaad dan geen overtredingen van wet- en regelgeving hebben plaatsgevonden. En wat de SP betreft mogen wij ook zo ver gaan als CDA zegt, een vergunningsplicht. Maar echt de bodem is, tot er uitspraak is over het geval Enschede, een meldingsplicht en een onderzoeksplicht. En mijn vraag aan de burgemeester is: vindt hij ook dat de gemeente verantwoordelijkheid heeft ten opzichte van gegevensverzameling door bedrijven. Het is niet voor niets dat de Koninklijke Nederlandse Tennisbond een

fikse boete opgelegd heeft gekregen van de Autoriteit Persoonsgegevens omdat zij voor het commercieel doel gegevens van hun leden doorgaven aan bedrijven en daarvoor zijn zij terecht op de vingers getikt.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, u heeft een interruptie van de heer IJsbrandy, geloof ik. Ja.

De heer IJsbrandy: Ja, kort, mijnheer Garretsen, heeft u enig idee hoeveel, over hoeveel sensoren u eigenlijk praat, die u aan vergunning wil onderwerpen en waar u nader onderzoek naar wil laten doen?

De heer Garretsen: Heb ik geen idee van, vandaar dat ik ook zeg: er is een meldingsplicht moet er zijn en een onderzoeksplicht, dat is het minimum wat de SP op dit moment vraagt en wij kunnen ons ook vinden in een vergunningstelsel zoals het CDA dat zegt. Nog een interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Maar denk niet dat dat goedkoper is om te zeggen, niet tracken tenzij aangemeld daarvoor, dan een heel meldingsplichtstelsel op te tuigen?

De heer Garretsen: Ik begrijp uw vraag niet goed. Kunt u hem nog herhalen?

De heer Van Reenen: U zegt: er moet een meldingsplicht zijn onder andere, ik hoorde Eva ook over een heel apparaat dat eerst moet bestaan voor dat je die kill switch, die je wel kunt invoeren. Dat klinkt als veel werk en duur. Is het niet veel simpeler om net als bij supermarkten te zeggen: we tracken je niet, tenzij je je daar actief voor het aangemeld?

De heer Garretsen: We tracken je niet, tenzij je daar actief voor het aangemeld? Ah, u bedoelt, ja, dus met andere woorden: niemand mag persoonlijk worden gevolgd, tenzij hij is aangemeld. En dat wilt u dan opnemen in de APV? Ja, dit, dit is voor mij, deze suggestie is voor mij totaal nieuw. Ik weet niet in hoeverre die uitvoerbaar is en ik schuif uw vraag door naar de burgemeester en ik hoop dat hij op deze korte termijn wel een helder antwoord op deze vraag wil geven, want ik vind het wel een origineel idee, dat moet ik ogenblikkelijk toegeven. Ik wil het hier in eerste instantie bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank u wel. Alhoewel wij niet afgestemd hebben, heb ik ongeveer hetzelfde verhaal als mevrouw De Raadt, dus mijn complimenten. Ik sluit daar dan ook voor een, ik zou daar ook voor een groot deel bij aan. Ik wil wel een aantal dingen nog even aanstippen. Want ik had mijn verhaal ook opgedeeld in twee stukken en dat zit hem met name in het eerste deel de vragen van de Wijkraad Vijfhoek. Ook weer in twee delen, één, wat is de status, hoe zit het met de subsidie? De SP noemde het ook al. Maar twee, die vind ik minstens net zo verontrustend: hoe staat het met de WOB-verzoeken en kunt u daar inzicht te geven, want zij zeggen dat zij een aantal dingen gevraagd hebben, maar niet hebben ontvangen en het is een wettelijk recht van de burger om informatie te ontvangen op het moment dat zij dat vragen. Dus graag reactie van de burgemeester daarop. Dan deel twee, dat is het stuk zelf. Wederom mijn complimenten voor de opsteller van het stuk. Het is zeer informatief, ik vond het apolitiek, het geeft heel veel inzichten en het behandelt het onderwerp van velerlei kanten, dus echt een heel leuk stuk om te lezen. Maar als wij er dan toch over gaan praten en er worden wat vragen gesteld. De eerste is: heeft de gemeente een taak? Nou, GroenLinks meent zeer zeker, ja, de gemeente heeft een taak. En hoe wij daarop gaan sturen? Daar staan een aantal voorbeelden voor en GroenLinks ziet het als een zoektocht naar balans tussen bescherming van privacy,

innovaties en toegang, vrije toegang tot publieke data, al dan niet lokaal. Nou ja, en als je dan een aantal instrumenten aangereikt krijgt, dan is het wat betreft GroenLinks niet of-of, zoals in het stuk deels wordt gesuggereerd, maar en-en-en-en-en, dus allerlei mogelijkheden en of dat dan een vergunningsplichtingsstelsel is of een: je wordt niet gevolgd, tenzij je je actief aangemeld, dat is allemaal uitwerking van, maar wij zien hier wel een heel duidelijke rol in voor de gemeente. Wij zien een aantal ontwikkelingen, de digitalisering zal steeds verder toenemen, de VNG is inmiddels meer actief, er worden dBIA's aangeboden, je kan het ook gewoon een gegevens effectbeoordeling noemen, wat gebeurt er met die gegevens, die worden geregistreerd? Is er sprake van '...'? Is het proportioneel? Is er sprake van het subsidiariteitsbeginsel? Dat zijn voor ons altijd de basisprincipes geweest en u heeft GroenLinks ook vaak horen praten over privacy. De privacy staat altijd voorop. Je wordt niet gevolgd, tenzij je daar bewust voor kiest. We zien hier ook een hele duidelijke rol in van de FG. Er worden een aantal samenwerkingsverbanden genoemd. Ik mis daar eigenlijk de FG in. Ik zou graag een hele duidelijke rol willen zien voor de FG bij het toetsen van beleid.

Mevrouw Leitner: '...'.

De heer Gün: De Functionaris Gegevensbescherming.

Mevrouw Leitner: Voor de luisteraartjes thuis.

De heer Gün: Goede interruptie. Goeie interruptie, mevrouw Leitner. Het gaat om de FG, de FG is de Functionaris Gegevensbescherming, want die heeft tot doel juist om op dit soort zaken toe te zien. Ik had het niet bedacht als een kill switch, maar wel als een, maar wel als een, nu komt hij...

Mevrouw Leitner: Data kill switch.

De heer Gün: Maar wel als, wel als een rode noodstopknop en die had ik speciaal voor mijnheer Garretsen bedacht, maar mijnheer Garretsen is niet zo van de Engelse termen in de raad en als taalzuiveraar ben ik dat zeer met hem eens. Tot zover mijn bijdrage in de eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Er is al heel veel gezegd. Nou, ja, dank aan de wijkraad in Vijfhoek omdat allemaal zo heel specifiek uit te zoeken en te vragen. Ik sluit mij ook aan bij de bijdragen die hebben gevraagd om, zeg maar over die WOB'en en dergelijke. Dan over de vragen, over het stuk zelf, gezien de tijd houd ik het kort. Actiepartij vindt dat de gemeente een taak heeft in het beschermen van de privacy in de openbare ruimte. Als de gemeente over veiligheid gaat, waarom dan niet over digitale veiligheid, mede gelet op de explosieve toename van digitale criminaliteit en datadiefstal en ja, sturing zou kunnen, had ik ook al bedacht, net als het CDA en GroenLinks, heb ik ook gehoord om de vergunningsplicht te brengen, is een duidelijke afbakening van het doel van het meten en het overzicht van wat er gemeten wordt. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Laat ik vooropstellen dat wij natuurlijk wel anno 2020 mogen zeggen dat data gedreven werken en maatschappelijke opgaven super interessant is. En als dat met smart cities te maken heeft en ons te helpen bij het beleid en hoe wij ook data kunnen inzetten om ons beleid verder goed aan te slijpen, dat dat natuurlijk wel is waarom wij uiteindelijk ook met data aan het werken zijn. Tweede uitgangspunt dat ik daarbij belangrijk vind is dat je moet hanteren dat je mensen wiens data je gebruikt en

met wiens data je werkt moet betrekken bij je project. Nou, dus aan de ene kant, ja, heel duidelijk, je kunt data heel goed gebruiken op een verantwoorde manier, maar ook om echt je problemen met huisvuil, met ophoping in de stad, eventueel met sociale problemen, er zijn legio voorbeelden in Nederland, heel goed gebruiken om aan je maatschappelijke opgaven te werken. Randvoorwaardelijk, als je mensen en data gaat gebruiken, betrek je die bij het project. Nou, daarvan zie je eigenlijk, zie ik in de casus Vijfhoek, dat het onvoldoende lijkt te zijn gebeurd, waardoor ook daar zo'n dossier van wordt gemaakt en als je dan kijkt in de opinienota, die inderdaad, wat mijnheer Gün ook aangeeft het mooi van verschillende kanten belicht. Ik heb even gekeken naar, ja, wat doen andere steden en hoe loopt die discussie ook landelijk, op het Platform31, dan denk ik dat er in de brief van Amsterdam en Eindhoven, met de vier principes van de openbare ruimte, dat daar heel veel goede dingen in staan, data is open en gedeeld, tenzij, dat zijn goede dingen, ik vind het heel belangrijk, je moet met elkaar afspraken maken, dan kom je ook wel weer op het FG-verhaal, maar ook hoe gaan wij met data om? En ik denk dat het heel belangrijk is om een goed stedelijk kader te hebben over de verwerking van de persoonsgegevens, alle persoonsgegevens die verwerkt worden, stedelijk in Haarlem, en als laatste en dan kom ik terug bij mensen wiens data, met wiens data je werkt, betrekken bij het project. Het stuk bewustwording naar iedereen toe, dat er dingen gebeuren met data. En ja tegen het sensorregister, het is een kleine stap, het kan ook teveel een symbool worden als je niet uitkijkt, maar dat soort dingen zijn wel heel belangrijk om die bewustwording bij mensen ook tot stand te brengen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün. Gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, dank u wel voorzitter. Dank om hem nog even iets scherper te krijgen. Bent u het met GroenLinks eens dat naast alle voordelen die sensoren en digitalisering en meten is weten brengt, dat de privacy van de burgers altijd gewaarborgd moet zijn? Dus ook al heb je het grootste voordeel, maar gaat het ten koste van de privacy, hoe legt de VVD die balans?

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: De privacy staat voorop, dat ben ik met u eens en je ziet bij alles wat met data te maken heeft voortdurend de ethische glijdende schaal die daar kan ontstaan, dus het vergt heel veel bewustwording, ook bij de gebruikers van de data, ook in het eigen apparaat, ook bij onszelf, dat je niet in de verleiding komt om dingen te gaan combineren met elkaar en u kent ook ons verzet destijds tegen, of de vragen over Suwinet, praat ik over anderhalf jaar geleden, over het graaien in die data. De privacy staat voorop en als die niet gewaarborgd kan worden, hoe mooi de toepassing ook is, dan moet je het niet doen.

De voorzitter: Was u klaar met uw bijdrage, mijnheer Rutten?

De heer Rutten: Ja.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Nou, ik hoor u zeggen inderdaad: ja, tegen het sensorregister, dus dat is een hele mooie. Ik hoor u zeggen tegen GroenLinks: ja, de privacy staat altijd voorop. Mag ik daaruit concluderen dat u dus ook ja zegt tegen de vergunningsplicht?

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik vind de vergunningsplicht dan wel weer een heel ander uiterste. Ik vind dan het melden, de meldingsplicht, met een handhaving op het niet melden, sanctionering van het niet melden meer voor de hand liggen dan een hele papieren tijger op gaan zetten met alle bureaucratie van dien bij een vergunningsplicht. Maar het is misschien ook te gedetailleerd, het gaat er gewoon om van hoe zorgen wij ervoor dat iedereen die zich bedient van een sensor en die installeert daar waar hij ook de openbare ruimte raakt, ook dat wij zeker weten dat hij in dat register komt. Dat is eigenlijk de vraag die op tafel ligt en of dat nog een vergunning moet zijn of een meldingsplicht met sanctionering, vind ik voor een later discussie.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Want ik begrijp u hoor, wat u zegt en ik denk dat wij dat dan ook dan op een later moment bij de uitwerking ook moeten zien, maar het enige dat ik dan nog even wil meegeven, het voordeel van die vergunningsplicht, is dat op het moment dat je alleen maar zegt, stel je hebt alleen maar een meldingsplicht, dan kan je dus eigenlijk elke sensor aanmelden die wil hij je hebt natuurlijk sensors, die zijn helemaal niet privacygevoelig, in het stuk waren er ook een aantal voorbeelden gegeven en je hebt natuurlijk sensoren, zoals die wifi-tracking, die extreem inbreuk geven op die privacy. En het voordeel van zo'n vergunningsplicht is dan, dat er dan op dat moment getoetst kan worden van: is deze sensor, is dit wel nodig? Is dit een proportioneel of kunt u ook een sensor gebruiken, die wat minder indruk maakt op de privacy. Dus dat is het enige voordeel wat ik u nog mee wilde geven.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: U kent ons als een liberale partij en mij ook daarin en ik denk dan de eigen verantwoordelijkheid van degenen die met een sensor aan de gang is, om ook die afweging via de richtlijnen te maken. Maar goed, het is gedetailleerde uitwerking, ik hoor wat u zegt, maar volgens mij moeten wij het daar meer in detail over hebben.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ik zit even te denken, ik wil me eigenlijk heel graag beginnen met de opmerking dat ik bijna hetzelfde betoog had als mevrouw De Raadt, maar dat is misschien teveel een inside joke. Nee, dit is een compliment aan mevrouw De Raadt. Ik ben wat anders tegen dit vraagstuk aan gaan kijken door het lezen van de boeken van Juffrouw Harari deze zomer, de hele serie, ik kan ze iedereen van harte aanraden, Sapiens, het verandert je kijk op de wereld. En ik zie het ook aan de discussie, die wij hier met elkaar voeren, is heel erg in het hier en nu en ik begrijp het wel, wij zijn gewend met juridische instrumenten te werken en wij schieten in een reflex, wat ik niet wil zeggen dat het slecht is, met vergunningen, meldingsplicht enzovoort. Deze ontwikkelingen gaan, dit is gaande en het gaat hard en het gaat misschien harder, dan wij ons kunnen voorstellen. Op dit moment in Zweden krijgen mensen al een chip in hun hand geïnjecteerd, waarmee ze kunnen betalen. Wij kunnen het over sensoren hebben, wij hebben geen idee, met zijn allen, en wij hebben de knowhow niet om te weten of sensoren straks nog wel het enige is, waarmee er data getrackt wordt. Er zijn gegevens waarvan wij nu geen flauw vermoeden hebben dat het überhaupt gegevens zijn, dat het de moeite waard is om bij te houden. Privacy staat altijd voorop, maar wat misschien nog wel belangrijker wordt in de toekomst, is dat we met elkaar iets inrichten, waardoor wij kunnen bepalen, wat wij met die data doen. Want er kunnen ook hele belangrijke dingen met die data gedaan worden, in het kader van de volksgezondheid, in het kader van de klimaatopgave, die wij hebben, dus ik denk dat die medische, ethische commissie of wat die digitale, als wij maar niet killen, ik denk dat dat een mooie aanzet is tot dat wij ergens in een mooie combinatie met vorig onderwerp, Nieuwe Democratie, dat wij ergens een gremium inrichten, dat kan

beslissen vanuit democratisch oogpunt wat bij met data willen doen. Want alleen maar zeggen: het mag verzameld worden of het mag niet verzameld worden, daarmee doe mij deze hele discussie, slaan wij dan te plat.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer ...

Mevrouw Leitner: Dus antwoord op de vraag van: heeft de gemeente hier een rol? Ja, dit is een nieuw terrein en de gemeente zal hier een rol in moeten pakken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik snap uw redenering, maar bent u het wel met de SP eens en met de Autoriteit Persoonsgegevens dat ieder individu een beschikkingsrecht heeft over wat met zijn persoonlijke gegevens gebeurt?

Mevrouw Leitner: U haalt mij de woorden uit de mond, dus het is misschien nog wel belangrijker niet om te zeggen: iets mag wel of niet. Maar het gaat om zelfbeschikkingsrecht. En uiteindelijk moet wij met elkaar dus gaan bepalen, want mensen zijn niet te achteloos, iedereen geeft maar data weg, mensen lopen met Fit-bitjes, met trackertjes en het hele hebben en houden wordt al weggegeven, ik denk dat het heel goed is als wij, als wij daar wat bewuster mee omgaan. Dus als iets de casus in de Vijfhoek ons leert, is dat er dus, dat we eigenlijk, als we zo door blijven gaan wij altijd reactief zullen reageren, omdat dit gewoon nieuwe technieken zijn en we eigenlijk geen idee hebben wat de implicaties zijn. Dus vergunningsplicht, ik weet het niet, je kunt een vergunningsplicht alleen maar doen voor de dingen die je nu weet. En dat zal heel snel achterhaald zijn. Er liggen hier ook mooie kansen in het verschiet en ik denk dat het alleen maar belangrijker is dat wij met elkaar ook het gesprek blijven voeren, wat wij er wel mee kunnen. Want anders laten wij gewoon, gewoon kansen liggen en wij hebben heel veel uitdagingen, opgaven liggen met elkaar. Dus, vergunningsplicht weet ik niet, maar ik vond uw andere voorstellen wel mooi, mevrouw De Raadt.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Mijnheer Linder. Oh, een interruptie van de heer Rutten. Gaat uw gang.

De heer Rutten: Mevrouw Leitner, ik hoor wat u zegt en ik herken er ook veel in, ik hoop eigenlijk dat mijn betoog ook een beetje die kant op ging, dat wij het wat abstracter moeten doen. Kent u de missie van de gemeente Amsterdam over de vrije digitale stad? Wat daar de grondslag is en de individuele vrijheid en vrijheid van meningsuiting groot goed, de technologie moet deze vrijheid koesteren. De ambitie is om bewust om te gaan met de mogelijkheden en bedreiging van digitale technologieën, voor het beschermen van burgerrechten en voor eerlijke toegang tot en met het eerlijk verdelen van de opbrengsten van digitale technologieën. Is dat, die lijn, zit u ...

Mevrouw Leitner: Daar zit het wel in.

De heer Rutten: Op die lijn zit u daar ook? En is dat misschien ook dat wij het college mee willen geven, werk aan die agenda voor die digitale stad in plaats van alleen maar: oh, wij hebben het nu over het trackertje daar en het sensortje daar en moet het wel of niet een chip in de groenbak?

De voorzitter: U heeft nog een interruptie, oh nee, u wilt uw termijn, mijnheer Gün, u had nog een interruptie of nee?

De heer Gün: Ja

De voorzitter: Nee, mag niet.

De heer Gün: Dan gaan we het over een ...

De voorzitter: Mijnheer Linder, oh, wacht even hoor, mevrouw De Raadt heeft nog een interruptie op mevrouw Leitner. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, de VVD vroeg net of u het eens was met een aantal principes, die Amsterdam heeft, maar Amsterdam heeft ook nog een hele andere, heel belangrijk principe, namelijk, dat je je als individueel persoon ook anoniem moet kunnen wanen in de stad. Bent u het ook daarmee eens?

Mevrouw Leitner: Absoluut.

Mevrouw De Raadt: Oké, maar dan hoort daar toch echt wel een sensortje plus vergunningsplicht bij, want anders zie ik niet hoe wij dat kunnen realiseren.

Mevrouw Leitner: Ja, u ziet, wij voeren discussies, op een heel ander niveau, u bent heel concreet en ik probeerde discussie wat abstracter te trekken, dat wil niet zeggen dat we met elkaar oneens zijn, maar ik denk dat als wij het alleen maar houden bij waar u het over heeft, dat wij onszelf tekort doen.

Mevrouw De Raadt: Ik ga ervoor dat de punten waar wij het over eens zijn. Anoniem kunnen wanen in de stad. Het lijkt mij een heel mooi uitgangspunt.

De voorzitter: Een mooi filosofisch uitgangspunt, dank u wel. De juriste versus de filosofe was dit even, maar mijnheer Linder, u heeft nog een interruptie op, dat mag niet. Ja, nee, dat mag niet. Nee. Mijnheer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Dank u wel. Ik vind het interessant, wij hebben het hier over data, maar wij hebben eigenlijk geen, wat bedoelen we eigenlijk met data? Want er zijn zoveel verschillen. Je kan er met wifi-tracking, op een gegeven moment heb je de mac-adres, dat je precies weet wie welke persoon het is of hebben wij het gewoon over van: er gaat hier een mobieltje door deze straat, maar geen flauw idee wat voor een mobiel dat is. Voor mij persoonlijk is dit wel een heel groot verschil. Dus ik denk dat dat op zich handig zou zijn om meer te weten van: waar, wat vinden wij nou echt goed?

Mevrouw Leitner: Nou, dat is precies het punt dat ik probeerde aan te snijden, dus u bent het met mij eens. Mag u best zeggen.

De heer Linder: Daar ben ik altijd heel voorzichtig in, maar. Zolang dat er geen persoonsgegevens in die zin iemand verzameld, dus als wij het puur alleen over hebben: er gaat hier een mobieltje door deze straat, maar geen flauw idee wat en voor wie, denk ik dat is dat een heel andere discussie, dan dat we het echt over wifi-trackers hebben, waar winkels kunnen zien van: goh, hij loopt naar een zwembroek en blijkbaar heeft hij interesse in zwembroeken, dus ik laat bij onze website hem zwembroeken zien. Dus, daar hebben we een hele andere discussie over.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel. Want dat was ongeveer de interruptie die ik wilde maken richting de heer Rutten, die kan ik nu richting u maken. Want het is juist, hè, dat het zo een wijd verspreid domein is, waarbij je, de term medisch is al gevallen, gericht data, vuilnisbakken open en dicht, mobieltjes en nog heel veel triljarden zaakjes meer. Maar begin het niet bij inzicht in: wat is het dan, want nu hebben wij nul inzicht en ik hoor het u zeggen: wij hebben geen inzicht, dus ik weet niet waar ik moet beginnen. Ik weet niet waar wij het over hebben. Dan begint het toch bij het creëren van het inzicht? Hoe ziet u dat voor zich?

De heer Linder: Ik ben het daar helemaal mee eens. Ik denk dat wij gewoon in die zin eerst een kader moeten hebben, als wij het hebben over eventuele vergunningen of zo voor welke dingen hebben wij vergunningen nodig? Maar ja, persoonlijk, vind ik dat niet zo belangrijk, dat iemand vergunningen nodig heeft, bij wijze van spreken de gemeente doet het omdat hij alleen weet dat een mobieltje daar zit, want het kan heel goed gebruiken voor crowdmanagement of verandering wat informatie kan geven voor veiligheid in de stad, maar nog eens, als op een gegeven moment persoonsgegevens zoals een mac-adres van een telefoontje of andere gegevens, dan wordt het een heel ander verhaal. En een ander punt, dat hier eigenlijk nog niet besproken is, dat zijn de camera's. Er was door het rijk een proef gemaakt voor camera's, als deurbellen met camera's. En daar was op een gegeven moment ook een gedoe omheen omdat je daarmee natuurlijk ook de stoep filmt en een heel stuk van de straat. En dat mag niet. Je mag met je eigen camera alleen maar de open weg gaan filmen in de zin van, ja hooguit je stoep. En ik denk dat daar wel iets voor de gemeente is weggelegd om te kijken van: één, wat filmt eigenlijk die camera? En twee, als hij wat filmt, dat ze dan verplicht moeten zijn om zich aan te melden bij Camera in Beeld, waardoor namelijk de politie ook toegang heeft tot deze camera's, waardoor, als ze additioneel toegestaan zijn, de politie er ook gebruik van kan maken. En verder, belangrijk ook dat als er data wordt opgeslagen, is dat door de gemeente, dat deze hier in dit land blijft? En niet naar Amerika verhuist, zoals dat bij die proeven, dus vanuit overheid zoals met die deurbellen, waar op een gegeven moment naar Amazon ging, die hebben gewoon gezegd van: wij mogen er mee doen wat wij willen, dus ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ik vind het fijn om te merken dat mijn betoog u zo geïnspireerd heeft, maar dit is eigenlijk precies wat ik bedoelde met dat gesprek wat wij moeten voeren. En u bent nu dat gesprek aan het voeren. Dat kan een hele tijd duren. Ik vind het ontzettend interessant, ik weet niet of wij dat nu moeten doen om met elkaar te bespreken wat je met die data zou kunnen doen, want daar valt een heleboel over te zeggen en daar zou ik dan ook graag wat experts bij betrekken, maar dat zouden wij denk ik een andere vorm moeten geven. Kunnen wij het ook nog wel eens over hebben, vindt u niet?

De voorzitter: Mevrouw Leitner, u heeft nu net aangegeven dat u een fervent lezeres bent, het is een interne monoloog, monologue intérieur, dus gaat u vooral verder, mijnheer Linder. Een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u voorzitter. Ja, ik hoor toch wel in deze commissie de behoefte voor een technische sessie, maar ook niet plus, dus dat je gaat verkennen met wat deskundigen van wat gaan we nou precies doen? Voordat we iets gaan doen.

De heer Linder: Ik denk dat dat zeker niet verkeerd is, want ja, nog eens, wij hebben er eigenlijk als leek hier niet zoveel verstand van en toch moeten we belangrijke beslissingen nemen en ik ben heel blij dus dat ook burgemeester die discussie hier ook in de commissie brengt. Maar goed, dus, eigenlijk tot zover mijn monoloog.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft nog een interruptie van mevrouw Wisse of wilt u uw eerste termijn?

Mevrouw Wisse: '...'.

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Ook de PvdA is voorstander van een sensorregister met daarin zowel de sensoren van de gemeente als die van derden. In eerste instantie, wat ons betreft, gecombineerd met een meldplicht. Een vergunningstelsel hoeft van ons nog niet direct, omdat wij ook niet helemaal kunnen overzien volgens mij hoe wij dan kunnen handhaven. Naast het register vinden wij het heel belangrijk dat wij beleid ontwikkelen op gegevensbescherming in de openbare ruimte. Over privacy, maar misschien ook wel ruimer. Ik hoorde net al van Amsterdam ook. Misschien een ontwikkeling op een visie van digitale stad. Hij komt er en die willen wij ook, maar hoe wegen wij dan wel af tegen privacy? Het is denk ik net al gebleken dat het heel belangrijk is dat we meer kennis opdoen in dit dossier, misschien is het goed om de samenwerking op te zoeken met de Amsterdam Institute for Advanced Metropolitan Solutions, dus met de MRA, want dat onderzoeksinstituut richt zich ook op het verzamelen van data in de openbare ruimte. Wij kunnen ons licht opsteken bij de Tweede Kamercommissie voor een digitale toekomst en de ChristenUnie noemde net de politie ook al even. Ik ben ook wel benieuwd in hoeverre de politie nou inderdaad gebruik maakt van sensoren van de gemeente en van derden en of daar ook al landelijk politiebeleid over is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Jouw Haarlem vindt privacy een belangrijk punt en heeft de bijdrage van zojuist geïnteresseerd aangehoord en stelt eigenlijk het college maar een vraag: heeft het college advies ingewonnen bij de Autoriteit Bescherming Persoonsgegevens, die wij in deze nog niet langs hoorde komen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, kunt u de vraag nog een keer rustig herhalen?

De heer Van Reenen: De vraag is of het college in dezen advies heeft ingewonnen bij de Autoriteit Bescherming Persoonsgegevens?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Er zijn al een hoop goede dingen gezegd. Een paar punten zou ik daar nog aan willen toevoegen. Eerste dat volgens mij als gemeente er nou niet per se op zitten te wachten om weer allerlei taken naar ons toe te trekken of te creëren in de vorm van registers, vergunningen, handhaving, alles wat erbij hoort. In de tweede plaats dat veel van deze dingen natuurlijk ook niet op, wij doen net alsof er een device is, wat data of op beelden of wat dan ook opneemt of genereert en dat dat dan een soort datapakketje is, wat je beet kan pakken, wat je in een kast kan zetten, waar je controle over kan hebben. Ja, zo is het natuurlijk niet. Die hele keten van informatieverwerking, die is mondiaal, het gaat via grote concerns, die het misschien ergens opslaan in clouds, waar je verder geen weet van hebt. Die data, die stuitert heen en weer over de hele wereld, dus ja, waar pak je wat beet? Dat is best een ingewikkeld vraagstuk, wat je ook zeker als gemeente nooit in je eentje gaat oplossen. Dus ik denk dat een aantal thema's hiervan, die moeten op Europese schaal bijvoorbeeld behandeld worden en zeker op landelijke schaal. Wij hebben natuurlijk een Telecommunicatiewet. Veel van deze devices doen niet anders dan data overbrengen van een punt naar een ander. Nou, als ik op mijn bootje een marifoon wil gebruiken, dan moet ik daar een vergunning voor hebben

inderdaad, betaal ik zelfs € 35, geloof ik, per jaar aan het Agentschap Telecom omdat zij dat dan allemaal braaf bij kunnen houden. Dus ik vind ook dat overheid daar eigenlijk een taak heeft en daar ook achterstallig onderhoud in heeft om allerlei andere apparaatjes, die inmiddels ook data oversturen, nou, die moeten ook eigenlijk onder dat regime beoordeeld worden. Zeker, bij heel veel betogen sluit ik mij aan. Daarbij hoort ook dat er een zekere productclassificatie is, want wij doen nu over sensoren alsof het een soort uniform product is, maar dat is natuurlijk niet zo, ik doe op dit moment toevallig zelf iets in de sensorwereld. Er zijn alleen al 40.000 industriële sensoren op dit moment op de markt, die alles meten wat los en vast zit en ik kan mij voorstellen dat als er een sensor in een riool in Haarlem zit, wat bijvoorbeeld meet of er wel of niet een lekkage is of de samenstelling van het rioolwater of weet ik veel wat ja, dat dat toch een hele andere behandeling vraagt dan inderdaad een camera in een deurbel, die een halve straat onder controle houdt bij wijze van spreken. Dus dat is in soorten en maten, je moet dus tot een classificatie komen van sensoren, die je kunt beoordelen op inderdaad de privacy gevoeligheid, op ja, de aard van de data, die daar volgens mij omgaat en dergelijke, zodat dat, maar dat is volgens mij weer een rijkstaak dan een nou als Haarlem een classificatie van sensoren gaan zitten verzinnen. Of misschien zelfs een Europese taak. Dus dat ligt op verschillende niveaus in het hele overheidsapparaat. Tenslotte steun ik ook het hele beroep of de oproep die gedaan wordt om goed na te denken over het fenomeen 'Digitale Stad'. Inderdaad al dat soort processen zijn heel sterk aan het digitaliseren, in een hoog tempo, daar kan de stad en de gemeente kan daar ook veel baat bij hebben, wij krijgen een nieuwe Omgevingswet bijvoorbeeld nou, je moet straks dus elk project, moet aan ik weet niet hoeveel criteria getoetst worden. Nou, denk aan geluid, denk aan fijnstof, denk aan allerlei milieueffecten, klimaateffecten, die kunnen optreden, biodiversiteit en ga zo maar door. En het is heel belangrijk dat je van al dat soort aspecten, dus meetwaarden hebt om te kunnen oordelen of het project daar al dan niet invloed op uitoefent en hoe groot die invloed dan is. Dus wij zullen de stad, ja, van een soort meetnet moeten voorzien en op heel veel van dat soort punten, ja, met werkelijk goede informatie ook dat soort processen te kunnen voeren. Dus er is een hoop werk aan de winkel. Ik denk ook dat de oproep om daar meer over te weten te komen, informatiesessie of wat dan ook, dat dat zeer waardevol kan zijn met ambtenaren, want dat is iets wat ons komende jaren nog sterk bezig gaat houden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Wij hebben elkaar, denk ik, heel goed aangevuld, natuurlijk onder leiding van mevrouw Leitner. Ik denk dat het goed is dat wij constateren dat wij in ieder geval niet één kennisniveau hebben, maar verschillende punten, verschillende kennisplekken hebben, maar niet alles weten en ook niet weten wat de best practices zijn hier in den lande in ieder geval van de positie en rol van de gemeentelijke overheid en ik hoorde de oproep voor een technische sessie. Nou, op zijn minst een met interne en externe deskundige, want wij hebben een eigen verantwoordelijkheid en we hebben natuurlijk externe deskundigen die altijd op deelgebieden nog iets meer weten en ik denk dat het goed is om ons beeld een gezamenlijk beeld te kunnen laten worden in ieder geval dat wij een beter referentiekader gezamenlijk hebben, want ik merk dat we dat, denk ik, niet hebben, ondanks al onze betrokkenheid en inzet, dus daar pleit ik voor, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Is iedereen aan het woord geweest? O, mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, even kort, want het is wel een goede discussie, ik lees vooral het stuk van de wijkraad natuurlijk. Volgens mij zijn er zal is vragen gesteld over wifi-tracking, maar wist het college en de burgemeester inderdaad dat er al zeven jaar lang wifi-tracking plaatsvindt, dat is vraag een en vraag twee is: kijk, u bent de burgemeester die ballonnen verbiedt in de APV, u bent de burgemeester die verbiedt dat

motorrijders een bepaalde outfit aan hebben, terwijl van de Raad van State zegt: wacht daar nog even mee, want er is geen wettelijke basis voor. Wat vindt u ervan als niet duidelijk is of die bedrijven van wifi-tracking de wet overtreden of het dan zo moet zijn dat de gemeente via de BIZ daar aan mee betaalt. Vindt u dan ook niet dat wij, als niet duidelijk is of wel of niet een wet wordt overtreden of een privacywet wordt overtreden, dat de gemeente daar dan in ieder geval niet aan zou moeten meebetalen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Dan is het woord aan u, burgemeester, overigens van harte welkom, dat hadden wij nog niet gezegd. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank. Ik denk dat het een onderwerp is wat in toenemende mate belangrijk is en heel veel aandacht vraagt, dus ik denk ook goed om op deze manier een eerste gedachtewisseling over te hebben, zo breed. Misschien goed om eerst even in te gaan op die vragen rond wifi-tracking. Daar hebben wij het eerder over gehad. Er zijn een paar heel concrete vragen gesteld en overigens mijnheer Van den Raadt, uw bescheidenheid is echt overweldigend, dat ik alle eer krijg, maar de verordening is gewoon van u. De gemeenteraad bepaalt dat ballonnen verboden zijn en de gemeenteraad, die bepaalt dat bepaalde kleding verboden is, dus en ik ben uw nederige dienaar. Dat is waar. In ieder geval als het gaat om die dingen.

De heer Van den Raadt: zal ik het nog even voor de microfoon zeggen? Het was wel uw voorstel. Die kleding van de motorrijders.

Burgemeester Wienen: Zeker, dat was mijn voorstel, maar het was uw besluit. Gelukkig.

De heer Van den Raadt: Ja, ik was tegen hoor.

Burgemeester Wienen: Ja. Dan die wifi-tracking. Er is inderdaad een aanbesteding geweest, er is een bedrijf die dat heeft gewonnen, maar er is nog niet tot uitvoering overgegaan, omdat er een gesprek plaatsgevonden heeft vanuit de gemeente om de zorgen over te brengen en het verzoek om niet nog over te gaan tot het aanbrengen van dit systeem, zolang er geen duidelijke uitspraak is van de Autoriteit Persoonsgegevens over de toelaatbaarheid van dit systeem, omdat elders het is geplaatst en daar vragen over gesteld zijn en daar komt een uitspraak over. Er is aangegeven dat men in principe graag dat zou willen volgen, tegelijkertijd heeft men gezegd van: de ondernemers willen heel graag informatie hebben en er wordt op dit moment aan het BIZ-bestuur, want dat is degene die de opdracht verleend, een voorstel voorgelegd om in plaats van sensoren het systeem wat ter discussie staat op een andere manier via een cameratelsysteem, wat niet personen herkent, maar alleen maar langslappende mensen, individuen, de drukte op locaties te meten. Er is geen subsidie verstrekt nog, er is wel gezegd dat de gemeente in principe bereid zou zijn om bij te dragen. Dat is opgeschort in afwachting op de uitspraak van de Autoriteit Persoonsgegevens en het BIZ heeft gevraagd: als wij nu op een andere manier het doen, waarbij volstrekt geen privacy in het geding is en wij toch die gegevensverzameling kunnen doen, kunnen wij dan wel die subsidiebijdrage van de gemeente krijgen en dat zullen wij, in ieder geval moeten wij het daar in het college nog over hebben, ze kan er verder ook niet op vooruitlopen. Maar er is ten aanzien van de subsidie, er is geen subsidie nog verleend, integendeel, er is gezegd: wij geven geen subsidie, zolang er geen duidelijkheid is over de mate waarin, zolang er geen duidelijkheid is over het standpunt van de Autoriteit Persoonsgegevens. Dat over de wifi-tracking. Dan over het feit dat er sensoren in de openbare ruimte al zijn. Nou, deze hele discussie maakt duidelijk dat er op dit moment in ieder geval geen meldingsplicht is, dus het is zo dat wij niet weten hoe dat precies zit. Je hoort soms wel wat, maar er is niet een systematisch, een plek waar wij de gegevens daarover hebben vastgelegd, dus ik durf het op dit moment ook niet te zeggen hoeveel van dat soort sensoren er zijn geplaatst, buiten ons om, zonder ons. Als wij zouden komen tot een vergunningplicht, dan wordt het natuurlijk anders, maar op dit

moment weet ik het gewoon niet zeker. Ik heb in ieder geval wel begrepen dat de informatie klopt, dat er ondernemers ook zelf sensoren hebben, die al bijhouden van: hoeveel mensen komen er langs. Maar waar precies? Weet ik niet. Dat willen wij nog wel verder uitzoeken maar op dit moment heb ik die informatie niet.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Maar kunt u dan uitleggen waarom ambtelijk het antwoord op de wijkraad wordt gegeven van: ja, wij weten het wel, het zijn grote winkelketens, die hebben die sensoren geplaatst, die wifi-tracking-sensoren geplaatst, maar wij willen niet zeggen waar, want dat is privacygevoelige informatie?

Burgemeester Wienen: Ja. Wat ik ervan begrepen heb, is dat is een wat oudere mail, van een medewerker die niet meer bij de gemeente werkt, dus wij hebben geprobeerd om te kijken van: waar gaat het precies over? En dat is nog niet gelukt. Maar ik ga er vanuit dat wij die informatie nog wel krijgen. Dus, het is wel duidelijk dat er kennelijk in een gesprek, dat toen gedeeld is door een ambtenaar, die daar wel wat van wist op dat moment, dus die heeft dat ergens gehoord, alleen op dit moment hebben wij die informatie niet beschikbaar.

De voorzitter: U heeft interruptie van de heer Van den Raadt. Even een terzijde huishoudelijke opmerking. Een aantal partijen heeft nog maar heel beperkt spreektijd. Hou er rekening mee, waaronder ook u, mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, dus twee, twee opmerkingen van de wijkraad, het ene is niet waar. U betaalt niet mee via de BIZ aan dat wifi-tracking. Die andere opmerking die zij hebben is dat het al zeven jaar bestaat. Daar bent u het dus wel mee eens?

Burgemeester Wienen: Ik neem er kennis van dat op basis van stukken die zij hebben opgevraagd, dat er in ieder geval bekend is dat er sensoren gebruikt worden, maar ik heb u al verteld dat op dit moment wij niet exact weten waar en hoeveel en misschien zullen wij dat ook niet snel te weten komen, maar van sommigen was het bij die ambtenaar kennelijk welbekend en dat proberen wij de informatie op te halen. Dan over het andere onderwerp, eigenlijk het grotere onderwerp: hoe ga je nou om met die sensoren in de openbare ruimte? Ik ben het eens met degene die gezegd hebben: dit is een ontwikkeling, een technische ontwikkeling, die in een gigantisch tempo plaatsvindt en die voor een heel belangrijk deel zo snel gaat dat wij nauwelijks doorhebben wat er gebeurt. Als ik voor mezelf spreek, dat zit in dezelfde anekdotische sfeer als sommige bijdragen van u, maar dan maakt het ook duidelijk waar wij met elkaar ons toe moeten verhouden. Ik krijg van mijn telefoon zonder dat ik er ooit om gevraagd heb, vertelt hij waar mijn auto is, dat weet hij, hoe hij het weet, dat weet ik niet, maar kennelijk is dat geregistreerd. Die vertelt mij van: nou, waarschijnlijk gaat u op deze dag daarna toe, dit is een route, die heel erg goed is. Nou, dat zijn dingen die krijg je gewoon. Er worden dingen door winkels geregistreerd, er zijn in toenemende mate drones die camera's hebben en die filmbeelden maken van burgers, die in ernstige mate de privacy bedreigen, ook als je in je eigen tuin zit, noem maar op. Er is echt heel veel gaande, als het gaat om informatie en de manier waarop informatie beschikbaar is en waarop sommige hele grote bedrijven die informatie ook kunnen gebruiken en opslaan. Eigenlijk heb ik de indruk en dat is ook een beetje waar hij als college mee worstelen dat de grote vraag is van: wat is nou een reëel niveau om daar lokaal nog een aantal dingen in te willen regelen. Ik vind dat de suggesties van mevrouw De Raadt, het lijkt mij, gelet ook op de discussie die wij gehad hebben, dat het goed is dat wij dat verder verkennen, dat wij ook even kijken welke kosten en dat wij met name kijken wat wettelijk onze mogelijkheden zijn, als wij zouden zeggen van: je moet je melden, als blijkt dat wij er vervolgens niks mee kunnen, dan heeft het ook niet zo heel veel zin, maar dat we in principe dat op een rij zetten en daarmee terugkomen. Maar ik

denk wel dat heel veel van de ontwikkelingen, dat hij op nationaal, Europees en misschien wereldwijd, maar dan mag je bang zijn dat er voorlopig niks gebeurt, dus laten wij op zijn minst zeggen nationaal en Europees niveau verregaande regelgeving komt om consumenten, om personen, om burgers te beschermen tegen ongebreidelde verzameling van gegevens, die ook zonder meer privacy-bedreigend zijn. Uw inzet, de privacy van burgers is een belangrijk goed, die moet beschermd worden, die delen wij, waar het om gaat is van: wat kun je daar lokaal in betekenen en waar hebben wij echt regelgeving nodig die daar flink bovenuit gaat op nationaal en internationaal niveau? En dan kom ik graag bij u terug, als een aantal dingen die hier concreet genoemd zijn in beeld gebracht zijn om te kijken wat kost het en wat kunnen wij ermee? En er is nog een ander punt, dat heb ik nog, oh...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Leitner, gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: Ik wil de burgemeester graag aanvullen om te voorkomen dat de discussie alleen maar gaat over verbieden, toestaan of niet toestaan en regelgeving. Er liggen ook kansen, dus het kan ook zijn dat de gemeente juist dingen wel wil. En ook dat, wij zullen toch bovenop moeten blijven zitten.

Burgemeester Wienen: Jazeker, maar ik krijg uit de discussie tot nog toe de indruk dat de raad in ieder geval vooral bang is dat er dingen gebeuren, die wij niet willen...

Mevrouw Leitner: Nee hoor...

Burgemeester Wienen: En dat er vergunningen moeten worden afgegeven, nou ja, ik heb hier bijna iedereen horen zeggen: ik ben het ermee eens. En ik probeer dan nog een beetje terughoudend in te zijn...

Mevrouw Leitner: Dat waardeer ik zeer, daarom probeer ik dit ook op de, dus er komen een paar vingers.

Burgemeester Wienen: Ja, ik heb van u en van mijnheer Rutten heb ik duidelijk gehoord in ieder geval van: wij willen ook graag meer de mogelijkheden horen, zien, digitalisering biedt geweldige kansen en dan moet wij als gemeente ook niet achteraan hobbelen, maar in meedenken en in meedoen. Maar de hoofdlijn, begreep ik van de bijdragen die ik vanavond gehoord heb, is van: let nu even op dat in de openbare ruimte wij vooral proberen greep te krijgen en restricties aan te brengen.

De voorzitter: U heeft een aantal interrupties. Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, ik denk dat wij toch wel heel duidelijk zijn geweest in de boodschap dat het zoeken is naar balans tussen privacy, innovatie en open publiekelijke vrije toegang tot data. Niets meer, niets minder. Wij houden niets tegen, wij vragen wel doelbinding, proportionaliteit en bescherming van de privacy.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün, mijnheer Linder.

De heer Linder: Nou, bij ons is het vooral dat het erom gaat dat de definitie van: waar hebben wij het over? Wat voor soort gevolgen hebben wij het over? Dan kunnen wij in principe dan ook zeggen van of hij daar wel voor zijn of niet, maar ik denk dat er zeker kansen zijn en zelfs mogelijkheden, waar de gemeente iets mee kan, maar om ja of nee of je moet echt zeggen, je moet eerst weten wat, hoe en op welke manier.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Linder. Mijnheer Rutten, u had ook nog een interruptie of laat u hem gaan?

De heer Rutten: Ja, nou, ik ben blij dat de burgemeester ook aangeeft dat hij mij iets anders heeft voor zeggen. Ik hamer er op het gaat om die ambitie om bewust om te gaan met de mogelijkheden en de bedreigingen van die digitale technologieën en niet, ik heb het hele restrictieve dan niet zo opgevat, maar misschien zit ik er wat gekleurd te luisteren, maar het gaat om het bewustzijn en die balans daartussen, zoals mijnheer Gün ook al aangeeft, maar als het ons kan helpen bij de vuilnisophaal, prima. Herkenning van vuilniszakken op straat, als er een scanauto rijdt en er kan een wagen van Spaarnedam naartoe om die zakken daar weg te halen, om het zwerfvuil op te ruimen, prima, dus laten we in godsnaam in mogelijkheden denken, maar in dat bewustzijn.

De voorzitter: Nog een opmerking van mevrouw De Raadt. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dat gebruik ik meteen als tweede termijn. Nee hoor, maar ik wil mij wel daarbij aansluiten, want een vergunningstelsel hoeft ook niet alleen maar, hoeft niet per se een restrictief te worden opgevat en daarbij is het ook inderdaad waar dat het kansen biedt en ook veel kansen biedt, data voor de gemeente, dus hou er bijvoorbeeld ook rekening mee in je inkoopbeleid. Er zijn al voorbeelden van Amsterdam, die bijvoorbeeld, dat je dan, je sluit een contract, maar dan neem je wel als voorwaarde op dat de data die wordt verzameld, dat ook de gemeente daar eigenaar van blijft. Maar ja, dat soort zaken is denk ik ook heel erg van belang om daar goed naar te kijken en dat is echt, ook die kansen grijpen. Ja, dus dat wilde ik nog even toevoegen.

Burgemeester Wienen: Dank. Ik had trouwens net, deed ik sowieso de heer IJsbrandy geen recht, want hij heeft dat ook heel nadrukkelijk aangegeven, maar goed, ik ben blij met deze interrupties die duidelijk maken van dat het evenwicht wel degelijk gezocht wordt. Dat is ook precies de reden waarom de nota er ligt. Zoals hij, zeg het verkeerd? Oké. Dat is de reden waarom die nota er ligt, zoals hij er ligt. Want wij zijn er ook nog echt mee aan het worstelen en ik denk dat één ding duidelijk is, dat is volgens mij wel door iedereen gedeeld, het belang van bescherming van privacy, waarbij wij nog moeten kijken van: waar eindigt de taak van de nationale overheid en begint hij op lokaal niveau of andersom? Dat blijf ik nog wel een belangrijke puzzel vinden, maar het evenwicht zoeken van wat zijn de mogelijkheden en hoe voorkomen we dat dat zich tegen mensen keert en tegen hun privacy, dat is volgens mij de gezamenlijke opgave. Wat ik nu concreet met u wil afspreken, dat is dat wij ten aanzien van het melden c.q. vergunning plichtig maken van bepaalde zaken, dat wij dat juridisch nog even toch wat verder op een rij zetten en ook kostentechnisch. Juridisch met name om te zien: wat kunnen wij er dan vervolgens mee? En kostentechnisch van: ja, wat neemt het met zich mee, als wij dat doen? En ik wil graag nu eindigen in ieder geval met te zeggen dat het hele discussie is een beetje ontstaan rond dat wifi-tracking en dat raakt ook wel het feit dat ondernemers in Haarlem zeggen van: wij zien overall in Nederland dat ondernemers die het verschrikkelijk lastig hebben, die willen voor hun investeringen, voor het nadenken over van: waar liggen voor ons de beste mogelijkheden? Waar moeten wij inspelen op mogelijkheden? Daar hebben wij ook gegevens voor nodig en daarin kunnen die nieuwe systemen ons geweldig helpen. Wij zijn met elkaar aan het zoeken van: hoe doen we dat op een manier die de privacy respecteert? Wellicht zal blijken dat die wifi-tracking ook kan, zonder dat ze privacy in het geding is en als het niet zo is, moeten er andere methoden gezocht worden en voorlopig hebben ze een andere methode gevonden. Ik moet nog een restrictie maken: ze gaan er dus nog over spreken, ik heb hier dus niet gezegd: het gaat op een andere manier gebeuren, maar wij zijn erover in gesprek, dat wordt door de BIZ nog bekeken of zij het inderdaad ook op een manier kunnen doen, die volstrekt onweersproken, zonder aantasting van privacy is.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, u heeft een vraag van de SP en ook van GroenLinks of het WOB-verzoek van de wijkraad volledig is gehonoreerd, heeft u nog niet beantwoord.

Burgemeester Wienen: Nee, ik kan alleen maar zeggen: als wij WOB- verzoeken krijgen en die krijgen wij nogal wat, daar zijn mensen heel druk mee bezig. Die proberen dan zo goed mogelijk om daar aan te voldoen. Ik ben ervan overtuigd, als ze niet alles gekregen hebben, dan komt dat omdat er bepaalde dingen over het hoofd gezien zijn, dat gebeurt helaas zo nu en dan wel. Of dat hier ook gebeurd is, weet ik niet, ik heb bijvoorbeeld zelf ook even gelezen, dan wordt er gezegd: ja, de burgemeester, daar zijn wij heel weinig van, dus dat kan niet kloppen. Toch is dat wel zo, ik heb er vrij vaak contact over, dat gaat met de betreffende functionaris, die mij dan verteld wat er aan de hand is, maar dat vind je niet terug, als je een WOB-verzoek doet, want dat gebeurt gewoon in overleg wat wij hebben met elkaar en dan vind je dus niet een document. Dus ik ben er niet van overtuigd dat er echt dingen zijn achtergebleven. Het is zeker niet gebeurd als een keuze en dat zullen wij checken.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik had graag de burgemeester willen vragen om te onderzoeken of er mensen met camera's, die camera's hebben bij hun winkels of die niet kunnen verplicht gesteld worden om deze beelden eens aan te melden bij 'Camera in Beeld' heet dat, waar dus bij deze ook de politie toegang heeft tot deze beelden.

Burgemeester Wienen: Ja, ik weet dat dat zo is, ik weet ook overigens dat de politie regelmatig particuliere camera's ook gebruikt. Ik denk niet dat die verplichting zo gemakkelijk is, want ook dat is een nauw evenwicht, aan de ene kant denk je: ja, dat is geweldig, als je al die gegevens gewoon, als je er zo over kunnen beschikken voor zoiets moois als opsporing door de politie, maar ja, als de overheid dat zo even kan regelen, dat ze al particuliere gegevens, dat ze die kan zeggen van: die moeten wij hebben. Dan is het ook de vraag of dat nog wel in verhouding is. Ik denk, eerlijk gezegd, ik heb het concreet, concrete antwoord heb ik niet, maar ik denk dat dat inderdaad niet kan. Ik denk niet dat wij kunnen zeggen van: u bent verplicht om al die particuliere gegevens, die u op de een of andere manier hebt, om die zo ter beschikking te stellen. Er wordt wel vaak gebruik van gemaakt, omdat de meeste mensen heel graag willen meewerken, maar dat is dan op vrijwillige basis.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Volgens mij kan het, zijn er gemeentes ziet dat al doen, dus onder andere met het project met die deurbellen, maar gemeentes zijn van: ja, wij doen het, maar dan is er wel tegelijkertijd de verplichting verbonden om deze aan te melden bij, dus dat de politie erbij kan. Is de burgemeester bereid om dat uit te zoeken?

Burgemeester Wienen: Zeker. Zullen wij nagaan.

De voorzitter: Oké. Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Ik heb het even terug gezocht. Ik heb hier op 9 juni 2016 ook wat vragen over gesteld en u weet misschien, heeft de commissie nog behoefte aan een link uit die tijd van de aflevering Slimme Steden, de Smart City van VPRO Tegenlicht.

De voorzitter: Goed. Dan zijn wij volgens mij aan het eind gekomen van dit onderwerp. Oh, mijnheer Smit wil nog wat zeggen. Gaat uw gang.

De heer Smit: Ja, mevrouw de voorzitter, ik was even benieuwd naar uw recapitulatie. Want ik heb een beetje het gevoel dat het als een soort nachtkarsje uitgegaan is nu en ik ben benieuwd naar het vervolgtraject, want ik heb een suggestie gedaan voor bijvoorbeeld een technische sessie, heb ik niets over gehoord, maar ik ben even benieuwd hoe u dit samenvat en hoe de kars nog brandt.

De voorzitter: Ja. Nou, meestal werkt nieuwsgierigheid als volgt. Dan laat je iemand vertellen wat hij wil vertellen en daarna ga je dan reageren, maar dit is ook prima. Mijn voorstel zou zijn inderdaad: ik heb gehoord dat er behoefte is aan een technische sessie, dit lijkt mij wel een onderwerp wat zich daar uitstekend voor leent, maar dat is een persoonlijke mening. De vraag is of er ook echt een meerderheid is die behoefte heeft aan een technische sessie? Nou, dat lijkt mij een overduidelijke meerderheid. Dan wil ik graag aan twee mensen uit deze commissie vragen of zij bereid zijn, mijnheer Trompetter en mijnheer Rutten, wij hebben aan twee genoeg, vecht het onderling uit, maar vooralsnog mijnheer Rutten en mijnheer Trompetter. Dan gaan wij dat op afzienbare termijn, gaan wij dat voor u organiseren. Mijnheer Smit, vindt u deze samenvatting bevredigend of had u nog iets toe willen voegen?

De heer Smit: Dat is een deel van het verhaal, dat is het technische deel, ik mis nog even het inhoudelijke vervolg.

De voorzitter: Ik stel voor dat wij na de technische sessie verder bepalen wat inhoudelijk het vervolg wordt in deze commissie. Dat lijkt mij de juiste volgorde.

De heer Smit: Briljant, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Smit: Begrijp ik dan ook, dat van het college nu verder niets verwacht wordt?

De voorzitter: Ja, natuurlijk moet er medewerking ambtelijke ondersteuning voor het voorbereiden van de technische sessie, dat sowieso, u kunt niet helemaal achterover gaan leunen. Wij blijven u volgen met onze camera's.

De heer Smit: Nee, maar ik bedoel ook concreet, want ik had het idee dat wij al een aantal dingen zouden gaan doen, maar dan wachten wij dan even mee tot de technische sessie.

De voorzitter: Ja, het is een bespreekpunt, er worden sowieso geen besluiten genomen vanavond, dus ik stel voor dat we eerst een technische sessie doen. Op basis daarvan besluiten hoe we verder willen, als deze commissie en daarmee eens is? Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik vind het een het ander niet helemaal uitsluiten, mevrouw de voorzitter, want volgens mij kan het college verder, u heeft een opinie gevraagd, u heeft opinie gehoord, daar heeft u recapitulatie van gegeven, er is toch wat genuanceerd in de interrupties. Mijnheer Smit geeft terecht aan van: er is een deze kant van de tafel, als wij het over kanten moeten hebben, soms wat informatieachterstand, wij zitten op een verschillend niveau van informatie. U komt weer met voorstellen onze kant op. Wij gaan ons laden met informatie en gezichtspunten om die discussie voort te kunnen zetten, dus laat het wat mij betreft niet volgtijdig zijn.

De voorzitter: Ja. Als ik u goed begrijp, mijnheer Rutten, hebben wij hier met elkaar vanavond gesproken, moeten er voldoende aanknopingspunten zijn voor de burgemeester, voor de portefeuillehouder om in zekere zin actie te ondernemen en ik ...

De heer Rutten: Ik heb ook gezegd dat ik bereid was iets te doen en ik wil even weten of ik dat wel moet doen of niet moet doen? En dat was met name het op een rij zetten van de financiële en juridische consequenties van zo'n systeem.

De voorzitter: Dat sowieso. En dat lijkt mij ook een prima, nou, dat gaat nu ook een beetje ver mijnheer Garretsen en dat is misschien ook een ...

De heer Garretsen: '...' voorzitter, '...'

De voorzitter: Dat is misschien ook een mooie onderligger voor die technische sessie. Als u zorgt dat die informatie beschikbaar is tegen de tijd dat wij een technische sessie hebben, lijkt mij dat alle draadjes aan elkaar verbonden worden en wij een prachtig weefsel van controle kunnen bouwen.

Ter advisering aan de raad

13. 20.30 – 21.00 uur Vaststellen Delegatiebesluit (JW)

De voorzitter: Goed. Even kijken hoor, het volgende agendapunt, wij gaan door met agendapunt 13, en dat is vaststellen delegatiebesluit.

13.1 *2019751235 Toezegging nieuw delegatiebesluit(en)

De voorzitter: Goed, het laatste delegatiebesluit dat deert van 2013, tijd voor een nieuw delegatiebesluit. Dat dient vanavond vastgesteld te worden. Even voor alle duidelijkheid, er is, ik heb even naar uw tijden gekeken en er zijn nog maar een paar partijen die nog ruim spreektijd hebben, het merendeel van de partijen heeft amper spreektijd. Ook de burgemeester helaas, heeft officieel ook geen spreektijd meer. Dus wij gaan niet deze vergadering niet schorsen, maar ik wil wel graag vragen om het zo kort en geserreerd mogelijk te houden uw bijdragen en mocht ik vinden dat u daar niet aan voldoet, dan ga ik kei- en keihard ingrijpen. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dank u wel, voorzitter. Ik wil allereerst zeggen dat ik die gespreksnotitie heb gemaakt naar aanleiding van en in overleg met de heer Van Driel van het CDA en ja, daar heeft het college op gereageerd en ik ben heel erg tevreden met deze reactie. Het college stelt voor om de delegatie van besluiten of bezwaren om die terug te trekken en dat de raad weer daar zelf verantwoordelijk voor is. Nou, er zijn dan twee mogelijkheden: of iets loopt via de commissie Advies en Bezwaar of het gaat rechtstreeks naar de raad met advies van het college. En dat laatste, dat heb ik ook meegemaakt als voorzitter van de bezwarencommissie. Dat is als er een besluit kennelijk niet ontvankelijk is, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond. En daarbij moeten wij inderdaad heel streng op de termijnen letten en ook de bezwarencommissie, die moet worden ingelicht opdat de raad weer de bevoegdheid zelf heeft en die moet zich ook rekenschap houden van de termijnen. En het college zegt terecht bij risico en kanttekeningen, dat een termijn van een bezwaarbehandeling, ja, dat het in het geding kan komen omdat de raad slechts een keer in de maand bij elkaar komt. En ik heb dan ook het voornemen om het presidium te vragen een voorstel te doen, hoe wij dat

risico zo klein mogelijk, zo minimaal mogelijk kunnen maken. Nou, dat voorstel van presidium kan dan ter goedkeuring aan de raad worden voorgelegd. Tot zover is dat geserreerd genoeg, voorzitter?

De voorzitter: Ja. Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. U zei net een delegatiebesluit, het is een deel-delegatiebesluit, niet alles, denk ik, maar prima voorwerk, complimenten aan mijnheer Garretsen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor de correctie. Het leek mij volstrekt overbodig, maar het mag natuurlijk altijd, hè. Goed, wie mag ik het woord geven of kunnen wij gewoon deze, dit stuk als een hamerstuk doorsturen naar de raad? Wat vinden wij van dat voorstel? Jeej, twee thumbs up. Prima. Dan gaat het nu als hamerstuk door naar de raad. Ik zie dat sommige mensen nu gaan bewegen, omdat zij denken dat het koffiepauze is. Ja, nou, dat is officieel is dat ook zo. Goed, nou ga maar even koffiedrinken dan. Ik zie, ja, 10 minuten, 9 minuten, dus ik zie u graag om half tien hier weer terug in de zaal.

Koffiepauze 21.00 tot 21.15 uur

De voorzitter: Ja. Wij gaan verder met deze vergadering van de commissie bestuur. Het is vandaag 3 september, dat nog wel, nog steeds. Wij hebben het koffie gedronken en wij zijn nu weer terug voor de laatste agendapunten.

14. 21.15 – 21.45 uur Vaststellen gezamenlijk Protocol Actieve Informatieplicht gemeente Haarlem 2020 (JW)

De voorzitter: Wij beginnen nu met agendapunt 14, het vaststellen van het gezamenlijk Protocol Actieve Informatieplicht van de gemeente Haarlem.

14.1 *20200505434 Toezegging raadsvoorstel Protocol Actieve informatieplicht

De voorzitter: De commissie Bestuur heeft op 14 mei 2020 aangegeven weer een Protocol Actieve Informatieplicht te willen vaststellen voor de invulling van de actieve informatieplicht en dit samen met het college te willen doen. Dit raadsvoorstel voorziet hierin. Dit stuk staat ter advisering op de agenda. De commissie zal dus vanavond bepalen of dit voorstel rijp is voor behandeling in de raad. Wie kan ik een eerste termijn geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Nou, het is mevrouw De Raadt, die al het onderzoek en het voorwerk heeft gedaan. Complimenten aan mevrouw De Raadt, wat mij betreft is klaar voor behandeling.

De voorzitter: Wat heel jammer is, is dat mevrouw De Raadt zelf nu even niet aanwezig is, maar wij gaan de complimenten zo doorgeven. Wie mag ik het woord geven? Ja, mijnheer IJsbrandy, kom maar. Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dat is een duidelijk stuk, Hart voor Haarlem ondersteunt het ook, het protocol. Ik vraag alleen nog aandacht eventjes voor paragraaf 4, punt 2, waarin het college belooft de raad kort en bondig te informeren. Hierin ontbreekt, wat ons betreft, het woord 'volledig'. Actieve Informatieplicht is niet het begraven van de raad in bijlagen en rapporten. Het mag ook niet zo zijn dat hierin feiten of omstandigheden staan die relevant zijn, maar in de samenvatting onbenoemd blijven. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mevrouw De Raadt is inmiddels teruggekomen. U heeft net een mooi moment gemist, werd bedolven onder de complimenten van de heer Trompetter. De vlag ging uit, bloemen werden gestrooid, maar nu bent u hier, dus ik geef u het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dat ga ik natuurlijk vanavond meteen terugkijken. Dat begrijpt u en excuses dat ik iets later was. Ik heb geen spreektijd, zie ik, maar ik heb het ook niet echt nodig, want wij zijn tevreden met de uitwerking, hoe hij er nu ligt, de tekst die er nu ligt. Ik kwam net wel even binnen en ik denk dat het scherp was, wat de heer IJsbrandy die opmerkte, dat het woordje 'volledig' wellicht nog kan worden toegevoegd, maar voor het overige, wat ons betreft is het een goede stap. Ik denk dat, de tekst is prima, en als wij dit samen vast gaan stellen, dat is denk ik ook mooi, want het is gewoon een wettelijke plicht, waarbij ook samen uitvoeringen moeten geven met het college en raad en men moet elkaar gewoon scherp houden. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Voor iemand zonder spreektijd heeft u nog behoorlijk weten te rekken. Ik stel voor, als ik verder geen bijdrage zie, want iedereen zit heel krap in zijn tijd, dat we dit gewoon doorsturen als hamerstuk naar de volgende raadsvergadering. Kan dat op goedkeuring rekenen? Jawel, ik zie slechts ...

De heer Gün: Met de aanvulling van de heer IJsbrandy.

De voorzitter: Met de aanvulling van de heer IJsbrandy voor de volledigheid. Dan mag u nog wat zeggen.

Burgemeester Wienen: Nou ja, in zoverre, ik snap het en ik denk ook dat heel de geest van deze tekst gaat natuurlijk in die richting, maar dit zijn wel typisch de woorden wij dan altijd van kunt zeggen van, ja, u zei: niet bedelven onder informatie, wat is nou volledigheid? Ik moet eerlijk zeggen: ik vraag mij af of hij er echt veel mee winnen door zo iets toe te voegen en dan de discussie te gaan voeren over de vraag van: ja, is het al helemaal volledig, had u er niet dit ook bij kunnen doen als bijlage, had u dat niet kunnen doen? Ik heb het gevoel dat het er niet sterker van wordt, maar ik geef maar mijn opinie.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nee, volledigheid is natuurlijk altijd ter beoordeling dan aan degene die de samenvatting maakt, maar het gaat er meer om dat je ook kan zeggen: ja, wij hebben een rapport meegestuurd of een bijlage meegestuurd en op pagina 88 stond die informatie. Dus beste raad, u had het kunnen weten.

Burgemeester Wienen: Dat is nou precies waarom ik vind, je zou het woord beter niet kunnen toevoegen. Dan staat het er in je hebt er niets aan.

De heer IJsbrandy: Nee, maar dan moet het dus in de samenvatting staan.

Burgemeester Wienen: ja, maar dan als u zegt van: de samenvatting moet ook volledig zijn, dan zet je alles wat er in het stuk staat, ook weer een samenvatting. Ik heb het gevoel: wat hier staat, u had allemaal het gevoel van: dit is wat wij met elkaar willen afspreken en laten wij het dan zo doen en als u het gevoel heeft van: nou, wij hebben toch het gevoel van er ontbreekt iets, laten we daar dan op terugkomen op het moment dat wij dat constateren.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Nou ja, de interpretatie van mij is in ieder geval dat de intentie er is, dat alle relevante informatie er in staat. Bottomline.

De voorzitter: Kort, bondig en voorzien van alle relevante informatie. Kunt u daarmee leven, mijnheer IJsbrandy?

De heer IJsbrandy: Ja, akkoord, akkoord. Zeker.

De voorzitter: Goed, dan kan dat misschien nog als tekstwijziging worden aangepast. Prima. Mag het op die manier, met deze wijziging, door naar de raad? En jawel.

Overige punten ter bespreking

15. 21.45 – 22.20 uur Jaarverslag 2019 Commissie bezwaarschriften (JW)

De voorzitter: Dan gaan wij nu naar agendapunt 15, het jaarverslag 2019 van de Commissie Bezwaarschriften.

15.1 *20200246474 Toezegging informatie over leden commissie bezwaarschriften

De voorzitter: Nou, het is duidelijk wat er ligt, wie wil een eerste. Ja, als hamerstuk, ja. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Van den Doel, ik zag u als eerste. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dank u wel. Gelukkig werkt het goed, dat wij het op een andere manier aanpakken, wat klantvriendelijker is maar ik wil echt een opmerking plaatsen en dat is dat alle commissieleden zijn, op een naar zijn wit, het zijn twaalf vrouwen en vier mannen of zo, ik weet het niet precies, maar het zou echt wel wat diverser kunnen, zo'n commissie, want onze, nee, ik vind de vrouw/man verdeling zal mij niet zoveel zetten, maar er zit niemand in van kleur en dat is wel heel erg jammer.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Heel kort, ga ik nog zit te slikken ook, tijdens de spreektijd. Meer naar aanleiding van. Wat wij natuurlijk wel hebben bedacht met elkaar is dat de zittingen van de commissie Beroep en Bezwaarschriften openbaar zijn, ze zijn alleen op de website niet vindbaar, dus een burger die daar belangstelling voor heeft en daarbij wil zijn, kan niet anders dan af en toe eens even bellen naar het secretariaat, daar vragen wanneer die zittingen zijn, dus het zou goed zijn om die ook te publiceren.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutte. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Uit het verslag blijkt dat de informele behandeling vruchten afwerpt en er wordt gekeken naar maatwerk. De Actiepartij is blij met de verbetering op dit punt.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Een helder jaarverslag, wat alleen wel een vrij procedurele insteek heeft. Het is inderdaad goed te zien dat de informele behandeling werkt, ik zou haast zeggen: de menselijke behandeling werkt beter dan de ambtelijke behandeling. Dat is een mooie constatering. Wat mij er een beetje in ontbreekt is dat je eigenlijk dit soort verslagen natuurlijk ook gebruikt om te zien van: ja, waar zijn nou verbetermogelijkheden? Het is toch een soort thermometer, die over allerlei domeinen ziet langskomen en je

zou eigenlijk een wat langere termijn ook willen zien, er wordt nu twee jaren naast elkaar gezet, '18, '19. Je zou op een wat langere termijn verder mijn willen zien van: ja, hebben wij nou meer problemen of meer bezwaren, meer beroepsprocedures of minder en wat zijn daar dan de grondoorzaken van? Is de regelgeving veranderd of ingewikkelder geworden? Zijn mensen mondiger of assertiever of ja, wat is er aan de hand? Als bepaalde trends duidelijk een bepaalde kant op gaan. En die mogelijkheid om hier echt van te leren, zeg maar, die ontbreekt een beetje in het jaarverslag, dus daar is misschien nog een verbetermogelijkheid aan te brengen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mevrouw Wisse. Ja.

Mevrouw Wisse: Ja, mooi van die informele aanpak, dat lijkt ons een goede ontwikkeling. Een zin viel mij op: in zes gevallen is een dwangsom verbeurd wegens het niet tijdig nemen van een besluit. Dat is een verbeterpunt misschien. Ja, hoe kan het gebeuren dat zo'n besluit niet tijdig wordt genomen? En hoeveel geld is er eigenlijk mee gemoeid met zo'n dwangsom?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Dan geef ik nu graag het woord aan de burgemeester, gaat uw gang. Mevrouw Leitner wilde ook nog wat zeggen, neem mij niet kwalijk.

Mevrouw Leitner: Ik dacht dat u mij al gezien had. Ja, wij hebben het, eigenlijk een aantal jaren is het hetzelfde beeld, die informele aanpak, die werkt goed en daar moet het ook op gericht zijn, op het oplossen van het probleem en niet op zich op het bezwaar zelf. Ik wil hiermee dus ook de aanbevelingen die de commissie doet van harte ondersteunen en aankondigen dat mevrouw Van der Windt bezig is op het tweede punt, het verbeteren van de communicatie met een motie, dan wel initiatiefvoorstel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Nu dan? Ja, burgemeester, aan u het woord.

Burgemeester Wienen: Ja. Dank, ik begrijp dat daarmee u zegt van: wel, het ziet er goed uit en gelukkig dat wij op deze manier werken. Ik vind overigens niet gelukkig om te zeggen: menselijk werkt beter dan ambtelijke, dit is ambtelijk werk en dat blijkt dus ook heel menselijk te kunnen zijn. Ja. Precies, dus ik zou dat niet tegenover elkaar zetten, maar dat een informele behandeling beter kan werken dan een formele, dat is volgens mij de winst, die wij hier constateren en daar proberen we echt aan te werken. Dat je de verbetermogelijkheden, die bezwaarschriften biedt, dat je daar goed mee om moet gaan, dat is wel wat wij als organisatie willen, dat gebeurt op twee manieren: in de eerste plaats iedere uitspraak waarbij gezegd wordt van: er is iets niet goed gegaan, moeten worden opgepakt om te kijken van wat is er dan niet goed gegaan en hoe voorkomen wij dat voor de toekomst? Dat hoeft dan niet hier, dat moeten worden opgepakt door de afdeling die het oorspronkelijke besluit heeft voorbereid. Ik denk ook niet dat wij alles moeten protocolleren, maar dat is wel de manier waarop een lerende organisatie moet werken en wat je uiteindelijk zou willen zien, dat is dat dat op termijn ook leidt tot een afname van het aantal, in ieder geval gegronde bezwaren. En dat is wel het streven wat wij hebben. Ik zou er niet voor willen pleiten om dat allemaal in extenso in zo'n jaarverslag op te nemen, dan gaan wij steeds meer papier produceren, zonder dat ik het gevoel heb dat dat nou zoveel toegevoegde waarde heeft, maar uw punt begrijp ik heel goed en is terecht. Als het gaat om de vraag van mevrouw Wisse over de dwangsommen. Dat vindt u inderdaad in het stuk onder het punt 3.4, termijnafdoening. In totaal gaat het om een kleine 10.000 euro, dus dat is wel serieus geld. Vijf keer een besluit van het college, een keer een besluit van de raad, dat had betrekking op een bezwaar met betrekking tot de Wet Openbaarheid van Bestuur en dat was een dwangsom van 4.300 euro, dus het kan echt serieus geld zijn en wij proberen dat natuurlijk echt te voorkomen. Ik kan u verzekeren dat de gevallen waarin het gebeurt, nou, ik ben in ieder geval dan gewoon ook boos. Ik herinner mij een keer, waarin dat dat aan de orde

was en nou, dan heb je het daar met de ambtenaar over: hoe kan dat nou, verdraaid nog aan toe? Wij hebben toen nog extra snel geprobeerd dat besluit te nemen en hoe kan het zijn dat er dan toch een dwangsom verbeurd is? Maar ja, daar heb je het over, je wil het graag voorkomen. Ik denk van: het is vervelend, u kunt er trouwens ook zien hoe het werkt, de opbouw van bedrag, 23 euro per dag dat je te laat bent en na de eerste 14 dagen wordt het 35 euro en daarna wordt het 45 euro per dag, dus het neemt ook nog een keer toe. Er zit een flinke stok achter de deur.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, nou ja, dat is niet op korte termijn, dat is bij een volgende periode, ik denk dat wij in zijn algemeenheid proberen te zorgen dat hier de diversiteit in de gaten houdt, zonder dat dat een soort keurslijf moet gaan worden van dat je iedere groep benoemt en zegt van: nou, er moet een iemand zijn zus en twee zo en zes zo, maar ik begrijp uw punt en zeker op dit moment is het in de samenleving echt een extra aandachtspunt van: hebben wij daar geen blinde vlek? Of zijn wij juist op dit punt misschien wel bewust niet blind en komt het daardoor dat niet de veelkleurigheid van de samenleving ook terug te vinden is. In ieder geval, het is een aandachtspunt.

De voorzitter: Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Ja, dat trek ik even na, ik kan mij heel goed voorstellen dat er in ieder geval op de website staat, volgens mij zijn het zelfs vaste avonden, wanneer die zittingen zijn.

De voorzitter: En hoe krijgen wij die informatie tot ons? Wanneer, hoe dat openbaar maken, de ...?

Burgemeester Wienen: Ik stel voor dat wij gewoon afspreken dat we dat doen en als er één of andere reden is, waarom het niet gebeurt, dat zou kunnen, dat er gezegd wordt van: ja, er is dit of dat wat zich ertegen verzet, dan kom ik er op terug en dan meld ik dat. En anders doen wij het gewoon. Ja?

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Dit stuk is dat zo voldoende besproken? Goed.

16. 22.20 – 22.45 uur Rapportage 2018-2019 Functionaris Gegevensbescherming (JW)

De voorzitter: Dan gaan wij door met agendapunt 16, de rapportage 2018-2019 Functionaris Gegevensbescherming. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dank aan het college voor dit stuk. Het lijkt er op dat Haarlem de zaken goed op orde heeft. Tot zover.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, ook kort, voorzitter. Dank voor het stuk. Nu na twee jaar graag ontvangt GroenLinks Haarlem hem voortaan jaarlijks en wat wij daarbij ook graag zouden willen, op breed verzoek overigens van de commissie Bestuur de afgelopen jaren, het inzicht met welke partijen data wordt gedeeld door de gemeente ten behoeve van commerciële belangen. Anders gezegd: met welke partijen deelt de gemeente Haarlem de geest van burgers voor? Afrondend, voorzitter...

De voorzitter: Uw spreektijd is op, dus ...

De heer Gün: Ja, maar u zou een heel klein beetje coulant zijn ..

De voorzitter: Een heel klein afrondend zinnetje.

De heer Gün: En ik zal heel geserreerd zijn, zien wij ook graag, staat ook in de stukken, een publieke versie van het register van verwerking op de Haarlemse site. Twee vragen: wat maakt dat een datalek wel of niet wordt gemeld? Er zijn een aantal meldingen geweest, waarvan er maar een aantal aan de AP zijn gemeld. Wat maakt die afweging wel/niet melden? En mijn laatste vraag: is onze informatie wel op orde, anders gezegd, de registratie op orde? En hoe gaan wij ervoor zorgen dat die nu wel op orde komt, als het gaat om het registreren van datalekken of inzageverzoeken, omdat die voorheen niet zijn bijgehouden? Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Een goed stuk, een belangrijk stuk. In de samenvatting zegt de functionaris: het zou goed zijn voor alle afdelingen een self-assessment te doen, omdat de assessments die gedaan worden zijn op de schaal van 1 tot 5 een cijfer van 2 gaven, dus niet hoog genoeg natuurlijk. Dat biedt enerzijds een mooie nulmeting en anderzijds levert het concreet advies op over mogelijke verbeteringen. Dat stelt hij: het zou goed zijn en de vraag aan de burgemeester in dit geval, maar ik denk dat hij misschien naar zijn wethouder moet, is van: loopt dit nou? Is dit ingepland? Of is het alleen maar een ambitie van de functionaris, waar nog niets of waar te weinig mee gedaan is? Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Was dat het qua bijdragen? Dan geef ik nu het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Nou, dank voor de complimenten. Ik denk dat je uit het stuk in ieder geval ziet dat wij heel hard bezig zijn om alles op orde te brengen, terecht constateert de heer Gün dat er nog wel een aantal dingen zijn, waarvan wij de volledigheid ieder geval nog niet helemaal bereikt hebben. Daar wordt hard aan gewerkt en u heeft, u vraagt om voortaan wel jaarlijkse rapportage, dat is een wettelijke verplichting, dat hebben wij dus nu niet gedaan en er staat in het stuk weliswaar, staat het er de ene keer wat minder duidelijk dan andere keer, maar de bedoeling is dat wij zelfs twee keer per jaar willen rapporteren, dus halfjaarlijks. Dus u wordt op uw wenken bediend. En, even kijken, de vraag van de heer Smit.

De heer Smit: Als ik het even mag herhalen? De functionaris vraagt eigenlijk, stelt voor, dat alle afdelingen een self-assessment doen, omdat de plekken waar het gebeurt is, maar het cijfer 2 op de schaal tot 5 gehaald is en hij geeft aan dat het ook een goede nulmeting is en uitkomsten biedt voor verbetertrajecten. Mijn vraag is: is er structureel ingezet, gaat dat gebeuren of is dat, laat mij zo stellen, wat is de status op dit moment?

Burgemeester Wienen: Ja. Helder. Daar staat, dat wordt ook bedoeld, wij willen dat dat gebeurt en dat wordt dus georganiseerd. Ja.

De heer Smit: Ja, hier staat dat de functionaris dat voorstelt. Als u al zover bent met te constateren dat het college heeft overgenomen, dan waardeer ik dat, maar als u twijfelt over uw antwoord, mag u ook schriftelijk antwoorden.

Burgemeester Wienen: Nee, nee, nee, nee, wij, die functionaris is aangesteld om ervoor te zorgen dat dit soort dingen goed gebeuren en wij steunen dat.

De voorzitter: Mijnheer Gün, u had nog een tweede vraag?

De heer Gün: Nee, ik heb nog twee vragen, die niet beantwoord zijn.

Burgemeester Wienen: Ik had gedacht die samen te vatten, door te zeggen wij hebben dat inderdaad nog niet allemaal op orde, maar daar wordt hard aan gewerkt om dat compleet te krijgen. U vroeg bijvoorbeeld van: waarom worden bepaalde vragen wel naar de Autoriteit Persoonsgegevens voorgelegd en ander niet? Ik heb daar het antwoord op dit moment niet op. In alle gevallen waar wij denken van: dat is niet duidelijk, leggen wij die vraag voor. Ik denk dat dat het simpele antwoord is.

De heer Gün: Oké. En dan net zo'n belangrijke vraag, die niet beantwoord is, deze nu wel, dank, dat is de lijst met bedrijven die gegevens ontvangen van de gemeente Haarlem ten behoeve van commerciële activiteiten, die zij uitvoeren in Haarlem. U heeft gezegd: u krijgt hem twee keer per jaar, krijgt u een evaluatie. Het zou mooi zijn als wij ook twee keer per jaar, dan worden we helemaal op ons wenken bediend, als wij die ook twee keer per jaar ontvangen.

Burgemeester Wienen: Dat overzicht van bedrijven, nou, ik ga kijken ...

De heer Gün: Ik ben al blij met één keer per jaar hoor. Het heeft zes jaar geduurd voordat wij de eerste kregen. Maar als wij beginnen met een keer per jaar, ben ik ook blij. Maar twee keer per jaar zou perfect zijn, burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja ik probeer, ik geef het door, dat dat de wens is en dan kijken we of dat dat mogelijk is.

De voorzitter: Als u echt wil scoren bij mijnheer Gün, dan doet u het gewoon drie keer per jaar.

Burgemeester Wienen: Ja, ik begrijp het.

De voorzitter: Het gebeurt vooral daarbinnen. Goed, is dit voldoende besproken zo? Dit onderwerp? Dank u wel.

17. 22.45 – 23.00 uur Beantwoording aanvullende art. 38 raadvragen VVD inzake situatie Tempeliersstraat (JW)

***20200414548 Aanvullende art.38 vragen VVD over Tempeliersstraat**

De voorzitter: Dan gaan wij door naar het laatste onderwerp op de agenda. Dat betreft de beantwoording van de aanvullende artikel 38 raadvragen van de VVD. Dit agendastuk is geagendeerd op 18 juni door deze commissie en het doel van de bespreking is om het te hebben over: hoe registreert de gemeente de meldingen Openbare Ruimte en de vraag of dat adequaat genoeg is? Het is geagendeerd door de VVD, of tenminste naar aanleiding van vragen van de VVD, dus ik stel voor dat ik mijnheer Rutten als eerste het woord geef. Gaat uw gang.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Wij kunnen het kort houden, hoop ik. Wat uit de aanvullende vragen in de beantwoording staat, dat in het MOR-systeem, zowel meldingen via de website als telefonisch geregistreerd worden. Wat dan opvalt is dat de gemeente daar ook aangeeft, in het systeem zoekt door middel van de zoekopdracht: "overlast Tempeliersstraat" om te bepalen hoeveel meldingen er zijn. Die

zoekterm sluit een boel meldingen uit en kan de reden zijn waarom de bewoners aangeven, dat er weer meldingen zijn gedaan en dat er dus minder zijn gevonden in die twee jaar, dan die mensen in een paar maanden hebben gemeld. Een mogelijke verklaring is dat bij een melding Openbare Ruimte via de website op de telefoon de locatie ingevuld moet worden en als je dan zo'n scan maakt, moet je niet op het trefwoord zoeken, maar op de locatie. Het is puur een technisch ding, als je zoekt op "overlast Tempeliersstraat", mis je huisvuil Tempeliersstraat, meldingen over vervuiling, over geluidsoverlast, nou, dus dan zijn er veel meer meldingen of zij wordt niet goed geregistreerd. Dat is waarom ik dit wilde agenderen, want wij zagen gewoon een gat tussen wat de burgers aangeven en wat u aangaf.

Burgemeester Wienen: Ja, u hebt echt volkomen gelijk, het is exact wat u zegt. Als je via een bepaalde zoekterm dat opzoekt, dan krijg je een bepaalde hoeveelheid informatie, maar dan mis je ook dingen, dus het moet completer en we krijgen ze wel. Kijk, mensen, die hebben een klacht en daar probeer je concreet op te reageren, dat is de bedoeling, dus op dat moment gaat het goed, maar als je vervolgens vraagt na verloop van tijd van: joh, hoeveel is er eigenlijk binnengekomen? Dan is de aggregatie nog niet goed, dus dat moeten wij beter in de hand zien te hebben en uw punt is precies waar het om gaat. Als het adres verkeerd is, of als je niet op locatie zoekt, maar alleen op een naam van een straat, dan krijg je niet alles binnen.

De voorzitter: Ik geloof mijnheer Trompetter, dat u geen spreektijd meer heeft, maar wij gaan even kijken. Oh, nou, gaat uw gang. Zet hem op.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik heb over een ander aspect nog even een opmerking en de vraag. Wij hebben het ooit eens gehad over het verhuizen van de coffeeshops van het Houtplein, ...? We hebben het ook gehad over een coffeeshop in de Vijfhoek en het voornemen om niet naar Schalkwijk te verhuizen, dat zou nog onderzocht worden. Nou, lijkt het mij voor de concurrentie beter als er twee coffeeshops in Schalkwijk zijn, omdat een misschien wat gek is, dus misschien is het een idee om die Houtplein-coffeeshop en die coffeeshop, zeg maar, uit de Vijfhoek samen naar Schalkwijk te verhuizen, zodat ze daar ook zijn voorzien van groene plantjes. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Nou, burgemeester, het woord is aan u.

Burgemeester Wienen: Ja, nou ja, ik heb al gezegd dat wij als college dat ook mogelijk willen maken in ieder geval en ook stimuleren dat die coffeeshop weggaat. Ik denk dat het een beetje ver gaat om nu te zeggen dat wij op allerlei plekken waar meldingen zijn, dat wij die coffeeshops allemaal proberen te verplaatsen. Dan vrees ik eerlijk gezegd dat u binnenkort nog heel wat meer verzoeken krijgt, want er zijn meer plekken, waar mensen zeggen: wij hebben een bepaalde overlast en alles verplaatsen naar Schalkwijk, lijkt mij niet de oplossing. Wat wij willen, wat wij willen is de mogelijkheid creëren en samen met de ondernemer kijken hoe hij dat kan invullen van een coffeeshop in Schalkwijk en ja, ik sluit helemaal niet uit dat dat misschien daarna nog een keer gebeurt, maar om nou te zeggen van: als er klachten zijn, dan gaan wij dat meteen proberen naar Schalkwijk te verplaatsen, dat lijkt mij niet de oplossing.

De voorzitter: Ja, mijnheer Trompetter, u heeft het gehoord, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel. Het is niet mijn bedoeling of intentie geweest om te pleiten voor alle coffeeshops in Schalkwijk of bij klachten, dat meteen te gaan doen. Dat heb ik nooit bedoeld, alleen wel, ik herinner even aan een eerder gesprek wat wij daarover hebben gehad.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel. Kort complement voor de burgemeester. Mijn voorganger in de commissie, de heer Sepers vond het heel belangrijk dat er in gesprek werd getreden met de bewoners in de Tempeliersstraat. Hij vindt het heel fijn dat u dat heeft willen doen en dat hij ook de moed heeft gehad, in dit geval op uw beslissing terug te komen. Dank u wel namens hem.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. U bent de enige die nog spreektijd heeft, u kunt ook een lied zingen voor viereuhalf minuut, als u dat zou willen, nee, u laat het daarbij, prima. Nee, mag niet. Geen emissieverdeling hier. Dan zijn wij aan het eind gekomen van deze vergadering, oh, mijnheer Van den Raadt, u ...

De heer Van den Raadt: Ja, dan heb ik toch wel een puntje van de orde, want u zegt nu mevrouw Wisse is nog de enige die spreektijd heeft, ook, ik heb nu plotseling nog zeven seconden, maar zij heeft vijf minuten en het is vijf voor tien, dus als iedereen uitgesproken was geweest, dan waren wij om tien uur klaar en de vergadering duurt tot elf uur, dus kan er voortaan iets anders bekeken worden met spreektijden, want in principe hebben wij nog een uur, maar wij moeten nu stoppen omdat iedereen door de spreektijd heen is. Dus het is een beetje verkeerd berekend.

Mevrouw Wisse: Maar ik ben gewoon klaar.

De heer Rutten: Ik heb ook nog drie minuten, dus ...

De voorzitter: Even, mijnheer Van den Raadt, ik wil ik toch, ik snap uw punt, ik snap het echt. Er is tijd ingeruimd voor insprekers, die er niet waren. Zo hebben wij overal nog een paar smokkelminuten. Er zijn ook, ik zei net even kijken hoor, Jouw Haarlem heeft nog een paar minuten, Liberaal Haarlem heeft nog een paar minuten, die heeft namelijk niet gesproken, Hart voor Haarlem heeft 2 minuut 69, SP, goed, dus uiteindelijk mijnheer De Raad, ik snap uw punt, maar uiteindelijk als wij alles bij elkaar optellen, komen wij toch tot elf uur. Zo is het.

18. Sluiting

De voorzitter: De eerstvolgende raadsvergadering is op 17 september, voor de mensen hier, voor de mensen thuis, dan zal al deze besluitvorming tot een enorme apotheose komen en dan de eerstvolgende Commissie Bestuur-vergadering is op donderdag 1 oktober. Ik dank u wel voor uw komst, thuis bedankt voor het kijken en tot de volgende keer.